

Slavimo 110 godina postojanja Gimnazije

LIST UČENIKA GIMNAZIJE „SLOBODAN ŠKEROVIĆ”, BROJ 42, 18. FEBRUAR 2017.

IMPRESUM

REDAKCIJA

Andrea Mićanović, IV g
Jelena Šaković, III k
Jovana Šćepanović, IV a
Vasilisa Milošević, III c
Isidora Vlaović, IV a
Sanja Crvenica, IV l
Nikola Tomanović, III a
Sara Dragičević, IV c

UREDНИЦЕ REDAKCIJE

Gordana Vučinić, prof.
Biljana Vučurović, prof.

FOTOGRAFIJE

Miodrag Popović, II a, Tara Dedić, III e i ostali

Fotografije na koricama: Miodrag Popović, II a

Model na koricama: Anja Radusinović, III c

PRIPREMA

Novinarska sekcija
Gimnazije „Slobodan Škerović“, Podgorica
(uz veliku pomoć informacija sa zvaničnog sajta i
Facebook profila Gimnazije)

IZDAVAČ

Gimnazija „Slobodan Škerović“, Podgorica

ZA IZDAVAČA

Zoja Bojanic-Lalovic

DIZAJN I PRIPREMA ZA ŠTAMPU

Zlatko Ljumić, Click Print

ŠTAMPA

Click Print

TIRAŽ

1500

BROJ

XLII

Zvanična internet stranica Škole:

www.gimnazijapg.com

Facebook stranica:

www.facebook.com/JU-Gimnazija-Slobodan-Škerović

SADRŽAJ

UVODNA RIJEČ	4
NAJBOLJI UČENICI	4
ZNATI, MISLITI, SANJATI	5
PRVE VIOLINE NAŠEG ORKESTRA	6
VIZIJA I RADNA ENERGIJA - KLUČ USPJEHA	8
SVAKI NOVI DAN KAO IZAZOV	10
APROVECHA EL DÍA!	12
NA SLOVO, NA SLOVO „P“	14
INFORMATIČKA PODRŠKA	15
VEĆI IZBOR, VEĆE MOGUĆNOSTI ZA NAPREDOVANJE	16
NOVI KURSEVI	18
GIMNAZIJA U NOVOM SJAJU	19
OPREMANJE KABINETA	20
EPICENTAR ZNANJA	21
PRIZNANJE ZA STRATEGIJU RAZVOJA OBRAZOVANJA	22
UNITE, UNITE EUROPE	23
110 GODINA NA FILMSKOM PLATNU	24
ZA Pjesmu ZRELI	24
INOVATIVNE IDEJE	25
CRNA GORA- DOMAĆIN FILOZOFSKIM OLIMPIJICIMA 2018.	25
OD BUNDEVE DO KRALJEVSKOG BALA	26
RAD RAĐA IDEJE	27
PRIZNANJE ZA ZNANJE	28
PRILIKE	29
UČENJE U INOSTRANSTVU	30
PODGORIČKO GOSTOPRIMSTVO	31
PEKING U KABINETU BROJ PET	32
PONOVO NAJBOLJI	33
UČENJE JE OVDJE ZADOVOLJSTVO	34
GIMNAZIJALKA OSVOJILA TAVIANO	34
NOVI USPJEH U SULMONI	35
JEDAN EKSPERIMENT - JEDNA PRIČA	36
NAJBРŽI I NAJVJEŠTIJI	37
SAJAMSKI DANI	38
INTERESOVANJEM DO USPJEHA	38
STARIM PUTEM KA NOVIM PRIZNANJIMA	39
MISLI GLOBALNO, DJELUJ LOKALNO	40
NE HEJTUJ!	45
POSJETILI SMO... POSJETILI SU NAS...	46
MLADA LIDERKA U NJUJORKU	47
POTREBNA JE ČELIČNA VOLJA!	48
ZDRAV ŽIVOT KAO IZBOR	49
VELIKI ODZIV NAŠIH ĐAKA	50
SPREMNI ZA EU VRJEDNOSTI	50
AMERIČKA RAZGLEDNICA	51
U ZAGRLLJAUJU SASEKSA, NA OBALI	52
BUĐENJE UZ MUZIKU GAĐI	53
DA JE VJEĆNA CRNA GORA	54
SIMPTOMI LJUBAVI	55
NA LINIJI STIHOVA I MUZIKE	56
STIHOVI LJUBAVI I PRIJATELJSTVA	57
QUOT LINGUAS CALLES, TOT HOMINES VALES	58
KAD MAŠTA PROGOVORI...	59
UMJETNOST JE JEDINI NAČIN DA SE POBJEGNE, A DA SE NE NAPUSTI DOM	60
ZLATO ZA PODGORIČKE GIMNAZIJALCE	61
MATEMATIČKI KALEIDOSKOP	62
PLIVAČI PO OKEANU DUŠE	63
PUT POD NOGE, SKIJE I TOČKOVE	64
POMIRENJE ĆOVJEKA I PRIRODE	65
JAVI SE, PROLAZNIČE	65
LIKOVNI PODUHVATI NAŠIH UČENIKA	66
PROFESOR U ULOZI REŽISERA	66
I GIMNAZIJA IMA SVOJ BIOSKOP	67
DIVILI SU SE NAŠOJ VISINI	68
USPESİSIMA DO TAJLANDA I KINE	69
JUL U NJEMAČKOJ	70
NEZABORAVAN BORAVAK U DUDERSTADTU	71
U CARSTVU PISANE RIJEĆI	71
AUTOBUSOM KRENUSMO NA DALEK PUT,	72
POVEZALI NASTAVU I IZLET	73
NAUČILI DA PRAVE FILM	73
NO PASARÁN, JARAN!	74
VRLINE U SFERI IDEALA I IDEJA	74
LEMONI SNIKET: SERIJA NESREĆNIH DOGAĐAJA	76
IKONE POP KULTURE - MORALNE KARIKATURE	77
U SUSRET SAMIMA SEBI	78
GIMNAZIJALCI PREŽIVJELI I BURU	79
I REVIZORA	79
STAR WARS: ROGUE ONE - USTANCI SE GRADE NA NADI	80
NEOGRAĐENI IZVOR MOGUĆNOSTI	81
ŠIROKA SLOVENSKA DUŠA U MIČIGENU	82

Dragi čitaoče,

I ove godine, po 42. put, upoznajemo te sa našim aktivnostima u protekloj godini. Nije bilo mesta za sve, ali smo odabrali one najvrednije, najljepše, samo naše i dali sve od sebe da ti dočaramo kako je to sticati znanja i vječna priateljstva među kamenim zidovima ove gorde, već 110 godina stare, podgoričke ljepotice, koja je toliko svoje djece poslala u svijet i naučila ih kako da se bore za svoje mjesto u njemu.

Doći će red i na nas, pa na generacije iza naše, zato polako počinjemo da shvatamo šta žele da nam poruče oni koji nam govore da sada živimo svoje najbezbržnije dane. Da bi sada trajalo duže, mi pokušavamo da na ovim stranicama svoju mladalačku energiju sačuvamo, ponosni što možemo da kažemo da smo učenici podgoričke gimnazije.

Stoga, u ime tvoje čitalačke strasti i vrijednosti naše stvaralačke ideje, bićemo slobodni da te zamolimo da tvoje čitanje bude dostojno nesebičnog truda koji smo uložili.

*U ime Redakcije,
Andrea Mićanović, IV g*

NAJBOLJI UČENICI

na kraju II klasifikacionog perioda

“A” SMJENA

I RAZRED

- I a Balša Bulatović, Andela Šofranac
- I c Nevena Đuretić, Sofija Vujović
- I e Anja Kalezić
- I g Nikola Stanković
- I m Dušan Stijepović
- I k Staša Dubak, Maša Vušanović, Klara Radović
- I s1 Milica Krivokapić

II RAZRED

- II a Ivona Lazarević, Selma Hrapović
- II c Majda Šukurica, Dženana Đurković
- II e Aleksa Petković, Kana Ljaljević, Ilma Jarović
- II g Ivan Raičević
- II i Irena Laković
- II k Milica Dobričanin

III RAZRED

- III a Aleksandra Ilić
- III c Nikolina Radošević
- III e Ivana Vučinić, Ksenija Sekulić
- III g Srna Koprivica, Mia Dubak
- III k Danilo Planinić

IV RAZRED

- IV a Danilo Stefanović
- IV c Đorđe Nikolić
- IV e Nađa Marojević, Ivana Petričić
- IV g Mia Medojević, Andrea Mićanović, Marija Radović
- IV i Danilo Petričić, Lazar Vlahović
- IV k Nikola Šćepanović, Stojan Terzić

“B” SMJENA

I RAZRED

- I b Marija Ostojić, Aleksandra Dedović
- I d Jovana Čabarkapa, Sara Aničić, Katarina Danilović
- I f Zlata Krasić, Teodora Brnović
- I h Nada Jovović
- I j Aleksandra Leković
- I i Nataša Vujović
- I s2 Matija Bulatović

II RAZRED

- II b Nina Đukanović, Marija Šćekić
- II d Milica Sošić
- II f Vasilije Rakočević, Filip Radović
- II h Aleksandra Lutovac
- II j Jelena Ćuković
- II l Ksenija Bošković

III RAZRED

- III b Jana Dragaš
- III d Lazar Đurišić, Andrej Vukčević
- III f Lazar Ašanin
- III h Jovan Đurić
- III j Ivana Maljević, Andela Simović, Andela Aletić
- III l Sara Šarić, Dimitrije Karanfilović

IV RAZRED

- IV b Milena Terzić, Ana Jeknić, Darja Jovanović
- IV d Jelena Laban, Nikolina Mraković
- IV f Jovana Maraš, Todor Mitrović
- IV h Jasna Leković, Anđela Gazdić
- IV j Andrea Krivokapić, Katarina Femić
- IV l Ksenija Lalić, Sanja Crvenica, Aleksandra Milić

ZNATI, MISLITI, SANJATI

Težnja za znanjem, najviše je podstaknuta željom za moći. Ni vrijeme ni sila ljudska ne mogu oteti ono što smo naučili, a upravo to bogatstvo posjeduju i podgorički gimnazijalci, koji su se njime još jednom pohvalili na školskim takmičenjima održanim 10. decembra 2016. godine. Kao i prethodnih godina, učenici su imali priliku da se oprobaju u svojim omiljenim naučnim oblastima, a oni najuspješniji, sa osvojenih 75 bodova ili više, obezbijedili su dalji prolazak na državno takmičenje. Na državnim takmičenjima, koja će se održati u februaru 2017. g. predstaviće nas 43 učenika. Slijedi spisak najbolje plasiranih učenika po predmetima. Ove godine, predstaviće nas 53 učenika.

Matematika:

1. Ognjen Đuković, III g, 100
mentor Snežana Delić
2. Majda Šukurica, II c, 80
mentor Marija Mićović
3. Jovan Đurić, III h, 75
mentor Božo Baković
4. Đorđe Krstajić, II f, 75
mentor Ranko Cicmil
5. Emir Hadžajlić, I m, 75
mentor Božo Baković
6. Danilo Stefanović, IV a, 75
mentor Marija Mićović

Programiranje:

1. Miodrag Račić, IV h, 100
mentor Mladen Janković
2. Janko Dedić, IV k, 100
mentor Ana Aranitović
3. Lazar Gazdić, II d, 80
mentor Mladen Janković
4. Lucija Jovanović, I g, 75
mentor Mladen Janković
5. Marko Perunović, II b, 75
mentor Ana Aranitović

Biologija:

1. Miloš Stamatović, IV k, 86
mentor Sanja Ognjanović
2. Aleksa Petković, II e, 78
mentor Sanja Ognjanović
3. Vladislav Zečević, III g, 76
mentor Sanja Ognjanović

Istorija:

1. Lazar Dašić, III h, 95
mentor Momčilo Radović
2. Andrija Tomić, III h, 90
mentor Momčilo Radović
3. Sanja Crvenica, IV l, 80
mentor Vesna Kovačević
4. Nikola Ivanović, III a, 79
mentor Predrag Ražnatović
5. Nikola Mumin, IV i, 75
mentor Vesna Kovačević

Engleski jezik:

1. Jelena Đurović, II l, 88
mentor Tanja Lučić
2. Danilo Raspopović, IV e, 86
mentor Tatjana Marinović
3. Anja Vujković, I k, 85
mentor Gordana Burić

Italijanski jezik:

1. Martina Ljulđuraj, II c, 89
mentor Mirjana Kadić
2. Vladimir Vlahović, I g, 87
mentor Milica Usančević
3. Lazar Vlahović, IV i, 78
mentor Ivana Vujović

Francuski jezik:

1. Anđela Radonjić, IV d, 81
mentor Ljubica Krstonijević
2. Milena Peličić, IV b, 76
mentor Ljubica Krstonijević
3. Jovana Čabarkapa, I d, 75
mentor Dragana Tasić

Njemački jezik:

1. Luka Nakić, II l, 85
mentor Gordana Tmušić
2. Nikolina Petričević, III h, 83
mentor Gordana Tmušić
3. Andrea Mićanović, IV g, 80
mentor Gordana Tmušić

Ruski jezik:

1. Ana Bojančić, III l, 96
mentor Katarina Rovčanin
2. Ivana Maraš, IV i, 80
mentor Nevenka Jovanović
3. Ksenija Lalić IV l, 75
mentor Katarina Rovčanin

Fizika:

1. Aleksandra Milić, IV l, 100
mentor Tatjana Pejanović
2. Jasna Zeković, IV h, 90
mentor Vladimir Popović
3. Anđela Gazdić, IV h, 80
mentor Tatjana Pejanović
4. Stevan Đurašković, II b, 80
mentor Ranka Šestović
5. David Pantović, II a, 80
mentor Vladimir Popović
6. Filip Radović, II f, 80
mentor Ranka Šestović
7. Marko Joksimović, II l, 75
mentor Nela Dubak

Hemija:

1. Sara Šarić, III l, 96
mentor Svetlana Varagić
2. Danilo Petričević, IV i, 92
mentor Dragana Ilić
3. Ana Jeknić, IV b, 89
mentor Svetlana Varagić

Na prošlogodišnjem Državnom takmičenju održanom 27. i 28. februara 2016. godine na Ekonomskom fakultetu u Podgorici, učenici naše škole ostvarili su zapažene rezultate:

- Ognjen Đuković osvojio je III mjesto iz matematike, mentorka Snežana Delić;
- Andrea Vujisić osvojila je II mjesto iz hemije, mentorka Svetlana Varagić;
- Aleksa Ćuković osvojio je III mjesto iz biologije, mentorka Koviljka Bandović;
- Danilo Pajović osvojio je III mjesto iz istorije, mentor Predrag Ražnatović;
- Jelena Đurović osvojila je I mjesto iz engleskog jezika, mentorka Tanja Lučić;
- Itana Bulatović, (mentorka Magdalena Popović) i Anđela Radonjić, (mentorka Ljubica Krstonijević) osvojile su II mjesto iz francuskog jezika;

- Isidora Šćepanović (mentorka Nataša Mićović) osvojila je II mjesto iz sociologije, dok je Jelena Srđanović (mentor Ivan Đukić) osvojila III mjesto i
- Ksenija Koska, (mentorka Nataša Živković) osvojila je I mjesto iz filozofije, dok je Marko Vuksanović, (mentorka Jasmina Milošević) osvojio II mjesto.

Svim našim prošlogodišnjim predstavnicima čestitamo na ostvarenim rezultatima, a ovogodišnjim želimo puno sreće i uspjeha!

„Obrazovanje je najmoćnije oružje koje možete koristiti da promijenite svijet“
Nelson Mandela

Milena Ljutica, II c

Februar 2017.

PRVE VIOLINE NAŠEG ORKESTRA

Za nama je još jedna godina u nizu nagrada i priznanja koja su zaslužili naši učenici, zahvaljujući stečenom znanju i trudu te su time nastavili da predstavljaju Školu u najboljem svjetlu.

PRVO MJESTO NA ČETVRTIM DRŽAVnim KVALIFIKACIJAMA ZA MEĐUNARODNU FILOZOFSKU OLIMPIJADU

U subotu, 27. februara 2016. godine, u Gimnaziji „Slobodan Škerović“ u Podgorici održane su IV državne kvalifikacije za Međunarodnu filozofsku olimpijadu u organizaciji Udruženja profesora filozofije i u saradnji sa Ministarstvom prosvjete Crne Gore. Takmičenju je pristupilo četrnaest učesnika iz pet škola. Prva četiri mesta osvojili su:

1. **Ksenija Koska**, Gimnazija „Slobodan Škerović“, Podgorica
2. **Marko Vuksanović**, Gimnazija „Slobodan Škerović“, Podgorica
3. **Saša Lekić**, Gimnazija „Niko Rolović“, Bar
4. **Ivana Daković**, Gimnazija „Slobodan Škerović“, Podgorica

Pravo na učešće na Međunarodnoj filozofskoj olimpijadi ostvaruje dvoje prвoplasiranih učesnika, ali će na XXIV Međunarodnoj filozofskoj olimpijadi u Gentu, Belgija, Crnu Goru predstavljati Ksenija Koska i Saša Lekić, jer je Marko Vuksanović odustao zbog drugih obaveza. Ova izmjena izvršena je u skladu sa pravilnikom o kvalifikacijama.

NOMINOVANE KANDIDATKINJE ZA STIPENDIJE UJEDINJENIH SVJETSKIH KOLEDŽA

Ujedinjeni svjetski koledži u saradnji sa Ministarstvom prosvjete ponudili su tri stipendije za školovanje (III i IV razreda gimnazije/srednje škole) u školskoj 2016/2017. i 2017/2018. godini.

Nakon objave konkursa Ministarstva prosvjete u vezi sa stipendijom Ujedinjenih svjetskih koledža u Školi, Komisija u sastavu Vanja Rakočević, Gordana Arsović, Biljana Đurišić, Marija Gošović, Mirjana Pješčić, Gordana Burić i Darija Šćepanović razmotrla je dokumentaciju 11 prijavljenih učenika.

Od tri mesta Gimnaziji su pripala dva. Članice Komisije predložile su da kandidati iz naše škole u daljem postupku dodjeljivanja stipendije Ujedinjenih svjetskih koledža budu učenice:

1. **Mara Jovanović, II b**
2. **Ksenija Žizić, III**

TREĆA NAGRADA NA KONKURSU ZA LOGO PROJEKTA „ŠKOLA I GRAD“

Učenik III razreda, **Vladimir Marić** osvojio je 3. mjesto na konkursu za idejno rješenje logo projekta „Škola i grad“.

Dodjeli nagrade, održanoj u Zavodu za školstvo Crne Gore u srijedu, 9. marta 2016. godine, prisustvovali su Vladimir i njegova mentorka, profesorica likovne umjetnosti Gordana Trebešanin.

Konkurs je organizovan u okviru projekta „Škola i grad“, koji zajednički realizuju NVO Expeditio – Centar za održivi prostorni razvoj, Zavod za školstvo i NVO JAS – Jugend Architektur Stadt (Grad arhitekture mladih, Essen, Njemačka). Projekat ima za cilj osnaživanje djece i mladih kako bi u budućnosti preuzimali aktivniju ulogu u kreiranju svojih gradova i naselja primjenjujući principe održivog razvoja.

PRVA MJESTA NA TAKMIČENJIMA U OKVIRU DANA FRANKOFONIE

Gimnazjalke osvojile dva prva mesta na takmičenjima u okviru **Dana frankofonije - slobodna scena!**

Itana Bulatović osvojila je prvo mjesto u kategoriji odraslih, a **Andela Radonjić** u kategoriji maloljetnih.

TURNIR U STONOM TENISU

U periodu 15-23. 3. 2016. godine organizovan je turnir u stonom tenisu za učenike svih razreda. Koordinator turnira bio je profesor fizičkog vaspitanja, Miroslav Radulović.

Na turniru je učestvovalo 56 učenika (43 učenika i 13 učenice) i održano 59 mečeva (41 za učenike i 18 za učenice). U kategoriji učenika, najbolji su bili:

1. **mjesto Lazar Jovović, II b**
2. **mjesto Lazar Gazdić, I d**
3. **mjesto Jevrem Bušković, IV d**
4. **mjesto Nikola Ilić, III h**

U kategoriji učenica, najbolje su bile:

1. **mjesto Jovana Đuričković, IV f**
2. **mjesto Iva Vujović, I b**
3. **mjesto Jovana Đorojević, III l**
4. **mjesto Kristina Janković, II h**

GIMNAZIJALCI NA TAKMIČENJU ZA SREDNJOŠKOLCE U ATLETICI

U organizaciji Crnogorskog sportskog školskog saveza i Sekretarijata za kulturu i sport grada Podgorice održano je 15. 04. 2016. godine atletsko takmičenje.

Učenici i učenice Gimnazije su na takmičenju srednjoškolaca u atletici postigli sljedeće rezultate:

- Lazar Jovović 1. mjesto - skok u vis**
Stefan Jovanović 2. mjesto - skok u vis
Stefan Radović 3. mjesto - kugla

Sara Bojanović 4. mjesto - kugla
Marta Scekić 3. mjesto - 400m
Petar Pavličević 2. mjesto - 1000m
Albina Đoković 5. mjesto - 400m
Filip Brnović 9. mjesto - 400m
Maja Fatić 3. mjesto - kugla
Todor Šuškavčević 3. mjesto – 100 m
Dino Mučić 4. mjesto – 100 m
Ivan Medenica 4. mjesto - kugla
Petar Đurović 7. mjesto na – 400 m

U organizaciji i realizaciji takmičenja učestovovali su profesori Luka Velimirović, Marko Garčević i Filip Jovičević.

MEĐUNARODNO TAKMIČENJE IZ LATINSKOG JEZIKA

Međunarodno takmičenje iz latinskog jezika "CERTAMEN OVIDIANUM SULMONENSE" održalo se u Italiji, Sulmona, 14 – 17. aprila.

Crnu Goru predstavile su učenice Gimnazije "Slobodan Škerović" **Isidora Vlaović i Katarina Femić**. Mentorke su profesorice: Magdalena Popović i Milica Usančević. Učenice su se takmičile u prevodu Ovidijevih stihova.

I ove godine naša učenica je dobila nagradu za prevod na maternji jezik na međunarodnom takmičenju u Sulmoni - Italija. **Katarina Femić** našla se među 7 nagrađenih učenika iz stranih delegacija, koje su brojile 60 učesnika, od čega 29 Italijana i 31 učesnik iz Evrope, Bugarske, Rumunije, Srbije, Njemačke, Austrije, Crne Gore i po prvi put učesnik iz USA.

USPJEH NA PRVOM FESTIVALU RECITATORA

Na Prvom festivalu recitatora, u kategoriji srednjoškolaca, nastupili su i učenici/ce naše škole: Hana Rastoder, Marko Marković, Todor Mitrović, Lazar Malešević i Ognjen Sekulić. Nastupilo je 47 takmičara/ki iz cijele Crne Gore.

Naši recitatori/ke pokazali su zavidno umijeće i izuzetan talenat, što je prepoznala i publika, pozdravljajući njihove nastupe burnim aplauzom. Žiri je treće mjesto dodijelio **Marku Markoviću**, učeniku prvog razreda i specijalnu nagradu za dikciju **Hani Rastoder**, učenici drugog razreda.

HMC STIPENDIJE

Lazar Lukić, Marko Brnović i Mia Vuković srečni su dobitnici ovogodišnjih HMC stipendija.

ISSH STIPENDIJE

Učenici **Aleksandar Slavuljica i Maria Brković** dobili su stipendiju koju dodjeljuje ISSH (International School of Schaffhausen) iz Švajcarske za dvogodišnje školovanje.

OPŠTINSKO TAKMIČENJE PRVE POMOĆI

Na Opštinskom takmičenju prve pomoći, u organizaciji Crvenog krsta, u kategoriji srednjih škola naši učenici osvojili su prvo mjesto. Čestitamo: **Ivani Daković (IVh), Nikoli Kadiću, Savu Lekoviću, Ognjenu Vujačiću, Petru Ćetkoviću (IVb), Andriji Božoviću (IVg)** i njihovom mentoru Miroslavu Raduloviću, profesoru fizičkog vaspitanja.

PRVO MJESTO U ITALIJI ZA PREVOD

Učenica Gimnazije „Slobodan Škerović“ **Sanja Crvenica** (3l), u pratnji profesorice istorije mr Vesne Kovačević učestvovala je na Internacionalnom konkursu za mlade pjesnike, retoričare i debatere u Tavianu (Italija), održanom od 16. do 20. juna. Takmičenje je organizovalo Ministarstvo prosvjete oblasti Pulja, a Sanja je osvojila prvo mjesto.

ZLATO ZA PODGORIČKE GIMNAZIJALCE

Na međunarodnom takmičenju – „Kup matematičke gimnazije“, održanom u Beogradu, učenici Gimnazije „Slobodan Škerović“ iz Podgorice takmičili su se u tri kategorije: matematika, fizika i programiranje. Na „Kupu matematičkih gimnazija“, četvrtom po redu, u svakoj kategoriji učestvовало је по 100 -120 učenika iz 20 zemalja Evrope. Podgoričku Gimnaziju predstavljali su četiri učenika, koji su osvojili pet medalja.

Najuspješniji je bio **Stevan Đurašković**, koji je osvojio 1. mjesto i zlatnu medalju iz fizike. **David Pantović** osvojio je dvije medalje – srebro iz fizike i bronzu iz matematike. Bronzane medalje osvojili su i **Lazar Gazdić** iz fizike, a **Marko Perunović** iz programiranja. Voda tima bio je profesor Božo Baković.

VOLONTERKA NA MEĐUNARODNOJ OBUCI

Marija Vušanović, članica Volonterskog kluba Gimnazije dobila je mogućnost da preko Programa za mlade SOS telefona u Podgorici pohađa međunarodni trening za trenere "Patchworks of Education".

Trening je održan u Sremskim Karlovcima, Srbija, u periodu 8-16. novembra 2016. godine u organizaciji Mreže mladih Jugoistočne Evrope i Pokreta gorana Vojvodine.

MLADA LIDERKA U NJUJORKU

Andrea Mićanović, učenica IV razreda, predstavljala je Crnu Goru na ECOSOC Youth Forumu, održanom 30-31. januara 2017. u Njujorku, zahvaljujući podršci UN u Crnoj Gori.

Forum je okupio mlade lidere širom svijeta u sjedište UN u Njujorku. Dao im je mogućnost da se povežu sa donosiocima odluka i ostalim mladim delegatima te razmijene ideje o inovativnim, zajedničkim akcijama i rješenjima za globalne probleme.

Privedila: Jovana Veljović, III g

VIZIJA I RADNA ENERGIJA – KLJUČ USPJEHA

Budući da smo svi svjedoci brojnih promjena koje su se odigrale protekle godine, kako onih vidljivih – u izgledu dvorišta, enterijera i opremanja kabineta tako i u smislu modernizacije i postizanja višeg kvaliteta procesa obrazovanja, šta biste izdvojili kao najvažniji stepenik na tom putu obnavljanja ugleda jedne ovakve ustanove, čiji se značaj ne smije dovoditi u pitanje?

Proteklu godinu obilježila je najprije dobra energija i entuzijazam svih u timu, koji je sebi zadao teške zadatke. Osim promjena u unutrašnjosti zgrade, posebno smo ponosni na dvorište koje je oduvijek bilo simbol okupljanja mladih, bez obzira jesu li đaci Škole ili su samo njeni poštovaoci. Oživjeli smo ga bogatim travnjakom, novim stablima, popravkom starog bunara sa koga sada koristimo vodu za zalijevanje zelenila koje je Školi dalo pitomiji eksterijer. Biblioteka je prostor koji sam oduvijek zamišljala baš ovako kako sada izgleda, ubijeđena da zgrada kakva je zgrada Gimnazije zaslužuje jedan takav prostor. Ne smijemo zanemariti dobijanje licence za specijalistička odjeljenja, ali i dobijanje licence za obrazovanje odraslih, po čemu je ova škola jedin-

stvena. Ništa od toga ne bi imalo smisla da svi nismo vjerovali u ono što radimo. Dobar tim, radna energija, vizija to je ono što je donijelo dobre rezultate i pozitivnu reakciju učenika, roditelja i svih zaposlenih.

Ove školske godine počela su sa eksperimentalnim radom specijalistička odjeljenja: matematičko, filološko, sportsko i dvojezično. Koliko se to zapravo pokazalo kao opravdano i da li planirate neke izmjene u tom projektu?

Odjeljenja uže orijentacije pokazala su se kao dobra podrška učenicima koji žele da razvijaju svoj talenat iz konkretnе grupe predmeta, tako da je dobijanje licence za otvaranje specijalističkih odjeljenja dobar način unaprijeđenja stručnih kompetencija. U narednom periodu radićemo na unaprijeđenju rada u ovim odjeljenjima, a planirano je i konkretnije uspostavljanje saradnje sa školama iz regiona koje izvode nastavu u sličnim specijalističkim odjeljenjima u cilju razmjene primjera dobre prakse.

Gimnazijalci neprestano na svim frontovima, bilo da se radi o nauci, umjetnosti, sportu, ređaju zapažene rezultate. Koji je ključ uspjeha, po Vašem mišljenju, i na koji način motivišete učenike da ostvare svoj maksimalni potencijal?

Promocijom pozitivnih primjera, podrškom svim đačkim projektima i afirmacijom talentovanih pojedincara šaljemo poruku da je Gimnazija mjesto gdje se njeguje i poštaje znanje, kreativnost, inovativnost. Ključ uspjeha naših učenika je u sposobnosti da iskažu svoj stav, da prepoznaju značaj stečenih znanja i primijene ga u praksi, da pokažu odanost Ustanovi koja je i školovala najbolje, ali i u podršci profesora. Ulaganjem u kvalitet nastave, pohvalama, priznanjima, saradnjom sa organizacijama koje stipendiraju najuspješnije i na druge načine motivišemo njihovo dalje zalaganje.

Tokom prethodne godine ostvarena je bogata saradnja sa zemljama iz okruženja, ali i inostranstva. Da li planirate da nastavite tu tradiciju?

Gimnazija ima dobru saradnju sa školom iz Ksante- na, sa gimnazijama iz Zrenjanina, Banja Luke i Maribora. Jedan od važnih ciljeva jeste i dalje širenje mreže škola sa kojima ćemo razvijati saradnju radi predstavljanja primjera dobre prakse. Planiramo razmjenu iskustava sa školama čiji se učenici obrazuju po specijalističkim programima kao što su filološka i matematička, ali i sa školama sa programom koji je međunarodno priznat.

Svako vrijeme nosi sebi svojstveno breme. Šta Vi prepoznajete kao najveće prepreke za još uspješniji život Škole i kako ih prevazići?

Prepreka nema ako smo vrijedni, uporni i imamo viziju. Misija moja i moga tima jeste da obezbijedimo dobre uslove kako bismo svi u procesu bili zadovoljni - i učenici, i profesori, i roditelji. Naravno da je mnogo faktora koji utiču na kvalitet, ali ne nedostaje želje da Gimnaziji damo sjaj koji priliči njenoj dugoj tradiciji. Najbolji način da se ostvari uspjeh u jednoj školi jeste dobra saradnja i otvorena komunikacija, nema tema o kojima ne možemo razgovarati i nema problema koji ne možemo skupa riješiti.

Dakle, promjene na bolje su evidentne. Završili ste obimno renoviranje i opremanje školske biblioteke, kojom se sada svi ponosimo. Kakve su Vaše vizije za period koji je pred nama?

U narednom periodu planiramo da nastavimo sa obezbjeđivanjem najsavremenijih nastavnih sredstava, središnjem prostoru, ali i da nastavimo sa podrškom nastavnicima kroz razne obuke i s podrškom učenicima kroz realizaciju brojnih projekata koje smo u saradnji s njima pokrenuli.

Kako komentarišete veliko interesovanje učenika za vanškolske aktivnosti, pošto je broj različitih sekcija u konstantnom porastu?

Gimnazija je prepoznata po vannastavnim aktivnostima, tako da su oduvijek dobro poznate i dobropo- sjećene večeri poezije i zanimljive teme u okviru Dana matematike. Uspjesi Filozofske sekcije, Volonterskog i Debatnog kluba, školskog hora i ostale aktivnosti naših učenika i njihovih profesora poznati su i izvan Crne Gore. Smatram da je rad ovih sekcija višestruko koristan i da doprinosi razvijanju jedne posebne i jedinstvene atmosfere u Školi, razvijanju talenata i sazrijevanju zdrave ličnosti.

Mislite li da postoji nešto što spaja sve đake i ostavlja neizbrisiv trag u njima kada izađu iz klupske podgoričke gimnazije, odnosno da li nastojite da u njihove ličnosti utcate neke temeljne ljudske vrijednosti i na koji način?

Šta god radila uvijek imam na umu onaj krajnji cilj da učenicima pošaljem neku poruku jer vjerujem da u Gimnaziji stiću i životne kompetencije. Svakodnevna saradnja sa učenicima, uključivanje u njihove aktivnosti omogućava mi i kao profesoru književnosti da ih upućujem na trajne vrijednosti i da ih podržavam u humanosti, kritičkom mišljenju i pozitivnoj komunikaciji. Ono što ostaje spona među svim generacijama ove škole jeste uspjeh, ali onaj koji je zasnovan na čovjekoljublju, radu, trudu i kreativnosti.

Mnogi Vas opisuju kao osobu koja plijeni pozitivnom energijom, što je u današnje vrijeme rijetkost. Shodno tome, koji je Vaš savjet budućim generacijama?

Da biste uspjeli morate najprije vjerovati u ono što radite, ali i imati otvoren i pozitivan odnos prema ljudima. „Svaka prepreka izgleda neprolazna kada smo skloni da se pred njom povučemo“, zato se nikada ne treba povući i uspjeh je siguran.

Isidora Vlaović, IV a

SVAKI NOVI DAN KAO IZAZOV

Kad kažem Gimnazija „Slobodan Škerović“, Vi kažete?

Hram znanja, prestižna obrazovna institucija koja se slobodno može pohvaliti činjenicom da su danas najuspješniji pojedinci crnogorskog društva, a i šire, bili upravo njeni učenici. Moj drugi dom.

Na šta je Vas, kao učenicu, asocirala riječ uprava?

Ponosna sam na period kada sam i sama bila učenica Gimnazije. U to vrijeme, poslije završenog drugog razreda upisivali smo smjerove prema afinitetima. Upisala sam treći razred Gimnazije na smjeru- inokorespondent i mogu reći da je to bio najljepši period mog školovanja. Riječ uprava za sve nas u to vrijeme bila je asocijacija na čovjeka koji je 80-tih bio na čelu Gimnazije, a to je direktor, gospodin Uroš Terzić. Rijetki su imali priliku da ga upoznaju jer u to vrijeme u rješavanju školskih problema najvažnija karika bio je razredni starješina sa kojim smo mogli podijeliti, pa i riješiti svaki nastali problem. Ovom prilikom se rado sjećam svog uvaženog, nažalost, već pokojnog razrednog starještine profesora **Mitra Miličkovića** koji je za nas bio pojam institucije, Uprave. Direktor, gospodin Terzić, naravno da je svojom pojavom, predanošću, potezima i stavom, zavrijedio poštovanje i sjećanje naše generacije.

Prošlo je već godinu dana od Vašeg dolaska, možete li reći nešto o trenutnom stanju u Školi iz Vašeg ugla i uporediti ga sa onim početnim?

Koliko se zaista promijenila Gimnazija za godinu dana najbolje pokazuju mišljenja učenika i profesora koji su za nas i najmjerodavniji pokazatelj, kao i bivših učenika i prijatelja Gimnazije koji ovdje svrate nakratko. Za ovo vrijeme obezbijedili smo funkcionalnost prostora, osposobili smo i opremili veliki broj kabinetova sa akcentom na kabinet engleskog jezika koji posjeduje najsavremenija audio-vizuelna sredstva, kao i kabinet matematike. Veći broj kabinetova posjeduje projektore, projektna platna i pametne table. Učenici su protekle godine imali priliku da češće izađu iz klupa i steknu znanja i vještine kroz praksu, za koju smatramo da je presudna u njihovom daljem školovanju. Ukoliko pravimo poređenje u odnosu na naš start kao Uprave, rezultat izgleda nestvaran. Kada se osvrnemo, po mjesecima i pogledamo, učinak u odnosu na ono što je rađeno posljednjih 15 ili 20 godina, možemo slobodno, bez pretjerivanja 2016. godinu nazvati reformskom godinom ili godinom prekretnice za Gimnaziju.

Da li ste zadovoljni promjenama koje svakodnevno svojim radom unosite u nastavu?

Svaki radni dan je za nas izazov, prilika za dokazivanje, šansa za osmišljavanje i realizaciju nove ideje. Moram priznati da se kod svih službi u Školi osjeća takmičarski duh koji nas gotovo motiviše da kroz timski rad donosimo pozitivne promjene.

Da li uočavate napredak kada je u pitanju kašnjenje učenika na nastavu?

Da, o ovome je bilo govora u u prošlom broju ovog lista, gdje sam pojasnila koliko je bitno da učenici, ali i profesori, shodno Pravilniku o kućnom redu poštuju satnicu početka i kraja časa. Učenici koji su prepoznati po kašnjenju smanjili su ga u dobroj mjeri ili kako ja volim da kažem, popravili svoje prolazno vrijeme. Navika učenja u kasne sate, a samim tim nedovoljan san razlog su više kasnog dolaska pojedinaca na nastavu. Lijepo je vidjeti njihova slatka, sanjiva lica preko koga se navuče izraz iskrenog stida i izvinjenja u trenutku kada ih dočekate na vratima poslije zvona za početak časa. Mnogi obećaju da se neće ponoviti, ali svoje obećanje prekrše, baš kao i ja kada ih onako sanjive pustim.

Šta mislite o trenutnom odnosu Uprave i učenika i da li mislite da su se učenici na neki način otvorili i oslobodili što se tiče prijavljivanja problema i zamjerki?

Odnos Uprave prema učenicima je isti od početka našeg mandata. Zadatak Pedagoško-psihološke službe je da sarađuje sa učenicima i da im daje podršku, ispituje da li su njihove zamjerke opravdane ili nijesu. Uvijek smo tu uz njih za saradnju, sugestije, prijedloge, radimo sa njima otvoreno i transparentno. Istina je, da smo od starta svojim potezima zavrijedili povjerenje učenika i da su bez razmišljanja kako tada, tako i danas slobodni da dođu do Službe i do nas i da prijave sve što ih muči. Interesantno je koliko razgovor, pažljivo slušanje i savjet daju efekta kada je učenik u pitanju. Dešava se, da prisustvujemo savjetodavnim razgovorima pedagoga i psihologa sa učenicima. Često dođu revoltirani, puni srdžbe zbog ocjene koju su dobili smatrajući, da zaslужuju bolju. Tada ispred nas imamo mladu povrijeđenu osobu kojoj je najbitnije, da u vama prvo prepozna iskrenog slušaoca, a zatim i da shvati, da smo mi ti koji će joj svojim savjetom ili akcijom pružiti bezuslovnu pomoć.

Planirate li još nešto za unapređenje tog odnosa, kakva je bila i dobra ideja o uvođenju Kutije povjerenja?

Svakako ćemo nastaviti da osmišljavamo načine kojim ćemo uspijevati da ostvarimo kvalitetnu evaluaciju i zajednički unaprijedimo odnos između učenika i zaposlenih u Školi.

Uzrast srednje škole zna biti jako kritičan kada je u pitanju disciplina djece. Da li ste se susretali sa mlađim buntovnicima i kako rješavate probleme sa nestrašnim učenicima?

Tih mlađih buntovnika, bilo je uvijek u zanemarljivom broju. To su, ja bih rekla, rijetki slučajevi koji ponekad pratе jednu generaciju učenika. Sa disciplinom učenika naša škola nije imala nikada većih problema. Ne smatram da je uzrast srednje škole jako kritičan. Normalno je da među svima nama, ne samo učenicima, ima onih koji reaguju burne, otvoreno pokazuju svoje nezadovoljstvo, šale se na račun drugih, kritikuju. Kritičko mišljenje kod učenika moramo podsticati, jer zamislite učenika koji kreće iz ove sredine u život, a koji tokom svog školovanja nije makar jednom izrazio svoj stav kroz neslaganje sa drugom, profesorom ili pak sa Upravom. Nažalost, ima uvijek i onih koji svoje stavove žele da izraze kroz rušilačke nagone. Tada uništavaju svjesno i sa takvim učenicima se češće, družimo i održavamo savjetodavne razgovore pokušavajući da nađemo model kako da usmjerimo njihovu energiju na lijepo i korisno.

Koji su Vam problemi najveći izazov?

Izazov nije samo problem, već svaki radni dan koji pruža mogućnost doprinosa životu Škole. Saradnja sa profesorima i roditeljima, rad sa učenicima uvijek podstiče i neiscrpan je oblik izazova. Pa evo, kad pominjemo izazove i jednog u narednom periodu, a to je proslava Dana Škole, tačnije 110 godina od osnivanja Gimnazije. Za ovaj izazov se svi pripremamo planski od početka školske godine i težimo da ujedinimo ideje i osmislimo ovaj za nas poseban dan do detalja.

Imate li dalje planove za unapređenje statusa i rada ove ustanove?

Naš rad je nezamisliv bez planova. Oni se doduše nekad mijenjaju u zavisnosti od okolnosti, tačnije dorađuju u hodu u razmjeni mišljenja i odabiru najboljih rješenja. U ovoj 2017. godini akcenat ćemo staviti na unapređenje kvaliteta nastave, kao i na širenje saradnje sa školama u regionu i šire. Otvarena specijalistička odjeljenja nameću ideju saradnje i povezivanje sa školama koje imaju slične smjerove s ciljem razmjene iskustava, upoznavanja sa kulturama i običajima kao i zajedničkog angažmana na projektima od važnosti za kvalitet nastave. Oplemenjivanje radnog prostora se nastavlja, a u tom smislu pripremamo prijatna iznenađenja.

Izgled naše škole je trenutno na zavidnom nivou, smatraste li da je uređenje samog prostora gdje djeca provode najviše vremena neki vid motivacije?

To ste lijepo rekli. Potrudili smo se za godinu dana da oplemenimo dvorište novim zasadom koje i sada u zimskom periodu ostavlja utisak urednosti i brige. Radni prostor za nas je uvijek motiv, a to pokazuje i nova, sređena biblioteka, opremljene računarske sale, matematički i kabinet za engleski jezik. Znamo koliko je učenicima važan i boravak van učionice, pa smo došli na ideju da uredimo dnevni boravak za učenike u kome rado provode vrijeme kada je u dvorištu hladno. Misli su nam stalno zaokupljene školskim prostorom, pa smo u toku zimskog raspusta preuredili prostoriju pored zubarske ordinacije i pretvorili je u malu funkcionalnu učionicu koja će poslužiti za organizaciju radionica koje su planirane u narednom periodu. Očekuju nas ove godine još mnoge promjene jer smo kao Škola ušli u projekat energetske efikasnosti, što znači da veći radovi tek predstoje ovog ljeta.

Prošle godine ste sa čitaocima ovog glasila podjelili anegdotu koja nas je sve, ne sumnjam, nasmijala. Da li za kraj ovog razgovora imate neki novi dogadjaj?

Anegdota je dosta i one ostaju kao događaji koji se zauvijek pamte. Evo jedne zanimljive i nove. Nastala je u kancelariji pomoćnika negdje u junu mjesecu kada je i najveći obim posla. Naime, imamo običaj da prilikom ulaska u svoju kancelariju pokucamo iz razloga što se u njoj uvijek zadesi profesor ili neko iz ostalih službi u Školi. Ta navika se ukorijenila toliko, da u trenutku kada po sto puta uđete kroz ta vrata gotovo po navici kućate i onda kada znate da unutra nema nikog. To nam se svima dešava. Međutim, u radnom elanu, u par navrata sam i prilikom izlaska iz kancelarije kucala, a da štos bude veći, obično bi neko od mojih kolega iz iste kancelariji povikao: Naprijed!

Lana Šahbaz, III g

Februar 2017.

S dušom pjesnika, mislima filozofa i španskim duhom rekla nam je...

APROVECHA EL DÍA!

Razovorali smo sa koordinatoricom nastave **Draganom Radunović**, o komunikaciji između učenika i profesora, njihovoj podršci, dobriim promjenama, školskoj biblioteci poput one iz *Harija Potera*, a pokušali smo i da je vratimo u školske dane.

Od skoro se nalazite na mjestu koordinatorke nastave. Kako Vam se sviđa uloga koju ste dobili i kako se, po Vašem mišljenju, nalazite?

Dobila sam jednu od „glavnih uloga“, a samim tim sam dobila jednu vrlo zahtjevnu rolu koja traži odgovornost, pribranost i fokusiranost. Mislim da odolijevam iskušenjima koja su pred mene stavljeni, a dinamičnost ovog posla upravo je ono što me drži budnom i zbog čega mi se sviđa uloga koju imam.

Koja su tačno Vaša zaduženja? Da li je Vaša kancelarija prava adresa za učenike koji možda imaju nesporazum sa nekim od profesora?

Koordinator nastave je zadužen za to da se nastavni proces odvija besprekorno, a to znači da sve karike u tom lancu moraju biti dobro „uvezane“ – učenici, profesori i konično, roditelji. Tek tada „motor“ radi savršeno. Nije uvijek ona druga strana tako i toliko kriva koliko se u prvi mah čini. Ova kancelarija, pored Pedagoško-psihološke službe, jeste adresa za takve situacije.

Da li Vam to, što ste do skoro bili profesorica u nastavi, pomaže da bolje razumijete profesore i izazove sa kojima se susreću, ali i da uspostavite bolju komunikaciju sa učenicima?

Sa učenicima mislim da imam dobру komunikaciju i da sam u godinama iza mene u kojima sam sa njima dijelila učioniku, teme i dileme, gramatiku i pravopis, foneme i grafeme, tango i flamenko, pismene i kontrolne, fijestu i sijestu..., uspjela da izgradim odnos sa autoritetom i međusobnim poštovanjem u sasvim solidnom balansu. Zato je u ovoj novoj ulozi sa učenicima lako... Profesori, ljudi od krvi od mesa. Trudim se da im pružim jednak izbalansiran odnos pun međusobnog poštovanja i uvažavanja, malo te moje duše u kojoj caruje flamenko uz zvuke aksutične gitare i kastanjeta i malo autoriteta koji se strogo kreće u granicama staloženog i pristojnog.

Čija podrška Vam je najpotrebnija, a čiju najjače osjećate?

Ljudi koji čuju, vide, ljudi koji osluškuju, ljudi koji osjetete da i pored njih ima drugih svjetova koji dišu isti vazduh, oni su koji znaju da prepoznaju trud, rad. Među njima je svakako naša energična direktorka koja upravo ima tu nevjerojatnu sposobnost da osluškuje druge svjetove... Ipak, podrška koju najjače osjećam je taj nevjerojatno jaki puls moje porodice

koja me čeka da joj dođem sa posla... i jedna nevidljiva roditeljska ruka koja sa neba snažno vuče konce i podržava me u potpunosti, bezrezervno, uvijek i svugdje.

Da li ste zadovoljni komunikacijom između profesora i učenika ili je to nešto na čemu treba još poraditi?

Misija koordinatora nastave upravo i jeste u tome da nastavni proces osim što treba da zadovolji osnovne uslove da bi funkcionišao, a to je da čas počne tačno na vrijeme, da profesor realizuje predavanje koje je spremio, da učenici usvoje predviđeno gradivo, da se čas okonča u prijatnoj radnoj atmosferi i da se sa zvonom koje označava kraj časa hodnicima zaori muzika koja nas sve relaksira, treba da podrazumijeva i zadovoljenje onog suštinskog uslova da se ostvari funkcionalna komunikacija između ta dva činioča nastavnog procesa: učenika i profesora. To je proces koji se svakog dana pokazuje uvijek u novom rahu, iznenađujuće nov, koji se oblikuje svakodnevno i nadograđuje svaki put sve jače i jače. Ujedno to je i moja misija – da ta komunikacija bude i ostane na nivou civilizovanih, avangardnih pedagoških trendova dostoјnih ovog zdanja u kojem se sada nalazimo.

Prošlo je malo više od godinu dana od kada se naša škola suočila sa velikim promjenama. Smatrate li da su učenici, ali i profesori, uspjeli da private te promjene?

Čovjek je kao glina – lako se oblikuje, mijenja forme, prilagođava se i, najbitnije, zna da se poviňuje ideji suživota koja je po meni ključna za svaki odnos. Za mene je ideja Ernesta Sabata o tunelu iz kojeg se mora izaći, na kraju kojeg postoji svjetlo, ideja vodilja koja treba sve da nas vodi. Da, mislim da su svi prihvatali promjene, samo se kod nekih razlikuje put koji su izabrali do zajedničkog cilja. Iskreno vjerujem da promjene nabolje treba da se dešavaju i da nikada ne treba da zaboravimo da smo kao ljudska bića sposobni da se mijenjamo, ali da to ne znači da zaboravljamo korijene i tradiciju, već da prosto napredujemo, što je neminovno.

Početak nove školske godine obilježilo je i renoviranje biblioteke. Da li je ona do sada dobila novo ruho i kako ste zadovoljni njenim izgledom?

Biblioteka podgoričke gimnazije će biti konačno onakva kakvu ovo zdanje zaslужuje – nalik divnim starim, univerzitetskim bibliotekama koje postoje po svijetu u stoljetnim zgradama kakva je i ova. Rađena u tamnom, masivnom drvetu, sa majstorski rezbarenim ivicima, osvijetljena posebnim lusterima koji dominiraju u spoju modernog i tradicionalnog, naša biblioteka je postala moćna prostorija iz neke od epizoda *Harja Potera* kakvu je ova ljepotica davno zaslužila da ima.

Kao organizator nastave sigurno znate sve o pametnim tablama i projektorima koji su tu da obogate predavanja u školi. Da li su profesori imali obuku u rukovanju novijim tehnološkim sredstvima i koliko učionica je do sada dobilo ova savremena pomagala?

Da, pametne table i projektori su nezaobilazna oruđa u savremenim nastavnim planovima, ne samo zbog svoje savremenosti koja ne mora uvijek da bude dobra, već zato što umnogome olakšavaju i oplemenjuju nastavu. Gimnazija ima viziju i misiju da u tehnološkom smislu osavremeni kako radni prostor kojim raspolaže, tako i kadar koji u tom prostoru radi i obitava. Većina profesora je prošla obuku, mnogi od njih već uveliko koriste prednosti ovog vida izvođenja nastave, dok nekolicina njih, uglavnom profesori starog kova, kojima treba malo više vremena za prihvatanje promjena i obuku, idu ka tome da se u potpunosti osposobe za nove tehnologije. Do sada je u ukupno 14 učionica postavljen projektor i projektno platno i u njima se nesmetano odvija ova svojevrsna „tehnološka revolucija“, dok postoji još nekoliko mobilnih projektorova koje profesori nose u učionice u kojima ih još nema. Žurno hitamo ka tome da sve učionice osposobimo ovim pomagalima i tako omogućimo nastavu koja ide u korak sa 21. vijekom koji već uveliko trošimo.

Šta biste savjetovali profesorima kao metod koji bi im pomogao u nastavi?

Osluškujte što više! Individualizujte koliko možete! Upoznajte što dublje svijet učenika! Vrijedi truda!

Kojom rečenicom biste uputili učenike u cilju postizanja boljih rezultata?

Iskoristite maksimalno svaki tren proveden u učionici i ostavite za odmore i slobodno vrijeme dekoncentraciju, opuštanje i nestasluke – izvucite iz trenutaka provedenih u učionici dragocjenost tog trenutka, jer će vam kad-tad ti trenuci u životu zaista i biti dragocjeni.

Od ove godine novina su i specijalistička odjeljenja u Gimnaziji. Koja su to i šta nam možete reći o organizaciji i kvalitetu nastavnog procesa u poređenju sa odjeljenima opštег smjera?

Ove školske godine po prvi put u Crnoj Gori uvedena su specijalistička odjeljenja i to: matematičko, sportsko, filološko i dvojezično odjeljenje. Nastava u njima organizovana je u skladu sa njihovim specifičnim programima i potrebama, gdje su standardi i kvalitet nastave podignuti na jedan novi nivo. To samo znači da klasičnog poređenja kvaliteta ovih odjeljenja sa odjeljenjima opštег smjera praktično ne može ni da bude, jer Gimnazija ima zacrtane standarde na nivou škole koje slijedi i poštuje u svakom odjeljenju i razredu ponaosob. Praktično su samo smjerovi kretanja i krajnji cilj različiti, sve ostalo su nijanse...

Nedostaje li Vam kreativnija interakcija sa učenicima, rad u učionici, španski jezik i uopšte Vaš poziv?

Španski jezik je neodvojivi dio mene, kao što je struja električaru, autobus autorevozniku ili klijesta zbaru. Španski u meni pjeva, igra, priča i živi neprestano. Kao što sam nekada u svakoj pjesmi koju čujem tražila gramatičke osnove i motive za puštanje te pjesme na času, tako i danas, samo iza nekih drugih vrata, neprestano tražim jezičke poslastice u svakoj pjesmi koju čujem na razglasu i bilježim ih u glavi kao još jedan održan čas. Svaku priliku koristim da se bavim jezikom koji volim i koji je srž mog poziva i nikada ne odustajem od učenja. To je i moja poruka vama koji učite jezik – tragajte svakog dana u tom nepreglednom moru jednog jezika i vidjećete da ćete svakog dana naći uvijek nešto novo, iznenadjuće novo, bilježite i nikad ne odustajte od traganja!

I za kraj, mnogo vremena provodite u školi, vrati li Vas to nekada u vrijeme kada ste Vi sjedjeli u školskim klupama?

Vrlo često, kada se neki đak požali na nekog profesora, kažem toj djeci da će se jednog dana sa sjetom sjećati tih profesora i da će ih voljeti tada kada ih više ne bude pored njih da im pokažu neku teoremu, da im rasvijetle neki problem iz fizike, da im objasne hemijske procese kojih kasno postanemo svjesni da su svuda oko nas ili prosti da im još jednom, po zna koji put, kažu da bez fotosinteze nema života... Vrlo često mi je žao što možda nisam voljela nekog profesora i žao mi je svakog trenutka u kojem sam na času bila odsutna duhom... bila bih bogatija za taj jedan tren barem... Bilo je tu korisnih kazni, prelijepih nagrada i, iznad svega, divnih ljudi kojih se rado sjećam i koje volim, a mnogih više nema... Zato, maksimalno koristite svaki tren proveden u učionici i prepoznajte dragocjenost tog trenutka!

Aprovecha el día ili carpe diem!

Nina Kalezić, III a

Februar 2017.

13

NA SLOVO, NA SLOVO „P”

Pedagoškinje Vanja Rakočević i Gordana Arsović zajedno sa psihološkinjom Marijom Gošović govorile su o svom poslu na pomen pojmova:

Podjela posla

Naš tročlani tim se o svemu dogovara i pravi zajedničke planove, jednako godišnje i dnevne. Ne postoji strogo određena podjela poslova, ali su svakako pedagoškinje više usmjerenе na nastavu, a psihološkinja na učenike. Ipak, u svakom procesu djelujemo zajedničkim snagama.

Polemika

Konstruktivan dijalog u cilju iznalaženja što boljih rješenja, a često i ideja.

Problem

U ovom periodu života učenici imaju brojne probleme, realne, a nekad i one malo manje stvarne. Ipak, kakve god da su prirode, uvijek je bolje razgovarati sa nekim stručnim o tome jer je to prvi korak u njihovom razrješenju. Obično nam se obraćaju kada imaju problema u komunikaciji sa vršnjcima, profesorima, probleme u učenju, motivaciji, a nerijetko nam se obraćaju i zbog ljubavnih problema.

Pomoć

Naš tim je uvijek tu da učenicima pruži stručni savjet bilo da oni sami dođu po njega, ili ih pozovemo ukoliko primijetimo da se nešto dešava.

Posredništvo

Vid komunikacije između dvije suprotstavljene strane. Kao treća, neutralna strana, trudimo se da pomognemo stranama u sukobu da unaprijede komunikaciju i pronađu najbolje moguće rješenje za njihov nesporazum.

Potcenjivanje/poštovanje

Uzajamno poštovanje je ključ dobre komunikacije.

Povjerenje

Jedan od najvažnijih principa u našem radu koji se bezuslovno poštuje.

Podstrek

Pokretač da učenici svoje ideje, a ne samo probleme, dijele s nama.

Pobuna

U školi smo spona između učenika i ostatka kolektiva: da saslušamo sve ono što im ne odgovara i otežava školovanje i da udruženim snagama nađemo adekvatno rješenje pa da do bilo kog oblika nezadovoljstva ne dođe, a posebno ne do pobune.

Poricanje

Otežavajući faktor u rješavanju svake situacije. Bez obzira koliko napora uložile u razgovoru sa učenikom, ako s druge strane ne postoji želja da se o problemu govoriti, nismo na dobrom putu...

Posebnost

Svi gimnazijalci su posebni, a među njima se ističe i veliki broj talentovanih učenika. U saradnji sa nastavnicima osmišljavamo aktivnosti kroz koje se mogu realizovati, a u saradnji sa lokalnom zajednicom, nudimo im i različite mogućnosti za podršku u daljem razvoju.

Podsticaj

Motivacija kao ključni faktor uspjeha u svim fazama školovanja.

Pohvala

Moćno „oružje“ u svakodnevnom radu s učenicima koja daje pozitivne rezultate.

Prijateljstvo

„Na svijetu najteže je objasniti prijateljstvo. To nije nešto što se uči u školi. Ali, ako niste naučili smisao prijateljstva, stvarno niste naučili ništa.“ (Muhammad Ali)

Promjene

Ako ne zvuči neskromno, ne bismo mijenjale ništa u našem dosadašnjem radu. Možda bismo voljele da je manje administracije pa da imamo više vremena, prvenstveno za učenike, ali i za nastavnike i roditelje.

Poraz

Kad za problem saznamo nakon što eskalira.

Pobjeda

Osmijeh na licu učenika i saznanje da smo pomogli.

Nikola Tomanović, III a

INFORMATIČKA PODRŠKA

Koje su glavne dužnosti u Vašoj profesiji?

Kao ICT koordinatoru moje dužnosti su vezane za skoro sve ICT aktivnosti u Školi – pomoći kolegama i održavanje tehnike, ažuriranje sajta i facebook stranice naše škole.

Pošto ste u školi zaduženi za mnogo toga što ste naveli, da li imate pomoći od strane Vaših kolega?

Svakako, bez njihove pomoći ne bih stigao i mogao sve da odradim. Svaka vijest objavljena na stranici škole prođe kroz ruke još nekog kolege koji tu vijest pošalje, nijedan projektor nije postavljen bez pomoći naših domara, a sami profesori pomaju tim što rade na usavršavanju svojih informacionih znanja i vještina.

Da li je Vaša ideja bila puštanje muzike tokom malih i velikog odmora? Kako se to dopada učenicima?

Nije moja ideja. Kad sam se vratio u Gimnaziju kao ICT koordinator već je u toku bila realizacija projekta postavljanja ozvučenja po školi, za tu ideju je odgovorna Uprava na čelu sa direktoricom. Mislim da je dobra ideja da čak i učenici mogu da utiču na listu pjesama sa svojim zahtjevima.

Neke promjene u Školi, uspjeh učenika, svakodnevne zanimljivosti, razna dešavanja i slično, aktuelna su u našoj gimnaziji. Da li je to dovoljno da školski sajt i facebook stranica Škole budu zanimljive?

Trudimo se da sve bude propraćeno od strane naših internet portala i sve ovo nabrojano svakako utiče na kvalitet sadržaja i sajta i facebook stranice Škole.

Kako su učenici reagovali na promjene koje ste uveli, kao što su kamere i televizor?

Kamere su bile i ranije, možda se sad češće koriste pa izgledaju kao novina, a TV u holu je još jedan način više za informisanje učenika o aktivnostima u Školi. Definitivno je ljestvi od ljepljenja plakata po holu i imamo pozitivne reakcije učenika za TV u holu Škole. Dešava se da i oni sami šalju obavještenja da postavimo na TV, a su vezana za njihove aktivnosti u Školi.

Poznato je da ste bili tehnički realizator prvog elektronskog testiranja naših učenika. Recite nam nešto više o ovom poslovnom izazovu.

Elektronsko testiranje iz Crnogorskog-srpskog, bosanskog, hrvatskog jezika i književnosti sprovedeno je 12. aprila 2016. Profesorica Mirjana Perović realizovala je elektronsko testiranje učenika. Pripremljena su četiri testa sa 15 pitanja. Test

je namijenjen provjeri znanja učenika i ocjenjivanju. Iskustva u pripremi testa, prilagođavanju elektronskom testiranju i postignućima učenika na testu bila su prezentirana učesnicima.

Razvio sam web aplikaciju za realizaciju testa za ovaj nastavni predmet. U toku su i aktivnosti na izradi testova iz drugih predmeta: hemija, matematika, engleski jezik. Osim toga, u Školi se radi na razvoju programa i procesa testiranja, i kreiranja programskih uslova, koji će nastavnicima omogućavati da na osnovu definisane strukture pitanja i odgovora, samostalno kreiraju test, a da se realizacija podrži od strane profesora i saradnika.

Da li Vam mladi u ovoj školi otežavaju ili olakšavaju posao? Volite li da radite u okruženju učenika?

Ima svega, ali uglavnom olakšavaju, Gimnazija je puna dece sa raznim talentima, samo je bitno prepoznati šta ko voli. Imam veliku pomoći učenika, dešavalо se da učeniku prepustim neki svoj zadatak da bih ja mogao da završavam druge.

Postoji li nešto što Vam se nikako ne dopada u Vašem poslu? Da možete nešto promijeniti šta bi to bilo?

Kad imam dosta posla onda bih dosta toga i promjenio, ali kad završim sve, onda mi je dragو što nisam odustao i osjetim neku vrstu pobjede i zadovoljstva.

Šta Vam je najinteresantnije i šta najviše cijenite u poslu koji radite?

Napredovanje, učenje novog, rješavanje problema i izazova, to je sve zbog čega mi je interesantan posao koji radim a i zbog čega mi nije teško da dolazim na posao.

Sofija Sekulić, III g

February 2017.

VEĆI IZBOR, VEĆE MOGUĆNOSTI ZA NAPREDOVANJE

Od ove školske godine učenici koji započinju školovanje u podgoričkoj gimnaziji imaju mogućnost da biraju predmete koje će najviše izučavati, odnosno koje će odjeljenje uže orijentacije odabrati.

Prvog septembra prošle godine vrata Gimnazije bila su otvorena za 336 prvaka. Prvi put nakon 10 godina, to nisu bili samo učenici opštег smjera, već i učenici odjeljenja matematičke, filološke, dvojezičnog i dva odjeljenja sportske orijentacije. U dvojezičnom odjeljenju nastava će se izvoditi na engleskom za predmete istorija, fizika i biologija, što znači da će i predavanja i ispitivanja biti na tom jeziku, a po programu opšte gimnazije. Profesori Vesna Kovačević, Vlado Popović i Marija Kojić, koji izvode nastavu na enleskom jeziku od 7. decembra do 21 marta pohađaju *Online Teaching English* pod pokroviteljstvom *British Councila*, koji će im omogućiti međunarodnu licencu predavača na engleskom jeziku. U odjeljenju sportske gimnazije nastava će se izvoditi po programu opšte gimnazije, a njegova specifičnost je u prilagođavanju nastave učenicima koji su aktivni u sportu zbog čega će imati mogućnost da opravdano odsustvuju kako bi trenirali i takmičili se odnosno da sebi i svojim obavezama prilagođavaju provjere znanja u dogovoru sa predmetnim profesorima.

Slušajući glas roditelja, profesora a prije svega talentovanih učenika koji su željeli da u širem obimu izučavaju predmete u kojima su najbolji, a samim tim da se specijalizuju, odgovorni su u podgoričku gimnaziju ponovo uveli specijalističke smjerove.

U odjeljenju matematičkog usmjerenja izučava se više matematičkih predmeta: geometrija (I i II razred), analiza sa algebrrom (I, II, III i IV), linearna algebra i analitička geometrija

(III), numerička matematika (IV), vjerovatnoća i matematička statistika (IV), sedam puta nedjeljno u prva tri razreda, a osam puta nedjeljno u završnom razredu, dok je sve četiri godine na nedjeljnim rasporedima učenika odjeljenja opštег usmjerenja četiri puta upisana matematika. U I i II razredu učenici ovog odjeljenja stiču i proširuju znanja iz predmeta računarstvo i informatika, a u III i IV iz predmeta programiranje i programski jezik, dok njihovi vršnjaci izučavaju informatiku samo u I razredu. Planom je predviđeno da se u prvom, trećem i završnom razredu održavaju četiri, a u drugom tri časa fizike sedmično u matematičkom, a dva sedmična časa u odjeljenjima opštег smjera. Što se tiče nastave stranih jezika, matematičari treba da dostignu nivo B2. 1 za prvi, odnosno nivo B1 za drugi strani jezik. B2. 1. 2 i B1 su nivoi na kojima učenici opšte gimnazije treba da vladaju stranim jezicima. Oni koji pohađaju matematičko odjeljenje posmatraće i izvoditi eksperimente iz fizike. Predviđeno je da se maturski ispit u matematičkom odjeljenju polaze iz crnogorskog-srpskog, bosanskog, hrvatskog jezika i književnosti, analize sa algebrrom i dva predmeta po izboru. Učenici matematičkog odjeljenja većinu časova održavaju u kabinetu koji je opremljen kompjuterima i ostalim sredstvima za uspješno izvođenje nastave informatičkih i matematičkih predmeta. Oni imaju mogućnost da prisustvuju posebnim časovima dodatne nastave iz oblasti matematike i programiranja, koji se održavaju u kabinetima Gimnazije, a koje vode profesori sa PMF-a. Zahvaljujući tim pripremama budući matematičari i programeri mogu postići najbolje rezultate na takmičenjima državnog nivoa.

Za razliku od ostalih iz generacije učenici filološkog odjeljenja crnogorski-srpski, bosanski, hrvatski jezik i književnost

proučavaju kao dva odvojena predmeta, znanja iz jezika proširuju dva, a iz književnosti tri puta nedjeljno. U III razredu stiču znanja iz predmeta teorija i tehnika prevođenja, a u IV znanja iz predmeta uvod u lingvistiku. Svakog radnog dana po jedan školski čas provedu izučavajući prvi strani jezik, dok se drugim stranim jezikom bave tri puta nedjeljno, isto toliko časova provedu nedjeljno izučavajući latinski jezik tokom posljedne dvije godine školovanja. Broj nedjeljnih časova predviđenih za izučavanje jezika u opštoj gimnaziji je manji, te tako učenici tih odjeljenja crnogorski-srpski, bosanski, hrvatski jezik i književnost održavaju četiri, prvi strani jezik tri, a drugi strani jezik dva puta sedmično. Predmetni programi koji se koriste u opštoj gimnaziji za nastavu prvog stranog jezika koriste se i za nastavu drugog stranog jezika u filološkom odjeljenju. Po tom programu znanje engleskog jezika, na kraju četvrtog razreda, treba da bude na naprednom nivou B2+, a znanje drugog stranog jeziku na nivou B2. 1. 2 za učenike filološkog odjeljenja. U III razredu imaju priliku da se upoznaju sa latinskim jezikom. U filološkom i odjeljenjima opšte gimnazije gradivo psihologije, sociologije i filozofije savladava se tokom jedne godine, a za prisustovanje predavanjima iz tih predmeta učenicima su potrebna po dva školska časa u toku nedelje.

Za specijalistička odjeljenja vladala je velika zainteresovanost talentovanih učenika iz skoro svih gradova Crne Gore, te su, umjesto jednog planiranog, oformljena dva sportska odjeljenja. Lako je uvođenje smjerova bio veliki izazov kako za profesore tako i za učenike, rad specijalističkih odjeljenja u tekućoj godini je više nego uspješan. To nam dokazuju brojni uspjesi mladih sportista u tenisu, karateu kao i prijave učenika na predstojeća državna takmičenja.

Časovi u ovim odjeljenjima zanimljivi su i motivacioni, te tako i u dvojezičkom odjeljenju, koje su upisali učenici koji dobro vladaju engleskim jezikom i planiraju nastavak školovanja u inostranstvu, časovima istorije redovno prisustvuju Lana Kendibović iz Britanske ambasade i Sindi Lester iz Džordžije, SAD. Nedavno je profesorica psihologije prisustvovala času književnosti u filološkom odjeljenju i učenicima tumačila

psihološko stanje likova iz pripovijetke „Most na Žepi“. Ni učenicima sportskog odjeljenja nije nezanimljivo, jer su oni pored brojnih takmičenja imali šansu da na početku školske godine upoznaju i našeg proslavljenog vaterpolistu i sadašnjeg ministra sporta g. Nikolu Janovića i čuju o njegovim iskustvima sticanim tokom duge i uspješne karijere.

Mnogi učenici ističu da su njihova očekivanja ispunjena te da se ne kaju što su upisali specijalistička odjeljenja. Kako kažu, velika podrška su im, pored roditelja, bili i profesori.

„Izabrala sam matematički smjer i nisam se pokajala. Zahtjevan je, ali se sve može postići redovnim radom i učenjem. Profesori su korektni, daju sve od sebe i sigurna sam da će nas dobro pripremiti za fakultet.“ – sa osmijehom na licu potvrdila mi je i Andrea, učenica odjeljenja I m. I Emir, njen drug iz odjeljenja kaže: „Za matematički smjer sam se odlučio bez razmišljanja, jer dugi niz godina učestvujem na takmičenjima iz matematike. Pored toga što sam iz drugog grada i što mi je u početku bilo dosta teško, zadovoljan sam svojim rezultatima, profesorima i društvom. Stoga se nadam da ću, vrijedno radeći, uspjeti da ostvarim svoje snove, zbog kojih sam ovdje“. U tom odjeljenju su i takmičari iz fizike, ali i učenici koji su prosti zaljubljeni u prirodne nauke.

„Treniram skijanje, a s obzirom na to da u našim krajevima snijega ima isključivo zimi primorana sam da idem u Austriju na pripreme. Jedan od najbitnijih razloga zašto sam upisala sportsko odjeljenje jeste često odsustvanje sa nastave, koje se u opštoj gimnaziji teško pravda“, ističe Aleksandra iz odjeljenja I s1. Potom dodaje da zahvaljujući profesorima, koji im maksimalno izlaze u susret nema problema sa savladavanjem i sustizanjem gradiva.

Ponosimo se srednjoškolcima koji su, našavši se na prvoj životnoj raskrsnici, hrabro i odlučno krenuli neizvjesnim putem, a njihovi putevi ukrstili su se u nekom od specijalističkih odjeljenja podgoričke gimnazije, koja decenijama obrazuje buduće naučnike, doktore, umjetnike. Ne sumnjam da će uvođenjem i ovakvog vida obrazovanja, broj budućih stručnjaka biti još veći.

Majda Šukurica, II c

NOVI KURSEVI

Gimnazija „Slobodan Škerović“ je počela sa održavanjem kurseva za obrazovanje odraslih kao ovlašćena institucija na osnovu licence Ministarstva prosvjete za realizaciju programa obrazovanja odraslih. U ponudi su kursevi jezika koji su organizovani u više nivoa u skladu sa Evropskim referentnim okvirom za jezike, i to: njemačkog, engleskog, španskog, italijanskog, francuskog i ruskog jezika. Pored toga organizovani su i kursevi crnogorskog jezika kao nematernjeg.

Kursevi se realizuju putem moderne metode nastave, naprednih tehničkih uslova i opremljenosti, konstantnim usklajivanjem nastavnog procesa sa savremenim zahtjevima tržista, kvalitetnim kadrom sa velikim pedagoškim iskustvom, i naravno, prijatnom atmosferom za učenje i rad.

Crnogorski jezik kao nematernji

Ciljevi nastave crnogorskoga jezika po ovom programu jesu da omogući polazniku/polaznici da proširi svoju sposobnost sporazumijevanja na crnogorskom govornom području, da stvorи dobru lingvističku osnovu za dalje izučavanje crnogorskoga jezika, da osposobi polaznika/polaznicu da proširi mogućnosti za upotrebu jezika koristeći informacije iz autentičnih jezičkih izvora, te da upozna posebnosti crnogorske kulture.

Španski jezik

S ciljem da brzo progovorite melodični jezik kojim govori skoro 500 miliona ljudi, kurs se odvija u atmosferi dinamičnih, interaktivnih i tematski zanimljivih časova, kao i uslovima kojim možete usavršiti sveukupnu moć izražavanja putem: brojčano malih grupa, u digitalizovanim i savremeno opremljenim učionicama (kompjuteri, internet, audiovizuelna sredstva), personalizovanog pristupa svakom polazniku i interaktivne, moderne nastave jezika, koja akcenat stavlja na konverzaciju, a gramatiku obrađuje na lak i razumljiv način.

VÁMONOS A APRENDER ESPAÑOL!

Njemački jezik

Gimnazija organizuje kurseve njemačkog jezika prema pravilima Zajedničkog evropskog referentnog okvira za jezike, odnosno CEF-a, za 6 nivoa poznavanja njemačkog jezika (A1, A2, B1, B2, C1 i C2 nivoa). Kurs postoji sa ciljem upoznavanja jezika, te pružanje prilike za učenjem istog, napredovanja u poslu ili, pak, potrebe za sticanjem međunarodno priznatog sertifikata o poznavanju njemačkog jezika, zbog velike želje za studiranjem na univerzitetima ili pronalaženjem posla širom Njemačke i Austrije.

Italijanski jezik

Kursevi za odrasle izvode se prema standardima Savjeta Evrope, za sve nivoe učenja (A1-C1). Kursevi su koncipirani kao opšti kursevi stranog jezika s akcentom na komunikativni pristup, koji polaznike usmjerava da svoje znanje koriste u usmenom izražavanju. Dakle, akcenat je na jezičkoj vještini, a zastupljene su i vještine čitanja, pisanja i slušanja.

Engleski jezik

Zašto treba učiti engleski jezik?

Engleski je jezik koji se najčešće koristi širom svijeta. Jedna od pet osoba govorili ili makar razumije engleski jezik. Zvanični je jezik u 53 države. Ukoliko govorite engleski, imate veće šanse da nađete posao u nekoj multinacionalnoj kompaniji, kako u zemlji tako i u inostranstvu. Ako bolje upoznate svijet engleskog jezika, nećete više morati da se oslanjate isključivo na prevode filmova i TV emisija, a moći ćete i da uživate u svojim omiljenim knjigama i pjesmama. Takođe je i jezik interneta. Engleski se zasniva na jednostavnom alfabetu, tako da ga je jednostavnije naučiti od većine drugih jezika.

Francuski jezik

Francuski je jezik Molijera, Viktora Igoa, Sartra, Edit Pjaf i mnogih drugih velikana umjetnosti. Učenjem francuskog jezika na neki način učimo i ostale romanske jezike (španski, italijanski, portugalski i rumunski). Pravo je zadovoljstvo učiti francuski jezik zato što je melodičan, bogat, lijep i zato što je jezik ljubavi!

Ruski jezik

Ruskim jezikom kao maternjim govori oko 300 miliona ljudi. To je jezik umjetnosti, nauke i tehnike, kojim je pisana najljepša svjetska književnost. Razlog više za njegovo učenje su prijateljski odnosi koji vezuju Rusiju i Crnu Goru više od 300 godina, kao i veliki broj Rusa koji danas rade i žive u Crnoj Gori.

Kurs informatike

Pored kurseva jezika javlja se i ovaj program, sa osnovnim ciljem da polaznici steknu preduzetnička znanja i vještine, tj. preduzetničke kompetencije. Posebni ciljevi programa su: upoznavanje pojmove iz preduzetništva i razvijanje svijest o njegovom značaju, razvoj preduzetničkih znanja i vještina, sticanje znanja o razvoju biznis ideje i razradi biznis plana, sticanje znanja i vještina za osnivanje privrednog društva...

Prošle godine su bila tri polaznika na kursu njemackog i 11 na kursu engleskog jezika. Novi upis je u toku.

Šćekić Jelena, III g

Ni zidovi nijesu više dosadno bijeli

GIMNAZIJA U NOVOM SJAJU

S razlogom je Gimnazija „Slobodan Škerović“ u gradu poznata kao elitna škola. Nosi ovakvu titulu zbog uspjeha njenih đaka na takmičenjima, zbog njihovih uspjeha u daljem školovanju, ali i zbog izgleda škole.

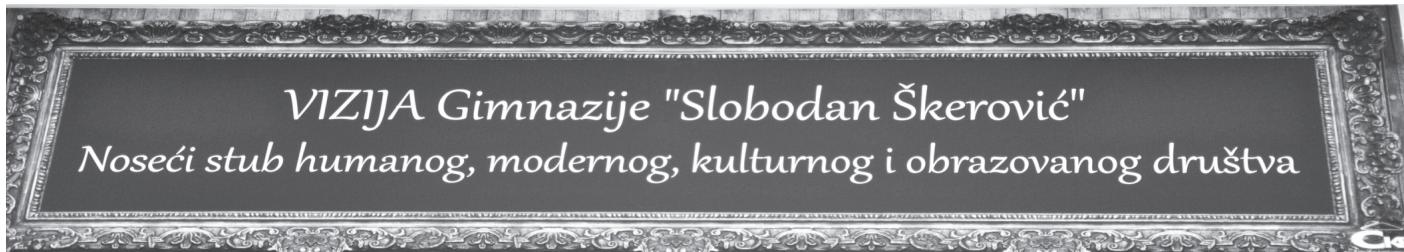
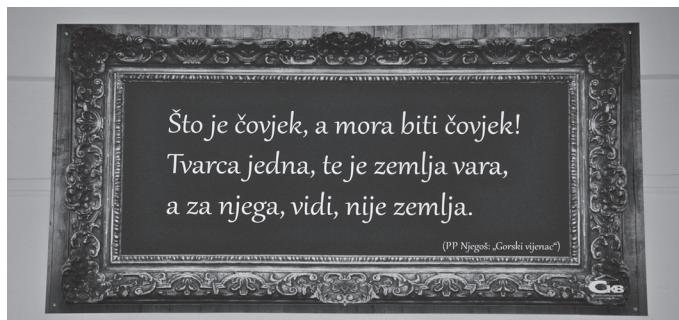
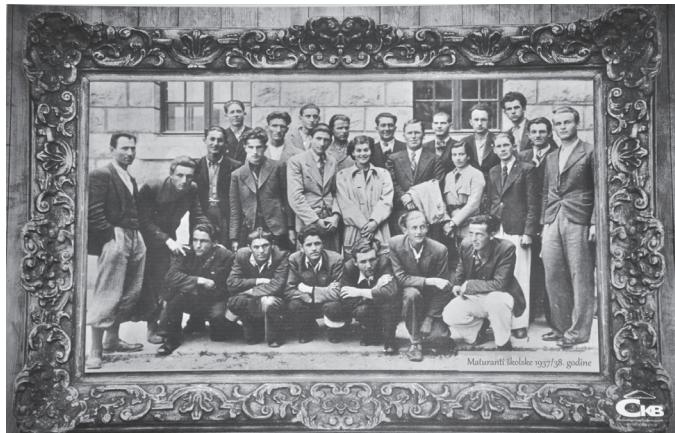
Mnogo truda je uloženo da Gimnazija dobije ovakvu titulu, a još više truda ulaže se da je zadrži. Da bi jedna škola privukla učenike mora da ima kvalitetno Nastavničko vijeće, ali i izgled škole kako bi se đaci osjećali prijatnije. Prošle godine je direktorica Zoja Bojanović-Lalović počela s uljepšavanjem naše škole: učionice su okrećene, postavljeni su novi podovi, kupljene nove klupe, uvedeni elektronski uređaji koji će olakšati profesorima kreiranje zanimljive nastave, toaleti renovirani... Čak su i bijeli zidovi postali ljepsi i zanimljiviji zahvaljujući raznim citatima i

pjesmama koje ih krase. Vrlo zanimljiv detalj koji se može vidjeti jesu slike prvih generacije ove škole.

Neki profesori ulažu veliki trud da svoje učionice učine ljepšim kačeći razne plakate, razne poruke, podstičući đake da rade u prijatnjoj atmosferi. Na pitanje da li ovo stvarno pomaže učenicima kada je njen angažman u pitanju, profesorica književnosti Biljana Vučurović nam je dala odgovor: „Naravno! Raduje me kada vidim da se učenici zaustavljaju pred prozorčetom moje učionice da pročitaju nove stihove koje smo tek ispisali i okačili. Znači da su radoznali. Bar na trenutku povesti u svijet lirike koji nam uvijek najljepše tumači smisao života i pola cilja je postignuto.“

Zbog svega navedenog, đaci će rado provoditi svoje slobodne časove u školi, kao što srećno troše odmore oko njenih decenijskih drvoreda.

Lana Popivoda, III g

Februar 2017.

OPREMANJE KABINETA

Poboljšanjem uslova u Školi raste i motivacija đaka kao i profesora. Upravo iz tog razloga neprestano se radi na opremanju Škole u skladu sa učeničkim obavezama, aktivnostima i hobijima.

U toku januara mjeseca 2016. godine radilo se na poboljšanju uslova izvođenja nastave i sređivanju Škole. Tokom zimskog raspusta u Školi održano je krečenje svih zidova, sređeni su podovi u pet učionica kao i u kancelarijama i zbornici. Takođe, renovirani su i učenički toaleti.

Veoma značajno jeste opremanje i sređivanje računarskih sala, uvođenje interaktivne table sa projektorom kao i projektor sa projektnim platnom. Škola sada ima moderno opremljene računarske kabinete sa 40 novih računara i interaktivnom tablom sa projektorom. U računarskim salama takođe obnovljena je i mreža instalacija kao i enterijer samih prostorija.

U holu Škole postavljen je televizor sa oglasnom tablom što je učenicima omogućilo mnogo bolju informisanost vezanu za svakodnevne obaveze. Urađeno je i ozvučenje po hodnicima Škole i na odmorima između časova đaci imaju mogucnost da se opuste slušajući muziku.

Obnovljena je i Svečana sala u kojoj se organizuju razna dešavanja i okupljanja gostiju na kulturnim večerima, u kojoj je obavljeno krečenje, hoblovanje parketa, postavljene su nove zavjese, napravljena je nova bina i obezbijeđeno je ozvučenje. U zbornici pored hoblovanja parketa postavljen je i projektor sa projektnim platnom. Poboljšanju fizičkog izgleda Škole zasigurno je najveći doprinos donijelo sređivanje dvorišta Škole. Skinut je šut, stavljen je debeli sloj zemlje, došlo je do opremanja bunara, bušenja i postavljanja pumpe, kao i postavljanja sistema za navodnjavanje. Usađen je veliki broj sadnica od kojih je veci broj kupljen ali ima i doniranih kao što je drvo eukaliptusa donirano iz Maroka od strane Jasmina Tuzovića, uspješnog poslovnog čovjeka, nekadašnjeg đaka Gimnazije. Takođe, u okviru obilježavanja Dana planete Zemlje i podrške Gimnaziji „Slobodan Škerović“ na uređenju školskog dvorišta preduzeće Ekoplant je poklonilo pet sadnica. Gimnaziji su poklonjene sadnice lovora (*larus nobilis*), kalistemonveigela,

logistremia (indijski jorgovan), paulownia (princezino drvo). Direktorica Zoja Bojanić Lalović izuzetno je zahvalna na ovim donacijama.

RADOVI TOKOM LJETA

Tokom ljetnog raspusta, jun – avgust 2016. godine radilo se na adaptaciji podova, potpunom uređenju dva kabineta i renoviranju školske biblioteke. Preuređen je njen enterijer dopunjena bibliotečki fond krajem zimskog raspusta 2017. godine. Potpuno su opremljeni prilagođeni nastavni kabineti matematike i engleskog jezika. Sređen je parket, električne instalacije, regips zidova i krečenje, postavljeni su kompjuteri i uveden je internet. Takođe je postavljen parket sa podlogom, trajno rešenje urađeno je u velikom broju kabineta. Naši domari vrijedno su radili i pomagali u renoviranju Škole. Radili su na sanaciji uočenih problema sa strujom, kao i opravci okrećenih zidova. Postavljeni su i neophodni zaštitni čepovi na klupama i stolicama kako se postojeći parket ne bi oštetio.

Milica Šćepanović, III g

EPICENTAR ZNANJA

Obnova Biblioteke Gimnazije „Slobodan Škerović“ na koju se čekalo više od dvije decenije konačno je realizovana tokom prvog polugodišta i zimskog raspusta 2016/17. školske godine. Enterijer je dobio novi sjaj.

Izvršene su kvalitetne i raznovrsne izmjene bibliotečkog mobilijara i druge opreme, a dijelom je obnovljen i knjiški fond. Nove police, stolovi i stolice, savremeno osvjetljenje, zavjese, tepisi, umjetničke slike, portreti pisaca krase novu biblioteku, tvoreći tako svojevrsnu umjetničku zamisao. Zahvaljujući savremenim rješenjima u opremanju ovog prostora, stubištem je olakšan prilaz svakoj knjizi tako da su metalne merdevine na koje smo bili navikli kao na nezaobilazni dio ambijenta naše biblioteke- postale prošlost. Sadašnji izgled Biblioteke pruža ne samo estetski doživljaj, već čini ovaj dio školskog ambijenta mnogo sigurnijim, prijatnjim, zdravijim za boravak učenika i profesora i prilagođeniji savremenoj obrazovnoj ustanovi.

Obnova Biblioteke bila je jedan od ciljeva koje je pred Školu postavila naša direktorica Zoja Bojanić-Lalović oživljavajući ideju jednog od bivših direktora Škole, Svetislava Bakića. Upravo zahvaljujući njenom entuzijazmu i ogromnoj energiji, zalaganju po kojima je prepoznata, zamisao je uspješno realizovana. Direktorica Bojanić-Lalović uspjela je da zainteresuje za ovaj projekat brojne donatore, kojima u ime učenika i kolektiva naše škole izražavamo toplu akademsku zahvalnost. Među njima posebno izdvajamo: *Societe Generale Bank*, Elektropri-vredu CG i *Mastercard*.

Podsjetimo, školska biblioteka je tiki pratičac naše škole, još od njenog osnivanja daleke 1907. godine. Vremenom je seljena iz jednog krila škole u drugo, iz prostorije u prostoriju. Danas se nalazi u prostoriji nekadašnje fiskulturne sale, u samom centru zgrade i kao takva zaista predstavlja srce čitavog zdanja. Služi, takođe, i kao sala za projekciju, čitaonica, a po potrebi i učionica te predstavlja najfunkcionalniju prostoriju naše ustanove. Počela je sa veoma skromnim knjiškim fondom, da bi dostigla broj od 15 000 izdanja, od kojih je većina beletristika, odnosno ona književna djela koja su propisana nastavnim planovima i programima. Biblioteka uz to čuva bogate legate: Miodraga Ćupića, Đorđa Gluščevića, Miša Vešovića, Milinka Stojanovića i Aleksandra Kneževića. Kuriozitet

je da gimnazijska biblioteka radi od prvog do posljednjeg školskog zvona i da nikad nije prazna. U njoj učenici ne samo da čitaju djela iz školske lektire već provode slobodno vrijeme i preslišavaju se iz brojnih predmeta pred pismene i kontrolne zadatke, testove i usmene odgovore. Da sve funkcioniše besprekorno, staraju se dvoje naših bibliotekara: Sanja Marjanović i Nebojša Knežević. Novim generacijama gimnazijalaca, koje će tek pohađati ovu obrazovnu ustanovu poruka današnjih gimnazijalaca je da uvijek imaju na umu da je biblioteka carstvo mudrih, strpljivih i željnih znanja, simbol i vječiti čuvar duhovnog blaga naše civilizacije.

„Kompletan ambijent podsjeća na staru dobru tradiciju biblioteka, koje svojom monumentalnošću zadivljuju posjetioca željnog otkrivanja duhovnog blaga skrivenog u knjigama. Sada je biblioteka konačno dobila izgled kakav zaslužuje ova zgrada, ova gimnazija i njeni učenici i profesori“, kazala je bibliotekarka Sanja Marjanović.

„Savremeno obrazovanje mlađih, nezamislivo je bez pratećih sadržaja u školama kakav je dobro opremljena i funkcionalna školska biblioteka, pogotovo u obrazovnim ustanovama kakva je gimnazija. Mi smo taj korak sa vremenom renoviranjem naše biblioteke uhvatili i obećavam da ćemo nastojati da pratimo sve bibliotečke i bibliografske trendove koji pomažu organizovanju savremene nastave“, smatra direktorica.

Učenici se raduju obnovljenoj gimnazijskoj biblioteci, čitanju novih naslova u toplijem, plemenitijem ambijentu. Oduševljeni izgledom, praktičnošću i sadržajima renoviranog prostora, uvjereni su da je taj prostor već zauzeo značajno mjesto u njihovim gimnazijalskim danima.

Pred brojnim zvanicama iz prosvjetnih institucija 6. februara 2017. direktorica Zoja Bojanović – Lalović i ministar prosvjete Damir Šehović svečano su otvorili renoviranu biblioteku Gimnazije. U obraćanju prisutnima, direktorica je istakla da učenici i profesori Škole u ovom prostoru imaju priliku da dožive magiju čitanja, ali i stvaranja. Ministar Šehović je podsetio prisutne na 500 godina tradicije bibliotekarstva u Crnoj Gori, čestitajući direktorici i njenim saradnicima na završetku obimnog i značajnog posla.

Vladislav Zečević, Illg

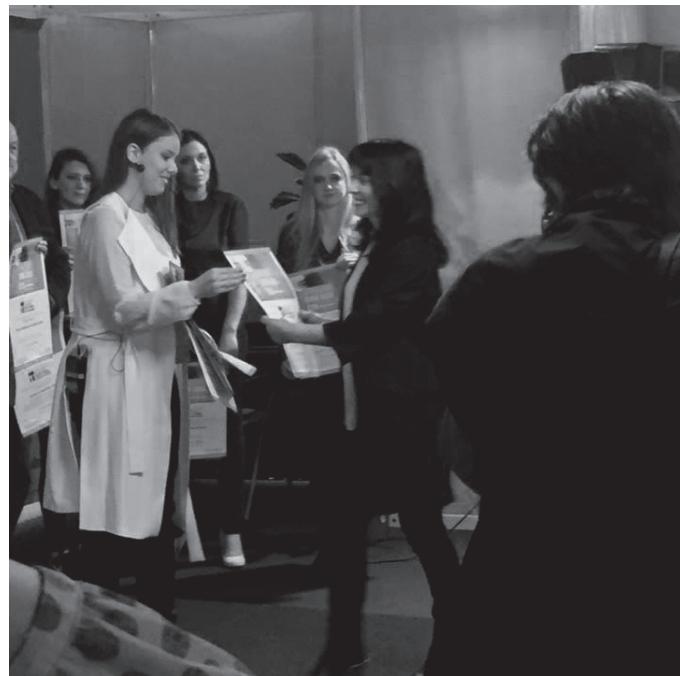
Februar 2017.

21

PRIZNANJE ZA STRATEGIJU RAZVOJA OBRAZOVANJA

Jedanaesti međunarodni podgorički sajam knjiga i obrazovanja svečano je otvoren u ponедeljak, 9. maja u tržnom centru Delta u prisustvu italijanskog pisca Klaudija Magrisa i ministra prosvjete mr Predraga Boškovića. Magrisu, jednom od najpoznatijih savremenih italijanskih pisaca, na otvaranju je uručena međunarodna nagrada „Književni plamen“ čiji su osnivači nobelovac Mario Vargas Ljosa i Izdavačka kuća Nova knjiga iz Podgorice - organizator Sajma knjiga.

Na Sajmu su se predstavile nikšićka i podgorička gimnazija: „Stojan Cerović“ i „Slobodan Škerović“, Srednja građevinsko-geodetska škola, „Marko Radević“ i dr. Zbog velikog interesovanja građana koji su imali priliku da uživaju i kupe knjige velikog broja autora, produžen je sajam knjiga do 16. maja. Sajam su posjetile desetine hiljada građana. Uz podršku Ministarstva prosvjete, segment Sajma posvećen obrazovanju ispunio je očekivanja posjetilaca koji su imali priliku da saznaju više o mogućnostima koje nudi obrazovni sistem u Crnoj Gori. Posebno priznanje za napredak u obrazovanju dodijeljeno je Srednjoj stručnoj školi „Sergije Stanić“, JU Gimnaziji „Slobodan Škerović“, te Univerzitetu „Metropolitan“ iz Srbije. Priznanje za napredak u obrazovanju 14. maja uručeno je direktorici naše škole, Zoji Bojančić-Lalović. Tokom sedam sajamskih dana, naši učenici pokazali su znanje, kreativnost, inovativnost i prije svega, odgovornost. Na svakodnevnim radionicama iz kreativnog pisanja, stranih jezika, biologije, hemije, crtanja i slikanja, preduzetništva, zajedno sa svojim profesorima, oni su mladim posjetiocima dočarali radnu atmosferu iz gimnazijskih učionica. Imali su prilike, takođe, da predstave svoja glasila. Na štandu su se našli: list Koraci i časopis Znak, kao i monografija Mirka Đuranovića, Podgorička gimnazija 1907-2007. „izdata povodom stogodišnjice osnivanja Škole. Uspjesi jedne škole mjeru se uspjesima njenih učenika pa i ovo priznanje jeste ogledalo gimnazijalaca u čijem uspjehu njihovi profesori nalaze neprestanu motivaciju. Zvanična prezentacija održana je 12. maja kada su učenici organizovali panel diskusiju.

Na kraju petog dana, zahvaljujući učenicima prvog razreda, Minei Kapidžić i Aleksandru Mijajiloviću, učenici osnovnih škola „Pavle Rovinski“ i „Štampar Makarije“, takođe i srednjoškolci iz Srednje stručne škole „Sergije Stanić“, imali su priliku da odgledaju i sprovedu različite hemijske eksperimente. Minea i Saša su demonstrirali hemijski vulkan, hemijsku krv, duha iz boce, titraciju jake kiseline jakom bazom, mliječni put, slonovsku pasta za zube, kao i ponašanje indikatora kiselosti u kisjeloj i baznoj sredini.

Šestog dana Sajma obrazovanja na štandu Gimnazije „Slobodan Škerović“ djeca iz OŠ „Milorad Musa Burzan“, različitim likovnim tehnikama, pravila su markere za knjige uz pomoć učenice Mare Jovanović.

I dok je u nedjelju, 15. maja trajala manifestacija povodom zatvaranja Sajma knjiga i obrazovanja, na štandu je održana

i posljednja radionica u nizu. Radionicu „Izazovi umu“ vodili su učenici Marijana Kraljević i Marko Perunović koji su uspjeli

Milica Petrušić, III g

Evropski dan jezika

UNITE, UNITE EUROPE!

U Gimnaziji „Slobodan Škerović“ je 26. septembra 2016. obilježen Evropski dan jezika čime je ponovo promovisana višejezičnost i naglašena važnost jezika kao elementa kulture.

Tokom šezdeset minuta programa pod nazivom *UNITE, UNITE EUROPE (Ujedini se, ujedini, Evropo)* na sceni u svečanoj sali pojavili su se likovi Šekspirovih čuvenih drama, Don Kihot i Sančo Pansa, pjevalo se na francuskom, ruskom i njemačkom jeziku, igrale napolitanske igre, a pored Preverovih stihova, recitovali su se i stihovi domaćih pjesnika velikana, Njegoša, Šantića, Dučića i Vita Nikolića.

Ovom premoštavanju kulturno-jezičkih razlika među evropskim zemljama, pored profesora i Uprave Škole, prisustvovale su i brojne visoke zvanice: ambasadori Britanije i Njemačke, predstavnici ruske i italijanske ambasade, te

zanimljivim matematičkim i logičkim zadacima da zainteresuju učenike OŠ, 21. maj“.

Marija Boljević, vršnjačka edukatorka u projektu “No hate offline, no hate online” koji realizuje Volonterski klub Gimnazije, jedna je od dvije najuspješnije takmičarke na testu iz sajber bezbjednosti. Tako se Gimnazija okitila još jednim priznanjem.

Mnogi profesori među kojima su: M. Perović, M. Usančević, D. Ilić, S. Marjanović, svojim učešćem su u vođenju radionica doprinijeli kvalitetu sadržaja pruženih posjetiocima.

Dešavanjima na štandu Gimnazije koordinirala je pedagogica Vanja Rakočević, a članovi Volonterskog kluba Škole i pripravnici nastavnici pružili su značajan doprinos prilikom uređenja štanda i svakodnevnim dežuranjem.

Milica Petrušić, III g

predstavnici Ministarstva prosvjete, generalni direktor za vanjske poslove u Ministarstvu vanjskih poslova i generalni direktor Direktorata za opšte srednje, srednje stručno i obrazovanje odraslih.

Vršilac dužnosti generalnog direktora za evropske poslove u MVPEI, Miodrag Radović, istakao je u svom obraćanju publici da je poznавanje stranih jezika potreba savremenog društva, a da ta potreba postaje izraženija kako se približavamo članstvu u EU gdje je veoma važno biti obrazovan, stručan, efikasan i jezički vješt građanin. Podsjetio je i da Evropski dan jezika slavi zajedništvo i saradnju među državama koje čine evropsku porodicu naroda.

Direktorica Gimnazije Zoja Bojanić-Lalović poručila nam je da obilježavanje Evropskog dana jezika zna-

či prihvatanje jezičke različitosti kao izvora uzajamnog bogaćenja. – Razgovarati sa drugima na njihovom jeziku jeste poštovanje drugoga čovjeka, njegove kulture i tradicije, jer učenje jezika je najčudesnije sredstvo upoznavanja naroda, sredstvo tolerancije dio kulturnog nasljeđa i identiteta. Jezik više je vrijednost koja otvara široka prostranstva, a svaka izgovorena riječ na drugom jeziku je korak ka čovjeku – zaključila je direktorka.

Divan program i plemenitu ideju podržala je brojna publika, te se nadamo da smo učinili još jedan korak ka prihvatanju kulturnih razlika.

Nevena Ivanović, IV a

110 GODINA NA FILMSKOM PLATNU

Ne tako davno, 2015. godine, gimnazijalci, ali i ne samo oni, ispunjavali su filmske sale kako bi uživali u uzbudljivoj priči koju nam je donio film „Dječaci iz ulice Marks-a i Engels-a“. Pored dinamične radnje i talentovanih glumaca, našu pažnju su privukle i učionice i hodnici u kojima svakodnevno boravimo.

Ove godine ćemo ponovo imati priliku da uživamo u poznatim prizorima, ali ovog puta nećemo pratiti osmišljenu, već doživljenu priču. Gimnazijalci su dobili riječ. Ovaj dokumentarni film o našoj školi biće prikazan u svečanoj sali Gimnazije 17. februara u okviru proslave Dana škole, u KIC-u „Budo Tomović“, ali i na malim ekranima.

Na ovom filmskom ostvarenju, još jednom u nizu onih koji govore o kulturnoj baštini Podgorice, radili su producent i režiser Mitar Miranović, režiser Davor Klisić i scenarista Vanja Kovačević. Filmski vremeplov proveše nas kroz čitav istorijat ove obrazovne ustanove, od osnivanja do dana današnjeg, i osvrnuće se na najznačajnije momente u njenom razvoju. U njemu će svoja iskustva i doživljaje podijeliti bivši učenici i profesori Gimnazije od kojih je najstariji učenik prvo predavanje u njoj odrsluo 1940. godine.

Da Gimnazija može govoriti, sigurno bi nam pomenula i sve lijepе uspomene na generacije koje su u nju

pristizale, govorila bi o listanju lipa na koje ima najljepši pogled, ponovila po koju lekciju koju je zapamtila sa predavanja odličnih profesora, ali se i požalila na turoban period drugog svjetskog rada i ispričala kako je preživjela. Iako nam ona ovo ne može reći, film nam može otkriti koji ju je heroj spasio od rušenja. Na nama i budućim generacijama ostaje odgovornost da održimo njen ugled i po raznim univerzitetima dokažemo šta smo naučili među zidovima kamene ljepotice, ovdje na lijevoj obali Morače, pod brdom Gorica.

Jovana Šćepanović, IV a

Povodom obilježavanja 110. rođendana Gimnazije

ZA PJEŠMU ZRELI

Pjesma podgoričke gimnazije ovih dana kuva se u studiju Mihaila Mihe Radonjića. Premijerno izvođenje zakazano je za 17. februar na svečanosti povodom obilježavanja 110 godišnjice ove obrazovne institucije. Tekst pjesme napisala je Sanja Perić, kompozitor je Slaven Knezović, a aranžer Mihailo Miha Radonjić.

Snimanje pjesme koju sadašnji i bivši đaci posvećuju Gimnaziji, prema čijoj tradiciji svi osjećamo posebno poštovanje, jedan je od brojnih projekata koji je pokrenut povodom obilježavanja godišnjice.

„Oduševljena sam idejom da Gimnazija i gimnazijalci dobiju svoju pjesmu. Imala sam odriješene ruke da oda berem saradnike i saglasili smo se da bi izvođači trebalo da budu i bivši i sadašnji učenici podgoričke gimnazije, te da pjesma bude takva da će je rado pjevati svi koji su bili, koji još uvijek jesu ili planiraju da budu ponosni dio nje“, prenosimo riječi Sanje Perić.

Pored bivših gimnazijalaca pjevača, svesrdnu pomoć u ovom lijepom poslu daju i profesorica muzičkog vaspitanja Darija Šćepanović i članovi školskog hora.. Pored članova gimnazijskog hora izvođači su i Ivana Popović,

Biljana Mitrović, Elda Kurtagić, Marko Pešić, Petar Tošić, Lara Dedić, Ivan Čanović, Jelena Djordjević, Svetlana Kaledžić-Radonjić. i ostali

Redakcija

Učenici Gimnazije na 6. Sajmu mladih pronalazača

INOVATIVNE IDEJE

Učenici Gimnazije „Slobodan Škerović“ učestvovali su na 6. Sajmu mladih pronalazača u Atlas Capital centru. Učenici Balša Janjušević i Balša Vujosević su predstavili ideju pod nazivom *JOBS4ALL* koja je namijenjena mladima, prvenstveno srednjoškolcima koji imaju želju da besplatno putuju Evropom i rade. Drugu inovativnu ideju pod nazivom *Agro +* razvili su Vladimir Marić i Lazar Gazdić i koja bi na najbolji način promovisala i poboljšala poljoprivredu u Crnoj Gori. Standove Gimnazije obišao je veliki broj zainteresovanih za inovacije mladih ljudi. Koordinatorica timova Gimnazije koji su se predstavili na Sajmu bila je profesorica Milena Pajović.

***Redakcija preuzela
sa FB stranice Škole***

Gimnazija na XXIV Međunarodnoj filozofskoj olimpijadi u Gentu, Belgija

CRNA GORA - DOMAĆIN FILOZOFSKIM OLIMPIJCIMA 2018.

Ovogodišnje svjetsko takmičenje u pisanju filozofskog eseja (IPO) održano je u belgijskom univerzitetskom gradu

Gentu, 12-15. maja. Crnu Goru predstavljali su profesorica Jasminka Milošević, vođa delegacije i član Internacionalnog komiteta i žirija IPO, profesorica Anita Mlinović, član žirija IPO, Ksenija Koska, učenica Gimnazije „Slobodan Škerović“ iz Podgorice i Saša Lekić, učenik Gimnazije „Niko Rolović“ iz Bara. Pored samog takmičenja, učenici i profesori prisustvovali su nizu predavanja i radionica na temu „Rat i mir“. Organizatori su priredili i svečani koncert i izlet u obližnji grad Iper, gdje su učesnici imali priliku da otkriju do koje su mjere uvjerljiva predavanja o absurdnosti rata kojima su prije toga prisustvovali. Na sastanku Internacionalnog komiteta održanom 12. maja, Crnoj Gori je i zvanično dodijeljena organizacija XXVI Međunarodne filozofske olimpijade 2018. godine u Baru.

***Redakcija preuzela sa FB stranice
Škole***

Februar 2017.

OD BUNDEVE DO KRALJEVSKOG BALA

Često u medijima, od roditelja i profesora čujemo kako, mada nemamo ni dovoljno godina pa ni i iskustva, moramo aktivno doprinositi unapređenju uslova u kojima živimo, samostalno donositi neke važne odluke i već sada ozbiljno shvatiti onu staru izreku da na mlađima svijet ostaje. A Gandijeva rečenica: „Budi promjena koju želiš da vidiš u svijetu”, toliko puta je ponovljena da je naizgled postala fraza i izgubila svoj duboki smisao. No, ipak, ako na trenutak zaboravimo koliko su nas ovom rečenicom opominjali onda kada bismo izražavali neko nezadovoljstvo i pokušamo da prodremo u suštinu njenog značenja, shvatićemo da ona zaista krije ključ koji će otključati mnoge brave. To je kratko uputstvo o životu kakav treba da vodimo, svjesni da ništa nije samo crno ili bijelo i da ne možemo očekivati da se, kao u toliko čitanoj „Pepejugi”, bundeva pretvoriti u graciozne kočije, dok pasivno čekamo „dobru vilu”, koja će doći i zamahnuti čarobnim štapićem. Uostalom, šta nam vrijede takve kočije?

Mi, mladi, često obeshrabreno ističemo da obrazovni sistem u našoj državi može biti unaprijeđen, da je previše nezaposlenih koji strahuju za svoju budućnost, da nismo svi jednaki i da prijateljstvo, ljubav i poštovanje, nažalost, vrlo dobro poznaju rasne, vjerske, nacionalne, fizičke i druge razlike. Istovremeno, nuda da ćemo ubrzo biti svjedoci promjena na bolje još uvijek postoji, ali nisam sigurna da je ona dovoljna. Možda da, umjesto da se lijeno uzdamo u dobrovoljca i njegovu magiju, odlučimo da doprinesemo kreiranju onoga što željno iščekujemo. Umjesto da vješto prenesemo odgovornost na one što uživaju u ispijanju kafe za stolom do našeg, ne shvatajući koliko je važno da istupimo i budemo dovoljno glasni u iskazivanju svojih potreba, odlučno ustanemo i učinimo sve ono što je potrebno da uzrok našeg nezadovoljstva nestane.

Nekada sam se i sama plašila onoga što je Gandhi govorio. Zvučalo je nedostizno i činilo se da samo odabrani mogu biti ono što se zove promjenom, a da se do nje dolazi teško, sa puno godina iza sebe, koje podrazumijevaju iskustvo i znanje. Sada shvatam da „mijenjati na bolje” znači, ne samo uticati na velike državne odluke, već i pokupiti papirić sa trotoara, pomoći starijoj ženi da ponese kese iz prodavnice, ili odlomiti od svoje kifle i nahraniti slabo, izgladnjelo štene u parku. Sve su ovo mali koraci ka velikoj promjeni koja se dešava u nama samima. Promjeni koja će nas pažljivo probuditi i uvjeriti da već sada treba da počnemo graditi zajedničku budućnost, koja od svih nas iziskuje odgovornost i hrabrost da se suočimo sa sopstvenim željama i kažemo sebi - Ja to mogu! Stoga, da bi nam bilo lakše, upravo je potrebno da nam u medijima, kod kuće, ali i u školi govore koliko smo važni, koliko možemo, a da nismo ni svjesni i kako već sada, mada „mali”, možemo ciniti velike stvari.

Zbog svega ovoga, u našoj školi često se nama, đacima, kroz brojne panel diskusije, okrugle stolove, radionice i rad Učeničkog parlamenta, daje do znanja da smo, bez obzira na iskustvo i godine, značajan dio zajednice i da treba da se,

braneći svoja uvjerenja i potrebe društva, aktivno uključimo u procese donošenja odluka. U ovoj školskoj godini Učenički parlament je, recimo, u saradnji sa NVO „Unija srednjoškolaca Crne Gore“ i Ministarstvom prosvjete priredio panel diskusiju i javnu debatu na temu „Da li su mladi u Crnoj Gori dovoljno uključeni u procese odlučivanja“, a povodom obilježavanja 17. novembra, Međunarodnog dana srednjoškolaca.

U panel diskusiji učestvovali su: direktorka Gimnazije, gđa Zjо Bojanić-Lalović, predstavnik Ministarstva prosvjete, gospodin Miomir Andić, Marija Popović, učenica Gimnazije u Danilovgradu i Andrea Mićanović, učenica podgoričke gimnazije, PR i potpredsjednica Upravnog odbora Unije srednjoškolaca Crne Gore. U javnoj debati učestvovali su učenici danilovgradske i podgoričke gimnazije, a pripremljen je i muzički dio programa. Ovo je bila prilika da svi zainteresovani učenici od predstavnika institucija i organizacija, ali i svojih vršnjaka čuju kako mladi ljudi mogu učestvovati u donošenju odluka, koje korake treba preduzeti da bi se poboljšao učenički aktivizam, te koje se mogućnosti za lični razvoj pružaju mladima u okviru neformalne edukacije i vannastavnih aktivnosti.

Ovakvi i slični događaji se svake godine 17. novembra organizuju širom svijeta, u znak sjećanja na praške studente i srednjoškolce koji su protestovali protiv nacističke okupacije svoje zemlje i zbog toga strijeljani bez prethodnog suđenja. Na ovaj dan najviše se govori o mlađima, zahvaljujući našim vršnjacima koji su još davne 1939. odlučno ustali i iskazali nezadovoljstvo, braneći ono u šta vjeruju. A danas? Danas nas je manje hrabrih.

Koji je naš izgovor? Imamo sreću da živimo u 21. vijeku, kada je tehnologija mnogo uznapredovala da postoji toliko različitih načina *online* komunikacije pomoći kojih se možemo povezati sa svojim vršnjacima širom svijeta; kada nam je bilo koja informacija dostupna uz svega par klikova mišem i kada postoji mnoštvo organizacija, kurseva i klubova, gdje možemo ispoljiti svoje talente i unaprijediti svoje sposobnosti.

Kako bi pošla na kraljevski bal, Pepeljugi je morala pomoći dobra vila. Da bajke ostaju pokrivenе velom nestvarnog,

potvrđuje i činjenica da nama dobra vila ne treba, jer danas je ideju sprovesti u stvarnost lakše nego ikada ranije i danas je toliko onih koji će nam pružiti ruku kada budemo željeli da ustanemo i koji neće zamahnuti čarobnim štapićem, ali će nam pomoći i naučiti nas kako da želimo, a onda i od obične bundeve sami načinimo graciozne kočije. Hoće li nas one povesti na kraljevski bal, ne zavisi više od kreatora. Zavisi od svih nas.

Andrea Mićanović, IV g

Đački parlament Gimnazije

RAD RAĐA IDEJE

Đački parlament, kao zakonom zagarantovana institucija koja za cilj ima zastupanje interesa učenika i ove godine nastavila je sa radom. Prvi sastanci ovog školskog organa počeli su u oktobru kada je i izabran Danilo Bajović za predsjednika u školskoj 2016/2017. godini. Zajednica učenika je do sada realizovala više aktivnosti i na taj način pokušala poboljšati kvalitet rada naše škole.

Na inicijativu Učeničkog parlamenta u holu škole postavljena je tzv. Kutija povjerenja pomoći koje svi učenici mogu iznijeti svoje ideje, kritike, pohvale ili ukazati na određene probleme o kojima će se kasnije diskutovati na sastancima parlamenta i pokušati pronaći adekvatno rješenje.

Kao aktuelan problem u školskoj zajednici prepoznato je nasilje, kako fizičko i verbalno, tako i ono o kojem se manje govori, nasilje na internetu. Kako bi podigli svijest učenika po ovom pitanju, u saradnji sa Volonterskim klubom naše škole, učenički parlament je 20. decembra organizovao panel diskusiju na ovu temu. U diskusiji su učestovali: načelnik posebne jedinice za sajber kriminal Jakša Backović, Andrea Mićanović, učenica četvrtog razreda i bivša koordinatorka parlamenta, pedagoškinja Marija Gošović, Snežana Zekić, inspektorka za maloljetničku delikvenciju i Kristina Ćetković iz NVO 35mm. Oni su ukazali na značaj suzbijanja *online* nasilja, te objasnili kako se koja institucija bori protiv ove problematike, kakve posljedice može naijeti ovakav vid nasilja, te kome se treba obratiti u ovakvoj situaciji.

I ove godine povodom Međunarodnog dana srednjoškolaca upriličen je bogat program Đačkog parlamenta u saradnji sa NVO Unija srednjoškolaca CG. Ovaj dan obilježava se u znak sjećanja na studentske proteste koji su održani u Pragu 17. 11. 1939. godine. Studenti su protestovali protiv nacističke okupacije i zbog toga su strijeljani bez prethodnog suđenja. Program je obuhvatio panel diskusiju, javnu debate, ali i zabavan program. U diskusiji na temu „Da li su mladi u Crnoj Gori dovoljno uključeni u procese odlučivanja“ učestvovali su: direktorka Gimnazije, gospođa Zaja Bojančić-Lalović, Miomir Andić - predstavnik Ministarstva prosvjete, Marija Popović - učenica Gimnazije u Danilovgradu i Andrea Mićanović, potpredsjednica USCG. Učenike je pozdravio je i Andrej

Vukčević, predstavnik Parlamenta koji je podstakao na aktivnije učešće u procesima odlučivanja. Govorilo se na koje načine mladi treba da se uključe, a u debati na temu „ODSD su mladi u Crnoj Gori dovoljno uključeni u procese odlučivanja“, prisutni su kroz argumente stekli jasniju sliku o ovom problemu. U debati su učestvovali Marija Popović i Anastasija Bojić iz danilovgradske gimnazije i Tamara Đordjević i Nađa Čelebić, učenice trećeg razreda naše škole. Za dobru atmosferu pobrinule su se Selma Hrapović, Sara Ražnatović i Sanja Crvenica, koje su izvele muzičke numere.

Da ne djeluju samo u okviru školskih tema, predstavnici učeničkog parlamenta pokazali su humanost organizovavši akciju sakupljanje novca za Anđelu iz OŠ „Njegoš“ kojoj je novac bio potreban za liječenje. U okviru akcije đačkog parlamenta i Novogodišnjeg bazara u organizaciji Sekcije italijanskog jezika, priključljeno je 760 eura pomoći koji su proslijedjeni djevojčici. Učenički parlament, ali i svi učenici i zaposleni u Školi pokazali su na ovaj način koliko dobro sarađuju, koliko su posvećeni učešću u zajednici.

Vasilisa Milošević, III c

PRIZNANJE ZA ZNANJE

Vedro i mirisno junsко jutro. Miris lipa širi se školskim dvorištem punog mladosti, ljepote, znanja zajedno sa mojim uvjerenjem da upravo počinje trenutak, koji će pamtitи.

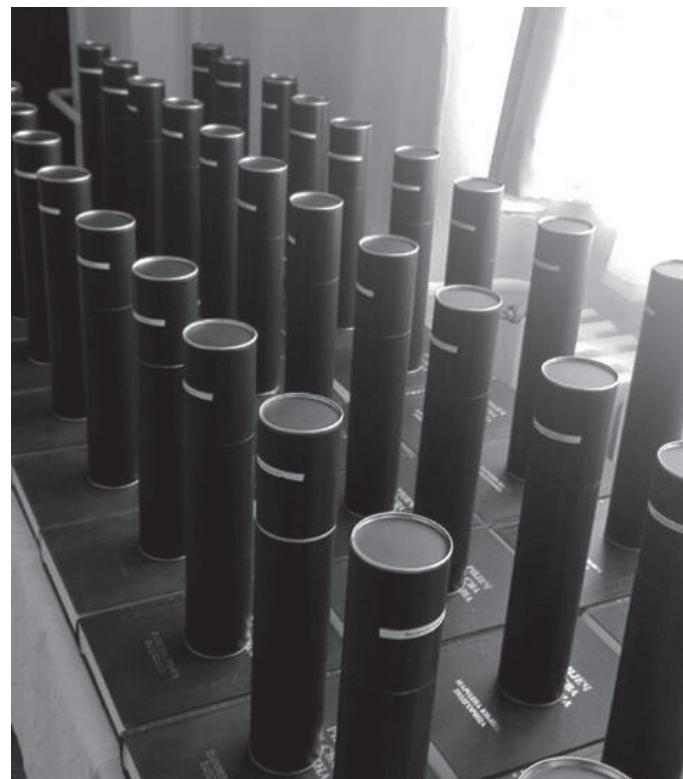
Završila sam prvi razred podgoričke gimnazije. Ponosna sam što se nalazim među najboljima i trajno zaboravljam sve one časove treme, neizvjesnosti, učenja do kasno u noć. Svečana sala škole već je ispunjena učenicima, profesorima, roditeljima. Danas se dodjeljuje i diploma *Luča*. Uočava se divljenje u očima nas prvaka dok posmatramo maturante, koji djeluju odraslo, zrelo, spremni za nove životne poduhvate.

Direktorica Zoja Bojanović-Lalović upućuje riječi podstrelka i ohrabrenja najboljim gimnazijalcima, a naročito onima koji su tokom proteklih četiri godine ulagali u svoje znanje i obrazovanje. Istači i da je naš uspjeh istovremeno uspjeh škole, grada i države. Uslijedio je umjetnički program, koji su pripremile profesorice Gordana Vučinić i Darja Šćepanović. Po ko zna koji put gimnazijalci pokazuju svoje talente i poklonjaju nam trenutak uživanja u poeziji i muzici. Među njima prepoznajemo Todora Mitrovića, Dušana Janjića, Andreja Mićanović, Ljubicu Smolović, Mašu Vušanović, Marku Markovića – nadarene recitatore i pjevače Mineu Kapidžić, Lanu Bulatović i gitaristu Marku Šušića.

Slijedi prozivka, aplauzi... Dobitnici *Luče* izlaze nasmijani, sigurni, s vjerom u ostvarenje svojih želja i nadanja. Uz diplomu dobijaju i knjigu – koja će čuvati uspomenu na vjerovatno najljepše životno doba.

Knjige se uručuju i učenicima koji su osvojili nagrade na Državnom takmičenju i Olimpijadi znanja. Sve više sam uvjerenja "da je put znanja jedini ispravni put ka uspjehu".

Da na putu ka osvajanju znanja treba davati podršku i

onima koji još nisu stigli do mature, potvrđuje trenutak isticanja i najboljih učenika odjeljenja I, II, III razreda. Dobijamo i mi knjigu koja će nas uvijek podsjećati da se trud isplati, buditi osjećanje ponosa što smo gimnazijalci, vraćati nas Gimnaziji „Slobodan Škerović“, školi u kojoj smo prebrodili prve prepreke i zakoračili stazama uspjeha.

Kristina Kavarić, II g

PRIlike

Nezaposlenost mladih je veliki problem u Crnoj Gori. Preko 38% mladih je nezaposленo, dok 70% traži posao preko godinu dana. Ova stopa dvostruko je veća od opšte stope nezaposlenosti u svijetu. Šef predstavništva Unicefa za Crnu Goru Bendžamin Perks vjeruje da se može pomoći mladima u našoj državi, te su u cilju poboljšanja poslovnog tržišta pokrenute razne inicijative. Među njima se našla i inicijativa *PriLike*, s ciljem da obezbijedi podršku za prelazak adolescenata iz sistema obrazovanja na tržište rada.

Inicijativa je podržana od strane organizacija Unicef i *Giant's Shoulder*, a njen koordinator i osnivač je Erik Burger. Pilot inicijativa počela je u oktobru. U njoj je učestvovalo oko 50 kompanija, a takozvani *job viewing* završen je 2. decembra 2016. Veliki doprinos čitavoj organizaciji imali su i volonteri, među kojima su se našli i učenici naše škole: Sanja Crvenica, Balša Vujošević, Vasilisa Perošević i Marija Knežević.

Maturanti iz svih krajeva Crne Gore bili su u prilici da steknu kratko poslovno iskustvo kroz posjete određenim kompanijama. Nasumičan uzorak učenika iz škola bio je u privilegovan da posjeti do tri različita poslodavca u tri različite industrije. Tokom svake posjete učenici su provodili par sati u nekoj firmi, postavljajući pitanja zaposlenima o njihovoj struci. Studenti su, takođe, mogli obavljati manje zadatke na random mjestu u toku posjete. Poziv za učešće dobila su sva vodeća preduzeća Crne Gore, na koji se odazvalo njih 55. Na listi posjeta našle su se kompanije iz različitih privrednih sektora, a neke od njih su: CNP, EPCG, Pošta Crne Gore, Jugopetrol, Voli, Inditex, Delta City, Luka Kotor, Uniqa, Prva banka, Microsoft i dr. Škole su posjećivale preduzeća u neposrednoj blizini, a Unicef je po potrebi, u saradnji sa agencijama obezbjeđivao prevoz. Lista kompanija koje su bile dio programa, kao i informacije o istim, biće objavljene na sajtu *Giant's Shoulder*.

Učenici Balša Janjušević i Marija Knežević imali su priliku da rade za kompaniju koja stoji iza projekta *PriLike*, *Giant's*

Shoulder. Oni su učestvovali i u izradi sajta za inicijativu i njemačku nevladinu organizaciju Centar za evaluaciju i razvoj.

Iako su izrazili svoje težnje ka određenoj karijeri putem ankete, proces selekcije učenika za posjetu kompanijama bio je nasumičan u cilju povećanja svijesti o drugim karijernim mogućnostima. Na kraju posjete, učenici su davali povratne informacije o industriji koje su dobijali od zaposlenih.

Među njima našli su se i odgovori na postavljena pitanja kao što su ona o tome koji je fakultet potrebno završiti za određeno radno mjesto; kako proći kroz apikacioni proces, početne poslove kao i o visini plate na početnim, ali i ostalim pozicijama.

Ova inicijativa dio je šireg programa Ujedinjenih nacija za osnaživanje mladih pod nazivom *Kreativacija*. Njen cilj je stvaranje okruženja koje motiviše kako lični, tako i društveni razvoj. Prvog februara biće održana konferencija Unicefa, kojoj će prisustovati predstavnici Ministarstva prosvjete i Ministarstva rada, kada će biti izneseni i rezultati Inicijative.

Jedna od skorašnjih aktivnosti Unicefa je i Hakaton, projekt za društvene promjene, u okviru Laboratorije inova-

acija za mlade „Kreativator“. Njen cilj je povezati mlade sa vladinim sektorom, nevladinim i mnogim drugim organizacijama kako bi se zajedno radilo na rješavanju nekog problema.

Hakaton je održan 26. i 27. novembra 2016, u prostorijama kompanije *doMen*. Definisane su dvije teme o kojima je trebalo razmisiliti prilikom prijave. Prva je Vršnjačko nasilje, a druga Servisi za mlade. Rješenja su mogla biti realizovana kroz radionice sa mladima, ali i programerski, ukoliko se radi o servisima za mlade, kao što je sajt informativnog karaktera inicijative *PriLike*.

Marija Knežević, IV a

UČENJE U INOSTRANSTVU

U okviru razmjene učenika Gimnazije „Slobodan Škrović“ i Gimnazije „Xanten“ 16.-23. aprila 2016. godine, boravila sam u njemačkom gradu Ksantenu, zajedno sa sa još šesnaest učenika naše škole i profesorima Majom Vuković i Filipom Jovićevićem. To je mali grad u okrugu Vazel, koji je poznat po bogatoj istoriji i prelijepoj prirodi.

Smješteni smo bili u porodicama naših vršnjaka i upoznali smo njihov način života, školovanja i obrazovanja. Svako jutro smo išli, sa našim domaćinima, u školu i prisustvovali njihovim časovima. Za razliku od naših časova od 45 minuta, kod njih je čas duži i traje 67 minuta. Njihov sistem obrazovanja akcenat stavlja na praktičnu primjenu toga što uče i rekla bih da su kreativniji od nas. Osim toga oni imaju mnogo više vanškolskih aktivnosti, pa čak i nekih kojih kod nas nema, kao što su jahanje, plivanje, klizanje i dr.

Svakodnevno su bile organizovane razne aktivnosti, obilasci i izleti, a uveče smo izlazili u kafiće. Jedna od najvećih i najznačajnijih znamenitosti grada je gotska katedrala Sveti Viktor, građena od 1263. do 1530. godine koja je ukrašena starim umjetničkim zlatarskim radovima i prelijepim vitražima. Posebnu osobenost Ksantena predstavlja veliki arheološki park-muzej koji je najveći arheološki lokalitet na otvorenom, iz Rimskog perioda.

U sklopu našeg boravka imali smo organizovan izlet i šoping u Kelnu. Tamo smo obišli najposećeniju turističku atrakciju Njemačke i treću najveću katedralu u svijetu koja nas je oduševila, kao i sedam mostova koji spajaju dva dijela grada koja su podijeljena rijekom Rajnom.

Na mene je najveći utisak ostavila gostoljubivost i toplina njemačkih porodica uz koje su nas primili i njihova

želja da nam boravak tamo učine što prijatnijim, edukativnijim i zanimljivijim.

Za učenika je važna razmjena i boravak u inostranim školama. Dokaz za to bih navela kao potpuno različito, ali isto tako lijepo iskustvo, svoj boravak u *Internacionalnom ljetnjem kampu Američkog univerziteta u Bugarskoj* u ljeto 2015. godine. Tamo sam se susrela sa mladim ljudima iz svih država u Evropi. Za razliku od Njemačke, gdje smo živjeli u porodicama, sve aktivnosti su se odvijale u sklopu velikog studentskog doma u kome smo bili smješteni.

U sklopu kampa, osim učenja jezika koje je bilo organizованo na interesantan način, kroz razne radionice, sportske igre, lične i zajedničke prezentacije, bile su organizovane edukativne aktivnosti za sticanje komunikacijskih vještina, liderskih sposobnosti, kompjuterskih vještina i drugog, u zavisnosti od ličnog izbora i afiniteta. Svaki dan, u popodnevnim časovima, održavana su zanimljiva i sadržajna predstavljanja ličnih talenata pojedinaca.

Boravak u Bugarskoj mi je pomogao da upoznam vršnjake iz mnogih evropskih država, sa drugim običajima i navikama. Takođe, pohađanje ovakvog kampa pruža srednjoškolcima značajan uvid i iskustva koja im mogu poslužiti ukoliko se u daljem svom školovanju opredijele za univerzitetske kampuse ili centre ovoga tipa.

Bilo da osoba ide na putovanje sa porodicom i prijateljima ili putuje sama, svako putovanje je izvor učenja koje joj daje lijepa i uzbudljiva iskustva.

Tamara Šaranović, III k

PODGORIČKO GOSTOPRIMSTVO

Putovanja su oduvijek bila značajna za širenje vidika i upoznavanje drugačijih modela življenja. Svaka kultura ima svoje posebnosti i vrijednosti, pa se na taj način putujući oplemenjujemo i spoznajemo da nismo mi sami „mjerilo svih stvari”.

Prvog dana oktobra 2016. godine u naš grad doputovalo je sedamnaest gimnazijalaca iz Njemačke u pratnji dva profesora. Bili su gosti naših učenika domaćina. Sve je počelo svečanim prijemom u našoj školi, po dolasku Njemaca. Tokom sedam dana njihovog boravka u Crnoj Gori upoznali su naš grad, zemlju, običaje, okolinu, prisustvovali su nastavi, družili se sa našim društvom i porodicom. Već prve večeri smo ih poveli na žurku i svi se prelijepo proveli. Iako su bili iscrpljeni od puta, nije im se žurilo na spavanje. Uživali su u provodu, nenaviknuti na takve izlaska i druženja. Strahovali smo kako će reagovati na naš izbor muzike, ali smo ostali začuđeni njihovim oduševljenjem. Bili smo pozitivno iznenadeni koliko su opušteniji od nas, koliko se bez problema uklapaju i na najbolji mogući način doživljavaju novo iskustvo. Mi domaćini smo takvo ponašanje doživjeli kao lekciju i zadatak da, sutra, i mi u novoj sredini nastupimo opušteno.

Prisustvujući časovima u našoj školi pokazali su izuzetno kulturno ponašanje i osjećaj da naprave razliku između vremena posvećenog nekim ozbilnjim sadržajima i onoga koje je rezervisano za zabavu. Po povratku u Ksanten, svojim porodicama i društvu najviše su prepričavali doživljaje sa Cetinja i Budve i nisu krili oduševljenje ljepotom starog grada u Kotoru. Sve je proteklo bez problema zahvaljujući angažovanosti naše predane pedagoškinje Vanje Rakočević, koja je koordinatorka ovog projekta.

Izdvajam impresiju moje gošće, Janne Goossens: „Bilo je prelijepo u Crnoj Gori. Veoma su mi se svidjele hrana i priroda. Uvijek su nas pitali da li smo gladni, nudili hranom, mi jeli pa nismo stizali da ogladnimo. Svi učenici sa razmjene su predivni i proveli smo sedam prelijepih dana u Crnoj Gori. Voljela bih da posjetim vašu zemlju ponovo. Jedva čekam da vas sve vidim u Ksantenu!”

Rastali smo se puni najljepših utisaka i s nestrljenjem čekamo aprilsko putovanje u Ksanten gdje će nam naši gosti uzvratiti gostoprimstvo. Na ovaj način pružena je prilika svima koji su zainteresovani za ovakvu razmjenu iskustava, da otpisuju i upoznaju jednu novu kulturu.

Sara Ražnatović, II g

PEKING U KABINETU BROJ PET

問候讀者！¹

Nama, učenicima Gimnazije, se početkom 2015. godine ukazala nesvakidašnja prilika, da u školskim prostorijama izučavamo kineski jezik i kulturu. Ona je u nekima od nas probudila razmišljanja o čuvenom Kineskom zidu, Tibetu, budizmu, zmajevima i vjerovanjima, jinu i jangu, specifičnom zodijaku i mnogim drugim zanimljivostima tog podneblja, o kojima smo željeli više naučiti.

Ovi kursevi su bili prvi, učenicima vidljivi, znak odlične saradnje naše Gimnazije i Pedagoškog univerziteta iz Boadinga u Kini. Između ove dvije ustanove potpisani je Memorandum o kinesko-crnogorskoj saradnji, koji predviđa osnivanje kinesko-crnogorskog odjeljenja u okviru eksperimentalne škole u Baodingu i s druge strane organizaciju brojnih aktivnosti u Crnoj Gori koje će promovisati kinesku kulturu i jezik. Iste bi trebalo da uključuju i učenike i nastavnici kada. Do ove saradnje došlo je zahvaljujući planu pomenute eksperimentalne škole da sprovodi nastavu malih jezika, među kojima se našao i naš.

Kao dodatan trud u njegovovanju ove saradnje, u svečanoj sali Gimnazije organizovan je kineski umjetnički performans, na kojem su prisutni imali zadovoljstvo da uživaju u zvucima tradicionalnih instrumenata, suptilnom plesu, raznobojnim kostimima i izvođenju hora naše škole. Hor je izvodio numeru „Kinesko srce“ koja sadrži patriotske motive i govor o znamenitostima Kine.

Spriječeni obavezama ili zbog manjka intenzivnog učenja, gimnazijalci se na prvom kursu nisu pojavili u velikom broju, svega deset njih započelo je izučavanje jezika. Taj broj se povećavao nastavkom saradnje i novim upisnim rokovima, i došao do dvadeset osam prijavljenih za početak trećeg klasifikacionog perioda u 2017. godini. Časovi jezika traju po 90 minuta, učenici koriste posebno formirana literaturu i nakon što završe aktivnosti planirane za čas, vrijeme iskoriste da govore o kineskoj kulturi i tradiciji. Nakon završenog

semestra polaznici se mogu pohvaliti svojim sposobnostima upotrebe kineskog jezika i pisma, te se umiju sporazumjeti o svakodnevnim temama poput predstavljanja, opisivanja svoje porodice, vremenskih prilika, situacija u prodavnici i slično. Nakon svakog semestra učenici imaju priliku da polažu međunarodno priznat HSK test.

Dvije naše učenice učestvovali su u jednom od kampova organizovanih u Kini, koji je okupljaо učesnike iz čitavog svijeta zarad predstavljanja različitih kultura.

Kao učenica Gimnazije, nadam se da će se saradnja naše škole sa Institutom Konfučije nastaviti, te da će sve veći broj učenika moći da iskoristi ovu izuzetnu priliku.

感謝您的關注¹！

Jovana Šćepanović, IV a

1 Pozdrav, čitaoci!

2 Hvala na pažnji!

PONOVO NAJBOLJI

Gimnazija „Slobodan Škerović“ bila je najuspješnija među svim srednjim školama iz Podgorice na nedavno završenim turnirima u organizaciji Sekretarijata za sport i kulturu održanim decembra 2016. godine.

Za ovakav status najzaslužniji su odbojkaši i košarkaši. Predvođeni mentorima Markom Garčevićem i Željkom Milićem na dominantan način stigli su do zlata. Zajedništвom i upornoшу njihov trud se isplatio a kao nagrada slijedi državno takmičenje u Baru gdje idu sa visokim ambicijama. Pod dirigentskom palicom profesorice Aleksandre Ražnatović zlatnim odličjem okitili su se i Ana Radović(II c) i Tomaš Pejanović(I s1) u kategoriji ekipnog takmičenja u tenisu. Oni su možda lakše nego

što se očekivalo, „oduvali“ konkurenцијu i pokazali da naša škola i u tenisu ima svoje adute i možda buduće asove.

Nisu razačarale ni rukometašice (mentor Filip Jovićević) kao i karate selekcija (mentor Nebojša Damjanović). Oni su u žestokoj konkurenцијi osvojili treće mjesto i donijeli našoj školi dvije bronzone medalje, a da su u završnicama i odlučujućim momentima imali malo više sreće, zlato bi i njima bilo nadohvat ruke.

Pored ovih rezultata, za još jedan vrhunski rezultat zaslужna je učenica Ksenija Vujadinović iz sportskog odeljenja 1s1. Ona je proglašena za najboljeg mladog sportistu u tekvondou u Crnoj Gori u prethodnoj godini. Bilans su tri zlata i dvije bronce. I ostali profesori su imali svoja zaduženja: Luka Velimirović je vodio mušku odbojku, Filip Jovićević - muški rukomet, Miroslav Radulović - stoni tenis, Žarko Markuš je rukovodio malim fudbalom. U ovim sportovima su ostvarili plasmane od 4. do 6. mjesta.

Svi ovi izvaredni rezultati pokazali su da Gimnazija nije prepoznatljiva isključivo u obrazovnom smislu, već i u sportskom. Uz naporan rad i kvalitetan program, ovi vrhunski sportisti će svoj talenat još više unaprijediti, a na Školi je da za to obezbijedi što bolje uslove.

Ivan Ivanović, IV c

UČENJE JE OVDJE ZADOVOLJSTVO

U martu prošle godine prihvaćena sam na dvogodišnji *International Baccalaureate* program u Italiji u koledžu *UWC Adriatic (United World Colleges)*, internacionalnoj školi koju pohađaju djeca mojih godina iz cijelog svijeta. Program se sastoji iz šest predmeta (dva jezika, jedna prirodna i jedna društvena nauka, umjetnost i matematika) i tri aktivnosti (fizička, kreativna i volonterska) po izboru učenika, zajedno s obaveznim predmetom *Theory of Knowledge* (sličan epistemologiji) koji se izučava godinu dana.

Činjenica da sam sama izabrala predmete i da izučavam ono što me zanima mi je, kao i ostalima, znatno olakšala prvo polugodište u savladavanju IB programa, koji se među sličnim internacionalnim programima smatra najtežim u svijetu. Profesori su puni entuzijazma i sa učenicima imaju opušten i prijateljski odnos, što učenici uzvraćaju poštovanjem i dobrom saradnjom. Veliki broj testova garantuje da učenici redovno prelaze gradivo i zaostajanje je rijetko i neisplativo, a u slučaju zaostajanja profesori su spremni za komunikaciju

bilo e-mailom, bilo u kancelariji, menzi i u bilo kojoj prilici.

Što se društva tiče, grupe se brzo formiraju ali zbog malog broja učenika (oko 200) kontakt postoji između svih. Vlada vrlo slobodna atmosfera i nov učenik brzo shvata da je svaki spremna za šetnju, gledanje filma ili razgovor. Učenici sa druge godine (zovemo ih *secondi*) prvih mjeseci imaju ulogu vodiča, ali nakon što se prvačići (*primi*) upoznaju sa okolinom i shvate kako stvari funkcionišu, postaju sasvim jednaki u svakom pogledu sa starijima. Početak je skoro svima prošao glatko jer je kompletan sistem osmišljen da se lako snađemo i svaka osoba u Školi, od *seconde*, preko profesora, do direktora jednako je spremna da pruži pomoć. Na kraju prvog polugodišta nemam razloga da se požalim na bilo što, vrlo sam zahvalna na ovoj prilici i pozivam sve koji su u mogućnosti da se prijave i pridruže mi se sljedeće godine. Veliki pozdrav podgoričkim gimnazijalcima!

Mara Jovanović

Prvo mjesto na internacionalnom takmičenju „Genesis“ u Italiji

GIMNAZIJALKA OSVOJILA TAVIANO

Dana 19. juna 2016. godine, u italijanskom gradu Taviano održano je Internacionalno takmičenje za pjesnike, debatere i besjednike *Genesis*. Od mnogobrojnih pjesama koje su prištigle iz Crne Gore, uloga predstavnice zemlje pripala je meni. Prijavila sam se sa pjesmom pod nazivom *Quello che le mamme non sanno*. Smatrala sam da u najboljem slučaju mogu osvojiti treće mjesto ili samo zahvalnicu kao svi učesnici. Došao je trenutak proglašenja pobjednika i tada se začulo moje ime.

Osjećaj je bio neopisiv, čuti svoje ime, ime svoje škole, zemlje i znati da si na neki način uspio da svoju zemlju do-

stojno predstaviš, ali i da za svoj rad budeš nagrađen. Nijesam očekivala da će pored toliko pjesama, koje su pristigle sa svih strana Evrope, baš ja biti ta kojoj prva nagrada odlazi u ruke. Kao predstavnik Crne Gore bila sam srećna što sam pehar ponijela u svoju zemlju i opravdala podršku i sredstva koje je obezbijedila direktorica Škole, gospođa Zoja Bojanović koja je uvijek spremna za svaki vid saradnje sa učenicima, pravi je „vjetar u leđa“, razumije i pomaže đacima što svakako ima velikog udijela u sve boljim rezultatima koje naši učenici ostvaruju na raznim poljima, čak i izvan granica Crne Gore. Uz

pomoć Opštine glavnog grada na put sam krenula u pratnji profesorice mr Vesne Kovačević.

Nakon što je program završen, poznata italijanska pjesnikinja, Gabrijela Merkuri prišla mi je kako bi mi čestitala na pobjedi, i iskazala svoje oduševljenje mojom dikcijom, govorom, i na kraju načinom pisanja. Kazala mi je da je jako podsjećam na nju iz mlađih dana.

Za ovo takmičenje saznaš sam putem društvenih mreža i zatim došla na ideju da se prijavim. Prevela sam svoju pjesmu na italijanski jezik i poslala prijavu na ovaj konkurs, bez velikih očekivanja po pitanju zavidnog plasmana s obzirom na to da je takmičenje bilo internacionalnog karaktera.

Pored mnogobrojnih poznanstava koja sam stekla i divnog iskustva, naučila sam da se stvari koje ne očekujemo ili ih smatramo nedostižnim, vrlo lako mogu pretvoriti u našu realnost. Zato treba prigrlići svaku priliku koji nam život pruža i boriti se fer sredstvima za sve ono do čega nam je stalo. Ovom nagradom sebi sam napravila dobre temelje za studije u Italiji, provježbala u praksi svoj italijanski, ali i ostala u kontaktu sa mnogim divnim ljudima koje sam imala priliku da upoznam.

Sanja Crvenica, IV I

Međunarodno takmičenje u prevodenju Ovidijevih stihova

NOVI USPJEH U SULMONI

Nakon odgovarajućeg plasmana na školskom takmičenju iz latinskog jezika, naše malenkosti, Katarina Femić i Isidora Vlaović, predstavljale su Gimnaziju „Slobodan Škerović“ na Međunarodnom takmičenju *CERTAMEN OVIDIANUM SUL-*

MONENSE XVI u Sulmoni, Italija. Pripremali su nas predmetni profesori Valentina Popović i Magdalena Popović, uz podršku profesorice italijanskog jezika Milice Usančević.

Takmičenje je tradicionalno održano u rodnom gradu čuvenog rimskog pjesnika Ovidija, 14.-16. aprila 2016. Imale smo zadatku da prevedemo stihove iz jednog od njegovih najznačajnijih djela, „Metamorfoze“ i napišemo svoj komentar. Na ovom lijepom putovanju dobili smo priliku da dokažemo naše poznavanje latinskog jezika, ali i da posjetimo brojne kulturno-istorijske lokalitete u Sulmoni i na taj način osjetimo duh tog jedinstvenog gradića. Takođe, prisustvovale smo multimedijalnoj prezentaciji u Muzeju Konfeti, po kom je Sulmona prepoznatljiva u regionu. Poslednjeg dana organizovana je dodjela nagrada i tom prilikom je Katarina Femić dobila nagradu za prevod Ovidijevih stihova na maternji jezik.

Pri povratku kući, naši profesori su nam organizovali i kratkotrajnu posjetu „vječnom gradu“. Uživale smo u ljepotama znamenitosti Rima, posjetivši fontanu Di Trevi, koja je jedan od raskošnih spomenika baroknog graditeljstva, Koloseum, rimsку arenu iz antičkog perioda, zatim Panteon sa najvećom nepoduprtom kupolom na svijetu, Vatikan, državu u državi, kao i brojne druge kulturne prepoznatljivosti „grada na sedam brežuljaka“.

Ovo putovanje bilo je snažan podsticaj da još ozbiljnije pristupimo učenju, koje nam, pored brojnih prednosti, omogućava uzbuđenje i ljepote upoznavanja novih krajeva, ljudi i njihovih kultura.

*Vlaović Isidora, IV a
Katarina Femić, IV j*

JEDAN EKSPERIMENT - JEDNA PRIČA

CERN je skraćenica od European Organization for Nuclear Research (Evropski savjet za nuklearna istraživanja), a BL4S-2016 (Beamline for schools) je takmičenje, koje nije prošlo nezapaženo ni od strane učenika Gimnazije „Slobodan Škerović“. Ovo nadmetanje, koje se održava već treću godinu za redom, ove godine privuklo je takmičare iz 156 zemalja i preko 1000 timova iz škola širom svijeta. Zadatak timova srednjoškolaca je da pošalju svoje eksperimente koji će se izvoditi u samom CERN-u. To je jedinstvena prilika za afirmaciju svake mlade osobe koju interesuje fizika. Eksperiment je morao da bude inovativna ideja koja će koristiti CERN-ov PS (The Proton Synchrotron) akcelerator čestica za izvođenje ili dokazivanje neke interesantne i nove ideje.

Pod mentorstvom prof. Ranke Šestović tim od sedmoro učenika, koji su činili Maja Vujisić, Dejana Stanić, Vladislav Zečević, Rajko Dragojević, Stevan Đurašković, Marko Perunović i Vuk Stajkić dobio je jedinstvenu priliku da učestvuje u ovom nevjerovatnom takmičenju. Pod njenim vođstvom uspjeli smo da za kratko vrijeme spremimo jedan veoma dobar eksperiment kroz jednu vrlo zanimljivu prezentaciju punu našeg entuzijazma. Trebalo je dokazati i objasniti mnoge stvari, koje, nažalost, ne možemo saznati kroz regularni program nastave, ali nam je profesorica dala punu podršku i zaista pomogla svima nama da od jedne ideje napravimo nešto novo, nešto drugačije. Naravno, treba pomenuti i prof. Vlada Popovića kao i pomoći tim učenika koji su pomogli u spremanju prezentacije, koja je poslata u 23:59, 31. marta 2016. Rezultati su uslijedili ubrzo. Iako nismo osvojili ni jedno od prvih mesta, dobili smo sertifikat kao priznanje za zanimljiv eksperiment,

poziv za summer-camp i ponudu da ponovo učestvujemo na BL4S-2017. Istina je da su pobjedičke prezentacije bile kvalitetnije od naše, ali nas tješi činjenica da su te ekipe imale veću materijalnu podršku i mnogo kvalitetniju opremu što im je dalo prodornu moć, koji mi, nažalost, nismo imali. Međutim, dokazali smo dvije stvari. Prva je da čak i učenici iz naše male zemlje mogu da pariraju na intelektualnom nivou učenicima razvijenih zemalja širom svijeta, a druga je da kroz prijateljstvo i nauku možemo da stvorimo nešto novo, nešto lijepo, nešto veličanstveno.

Zanimljivo je napomenuti da je ovo prestižno takmičenje ove godine imalo rekordan broj poslatih eksperimenata.

Vladislav Zečević, III g

NAJBRŽI I NAJVJEŠTIJI

Na prošlogodišnjem državnom takmičenju u pružanju prve pomoći članovi ekipe koja predstavlja Gimnaziju „Slobodan Škerović“ još jednom su uspjeli da opravdaju očekivanja i osvoje prvo mjesto. Takmičenje je održano 12. juna u Sutomoru u organizaciji Crvenog krsta, kao četrdeset četvrt po redu. Ekipu koja je na ovom takmičenju predstavljala Gimnaziju činili su: Petar Ćetković, Ognjen Vujičić, Andjela Radonjić, Sava Leković, Andrija Božović i kapiten Nikola Kadić, zajedno sa njihovim mentorom i profesorom fizičkog vaspitanja Miroslavom Radulovićem.

Uspjeh je došao kao posljedica kontinuiranog rada, što potvrđuje i prvo mjesto na prethodno održanom gradskom takmičenju. Crveni krst je tom prilikom u prostoru Gimnazije „Slobodan Škerović“ 15. maja organizovao takmičenje uz učešće 20 ekipa.

Kao pobjednike gradskog i državnog takmičenja u pružanju prve pomoći, direktorica Gimnazije Zoj Bojanic Lalović 14. juna je primila takmičare i čestitala im na zavidnom uspjehu. Tokom razgovora na prijemu, članovi ekipe su izrazili želju da u narednom periodu organizuju ubrzani kurs prve pomoći za zaposlene u školi.

Katarina Brinić, III g

SAJAMSKI DANI

Preduzetnički klub „Žica“ osnovan je u septembru 2015. godine i od tada predstavlja lijep vid aktivizma svih učenika koji žele da svoje kreativne ideje primjene u praksi i pokažu ih drugima. Pruža im se prilika da usavrše svoje sposobnosti i steknu nove vještine na polju preduzetništva.

Učenici koji su dali aktivan doprinos klubu, prošle godine imali su priliku da predstavljaju našu školu na Sajmu preduzetništva u Celju, Slovenija. Tim koji je predstavljao našu školu činili su: Lenka Mirković, Marija Boljević, Jovana Đuričković, Jovana Nedović, Milica Vuković i Sanja Crvenica. Njihova koordinatorka i podrška bila je profesorica psihologije Milena Pajović. Pored mnogobrojnih poznanstava koje su preduzetnici stekli, imali su priliku da razmijene iskustva sa vršnjacima sa svih strana Europe koji su takođe dali doprinos ovom takmičenju. Divno druženje, dobra realizacija svega onog što su zamislili i lijep plasman bili su razlog da se u Podgoricu vrate zadovoljno i ponosno.

Takmičenju su dali doprinos klubovi iz mnogih evropskih gradova i u konkurenciji od preko njih četrdeset, naš tim

osvojio je sedmo mjesto na ovom prestižnom takmičenju, a rukotvorine naših učenika dobile su pohvale svih onih koji su imali priliku da posjete naš stand. Uz mnogo truda i rada, drugačije reakcije se i ne mogu očekivati, a kada se radi srcem onda znamo da smo na dobrom putu i da to što činimo ima smisla, dok god uživamo u posvećivanju vremena stvarima koje su za nas pravo zadovoljstvo.

Zahvaljujući finansijskoj podršci naše škole, kao i Opštine glavnog grada i Centra za stručno obrazovanje, put naših preduzetnika u Sloveniju bio je uspješno realizovan.

U okviru kluba „Žica“ učenici imaju priliku da izrađuju predmete uz pomoć žice, konca, gline kao i da primjenjuju tehniku dekupaž i mnoge druge. Time unaprijeđuju svoje sposobnosti i kvalitetno provode slobodno vrijeme kada završe školske obaveze.

Svi zainteresovani učenici klubu se mogu priključiti i uz druženje i relaksaciju ovladati mnogobrojnim vještinama.

Sanja Crvenica, IVI

Klub retorike „Veljko Vlahović“

INTERESOVANJEM DO USPJEHA

Od prvog decembra 2015. godine počeo je sa radom Klub retorike „Veljko Vlahović“ osnovan od strane učenika Dimitrija Batrićevica, Balše Popovića i Danila Banovića. Klub već više od godinu dana uspješno funkcioniše i broji preko 30 članova.

Rad Kluba je podijeljen u dva dijela: debatni i retorički. U debatnom dijelu se organizuju debate, u većini slučajeva javne, a u retoričkom dijelu se po knjizi „Retorika“ Radovana Radonjića uče sve bitne stvari vezane za retoriku. Od ove godine, koor-

dinatori kluba su i neki članovi koji su se svojim radom istakli u prošloj: Andrea Mićanović, Nađa Čelebić, Vasilisa Milošević i Tamara Đorđević. Ovaj klub je podržan od strane profesorice Ljiljane Batrićević i vodi se pod njenim mentorstvom. Klub je široko otvoren za sve učenike škole, bilo da pripadaju A ili B smjeni. Fascinantno je to što su učenici veoma zainteresovani za ovaj klub i uvjek pronalaze slobodno vrijeme da bi se posvetili debatama i pisaniju, kao i čitanju svojih, ali i tuđih,

poznatih govora. Dimitrije i Balša, osnivači kluba, završili su školu retorike i zbog toga rad Kluba dobija veliku podršku od profesora škole retorike, Ivana Radevića, koji svojim iskustvom doprinosi kvalitetu rada.

Od samog osnivanja kluba, učesnici su počeli sa radom, pa i postigli značajne rezultate na takmičenjima. Na debatnom takmičenju George Orwell, održanom u mjesecu novembru u Danilovgradu, naše učenice, Vasilisa Milošević i Tamara Đorđević, osvojile su prvo mjesto, dok je Andrea Mićanović bila drugi govornik turnira, a Nađa Čelebić četvrti govornik turnira. U septembru mjesecu su naši članovi: Nina Kalezić, Nađa Čelebić, Marko Milikić, Tamara Đorđević i Vasilisa Milošević učestvovali na Budva Openu. Tamara Đorđević, Slaven Minić, Vasilisa Milošević i Petar Nikolić ušli su u polufinale debatnog takmičenja Decembarac, koje se održalo među osamdeset takmičara iz svih srednjih škola Crne Gore.

Tokom čitave školske godine, učenici naše škole organizuju debate na željene teme i tako produbljuju svoje opšte znanje, proširuju vidike, uče kako da budu dobri i iskusni debateri kojima će biti omogućeno da predstavljaju našu školu na me-

đunarodnim takmičenjima.

U 2017. godini Klub planira da nastavi sa uspješnim radom, očekuje nas organizacija školskog kao i mnoga druga takmičenja, zatim večeri retorike za koju imamo punu podršku Škole.

Milica Sošić, II d

Debatni klub

STARIM PUTEM KA NOVIM PRIZNANJIMA

Debatni klub naše škole postoji još od 1997. godine i jednakim snagama, iz godine u godinu ostvaruje sjajne rezultate na mnogim debatnim turnirima. Koordinatorka i osnivač Debatnog kluba je profesorica istorije mr Vesna Kovačević koja nastoji da sve debatere uputi u pravila valjane retorike i tehnike pravog načina debatovanja. Takav način rada i više nego rađa plodom, o čemu svjedoče mnogi uspjesi Kluba čija dostignuća su hronološkim redom zabilježena na sajtu naše škole.

Naši debateri osvajaju prva mjesta na crnogorskim takmičenjima, a i šire. Ne sumnjamo da će tako biti i u budućnosti. Debateri koji su tek zakoračili u debaterske vode imaju priliku da se tokom godine usavrše prateći rad svojih iskusnijih kolega i primjenjujući jasna pravila kojima se svaki debater mora voditi. Kako bi odmjeravanje snaga bilo ravnopravno debate rade početnici protiv početnika, a mentori su debateri sa više staža koji će biti podrška novim.

Ni protekle godine aktivnosti nije falilo. Pored turnira, takmičenja u besjedništvu, naši debateri tradicionalno su učestvovali u simulaciji rada Ujedinjenih nacija na IV BaLMUN konferenciji održanoj u Banja Luci, u aprilu 2016. Ponovo se govorilo o aktuelnim svjetskim temama i o potencijalnim načinima rješavanja problema koji muče kako Evropu, tako i svijet. Naši delegati bili su: Milena Radević, Vasilisa Milošević, Balša Vujošević, Danilo Banović i Sanja Crvenica. Oni su imali priliku da kroz proces debatovanja i pregovaranja na engleskom jeziku iskažu svoje stavove, usavrše sposobnosti i razmijene iskustva sa vršnjacima.

Delegati su se isticali u različitim kategorijama, a poseban akcenat stavljen je na timski rad čiju su snagu pokazali nastupom i koreografijom u okviru večeri *Sport and fun*. Puni lijepih

utisaka, uz mnogo novih poznanstava i jedno divno iskustvo više, naši učenici su se ponosno vratili kući. Odabir učenika i sva potrebna uputstva učenicima prenijela je profesorica Vesna Kovačević, a podrška na putu bila nam je profesorica Milena Pajović.

Učenica Sanja Crvenica održala je govor na svečanoj ceremoniji otvaranju u Gradskom pozorištu u ime svih istaknutih delegata koji su već dali veliki doprinos simulacijama prethodnih godina. Naši učenici su, kako se i očekuje, ostvarili sjajne rezultate i opravdali svoje mjesto u timu predstavnika Debatnog kluba Gimnazije „Slobodan Škerović“.

Stalni termin sastanka debatera jeste petak u 12:45 kada svi imaju priliku da pokažu svoje debaterske sposobnosti i dobiju znanja koja će im pomoći da u debatovanju postanu još bolji i uspješniji, te svojim uspjesima i dalje veličaju ime svoje škole.

Sanja Crvenica, IV I

Februar 2017.

39

MISLI GLOBALNO, DJELUJ LOKALNO

Negdje sam sasvim slučajno pročitala da je volonterizam jedan od kamena temeljaca civilnog društva, jer ozivljava najplementitije težnje čovječanstva - borbu za mir, slobodu, mogućnost izbora, sigurnost i pravičnost za sve ljudе. Shvatila sam tako da volonterizam doprinosi, ne samo osobama kojima je potrebna pomoć, već i zajednici koja žudi za promjenama i unapređenjima. Stoga sam, već u prvom razredu svog srednjoškolskog obrazovanja, odlučila da se priključim Volonterskom klubu Gimnazije „Slobodan Škerović“. Sada ponosno mogu da istaknem da sam uvidjela kako sreću čine male stvari i da, udruženi i odlučni da pružimo ruku pomoći, možemo mijenjati svijet oko sebe, pa i nas same.

Mi, članovi Kluba, smo, itekako, mijenjali svijet oko sebe. Prikupljali smo slatkiše za djecu iz različitih ustanova za prihvatanje djece i mlađih sa smetnjama u razvoju, neophodnu garderobu za djecu u Domu u Bijeloj, odjeću i školski pribor za djecu iz socijalno ugroženih porodica, učestvovali u ekološkim akcijama ili pomagali uređenje svoje škole. Uvijek smo jednako znali da budemo tu za one kojima naše malo - toplo srce i širok, prijateljski osmijeh, vrijede puno. Pored akcija humanitarnog i ekološkog tipa koje smo sprovodili, posebno drag nam je projekt *No hate offline, no hate online* koji realizujemo već četvrtu godinu zaredom u 5 srednjih škola u Crnoj Gori, a koji ima za cilj da se mladima ukaže na prisustvo govora mržnje na internetu, ali i nasilja uošte, te načine na koje mu se treba suprotstaviti.

Vođeni idejom da udruženi možemo lakše djelovati, vrlo rado sarađujemo sa drugim volonterskim organizacijama sa kojima dijelimo iste vrijednosti i ciljeve. Tako smo učestvovali u više različitih humanitarnih akcija: „Njihov osmijeh vrijedi više“, „Podijelimo, jer zajedno možemo više“, „Budi human“, „Noise in Fashion“, „Podari radost“, u svojstvu organizatora ili kao suorganizator. Kada govorimo o ekološkim akcijama, moramo spomenuti veliku akciju „Očistimo Crnu Goru za jedan dan“,

gdje smo se, pored čišćenja područja na Malom brdu, oprobali i kao koordinatori akcije tog dijela grada. Drage su nam i volonterske akcije kada smo pokazali da se veliki događaji u sportu organizuju upravo zahvaljujući snažnoj mreži volontera - Međunarodni turnir u vaterpolu za momke do 19 godina, a posebno Svjetsko juniorsko prvenstvo u vaterpolu održano u Podgorici prošle godine.

Do sada smo bili tu da pomognemo i svojoj školi i pokušamo da joj barem dijelom vratimo za sve što nam daje tokom školovanja. Redovno organizujemo akcije čišćenja, uređenja enterijera, dajemo podršku u realizaciji različitih priredbi koje se u Školi organizuju.

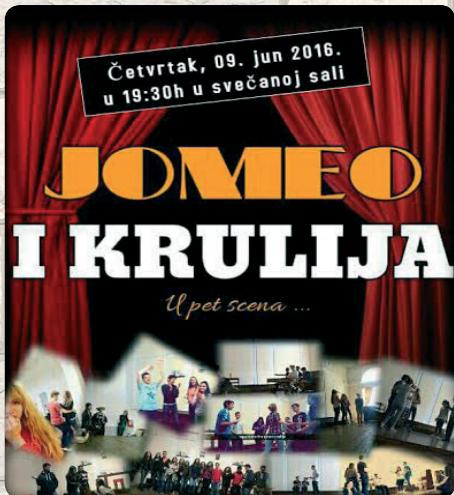
Za nama je još jedna uspješna godina, i ove 2017. godine proslavljemo i 10 godina postojanja Volonterskog kluba. Nas 225, zajedničkim snagama, na čelu sa koordinatorom Vanjom Rakočević, osmišljavamo i realizujemo akcije kako bismo pružili pomoći i podršku onima kojima je potrebna ili riješili neki problem u našoj zajednici. Syesni smo koliko je važno promovisati važnost i uticati na razvoj volonterizma u našoj zajednici, stoga nastojimo da svoja iskustva prenesemo drugima, u želji da će broj volonterskih akcija iz godine u godinu samo rasti, a da će i nas u tim akcijama biti sve više. Stoga, vrata Volonterskog kluba Gimnazije otvorena su za sve gimnazijalce koji žele da budu pokretači društvenih promjena! Kao članica Volonterskog kluba imala sam priliku, ne samo da djelujem unutar svoje zajednice, već i da putujem i učestvujem na različitim seminarima, treninzima i radionicama na kojima sam obogatila svoje znanje, razvila vještine i stekla nova poznanstva, zbog čega svim zainteresovanim gimnazijalcima toplo preporučujem da razmisle da li je volonterizam ono u čemu bi se pronašli, a ako se odluče za člansvo u Volonterkom klubu, obećavam da se neće pokajati!

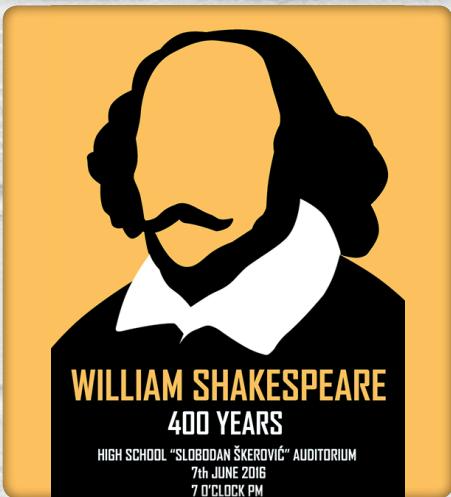
Ivana Bulatović, IVI

NE HEJTUJ!

Svjesni koliko govor mržnje može da utiče na mlade ljudе danas i podstaknuti snažnom željom da se govor mržnje na internetu u što većoj mjeri suzbije, Volonterski klub Gimnazije „Slobodan Škerović“ već treću godinu za redom uspješno sprovodi projekat „No hate offline, no hate online“.

Upoznati sa tvrdnjom da „internet nije ostrvo“, koja nas podsjećа da je internet sastavni dio našeg svijeta, ali i činjenicom da online govor mržnje ostavlja jednako duboke posljedice, ili čak i dublje od onog u realnom svijetu jer smo njemu izloženi 24 sata dnevno, sedam dana u nedelji, vršnjački edukatori podižu svijest kod mladih ljudi o njegovom štetnom uticaju. „Sakriveni“ iza kompjuterskih ekrana

od osobe kojoj se govor mržnje upućuje, misleći da neće biti razotkriveni, iz dana u dan se nanosi bol velikom broju mladih ljudi, koji o tome uglavnom čute, nemajući hrabrosti da se ikome obrate da bi stali na kraj tom velikom problemu, ili kao „posmatrači“ nasilja pravimo se da ne vidimo i ne preduzimamo ništa. Upravo to je ono čemu ovaj Projekat želi da se suprotstavi i pokaže da se za svaki problem može naći rješenje.

Projekat koji obuhvata kako učenike, tako i roditelje i nastavnički kolektiv, realizuje se kroz brojne radionice, javne debate, panel diskusije, ali i medijsku kampanju. U trećoj godini implementacije, pod pokroviteljstvom Uprave za

mlade i sport, projekat se realizuje u pet srednjih škola u Crnoj Gori (gimnazije u Podgorici, Tuzima, Danilovgradu, na Cetinju i u Srednjoj stručnoj školi „Ivan Uskoković“ u Podgorici).

Nakon obuka za vršnjačke edukatore i nastavnike mentore, kreirana je nova mreža od 25 učenika i 15 nastavnika, koji su zajedničkim snagama sa prethodnim generacijama nastavili da sprovode široku lepezu aktivnosti za suzbijanje govora mržnje na internetu. Održano je preko 25 radionica u pet srednjih škola, od kojih sedam u našoj gimnaziji. Osim radionica, organizovane su i dvije panel diskusije, tri javne debate, a takođe se vode i online diskusije na Facebook i Twiter nalozima. Pored svega toga, prepoznati kao primjer dobre prakse, ostvarili smo i saradnju sa Ministarstvom prosvjete u okviru koje je obilježen Dan sigurnog interneta, ali i sa Ministarstvom za informaciono društvo i telekomunikacije, kada je Volonterski klub Gimnazije organizovao edukativne radionice za učenice ostalih srednjih škola u Podgorici povodom obilježavanja Međunarodnog dana djevojčica u ICT-u.

Naš projekat je do sada mnogo puta bio predstavljen i na brojnim konferencijama, okruglim stolovima i slično, upravo kao primjer dobre prakse u borbi protiv nasilja na internetu (na primjer, okrugli sto „Zaštitar u školi“, Teen Talk konferencija).

Kroz ostvarenu saradnju sa NVO Prima, naše vršnjačke edukatorke imale su priliku da učestvuju na međunarodnom treningu za omladinske radnike/ce u okviru projekta *All Raise Against Hate Speech*, koji je podržan kroz Erasmus+ program, kao i na seminaru za vršnjačke edukatorke i edukatore iz Crne Gore koji se realizuje u okviru tog projekta.

Radujemo se nastavku realizacije projekta i u 2017. godini u kojoj ćemo i dalje raditi na edukaciji mladih ljudi o govoru mržnje na internetu i nastojati da stvorimo zajednicu u kojoj će se poštovati vrijednosti ljudskih prava gdje ćemo svi zajedno ustati protiv govora mržnje kako u realnom, tako i u virtuelnom svijetu.

Iva Rolović, IV i

Februar 2017.

POSJETILI SMO... POSJETILI SU NAS...

JANUAR

Učenici IV razreda prisustvovali su programu povodom Međunarodnog dana sjećanja na žrtve Holokausta.

Istim povodom našu školu posjetio je ministar Numanović i predsjednik Jevrejske zajednice Jaša Alfandari.

FEBRUAR

Učenici su prisustvovali predavanju o Petru Lubardi na Cetinju.

Povodom obilježavanja Mjeseca afroameričke istorije, učenici su posjetili Američki centar.

Gimnaziju je posjetila delegacija predstavnika obrazovnih institucija Bosne i Hercegovine.

Časovima muzičke kulture prisustvovali su studenti sa Muzičke akademije

MART

Učenici su posjetili Fakultet vizuelnih umjetnosti. Organizovana je posjeta EU Info Centru gdje su održane prezentacije o Evropskoj Uniji.

Gimnaziju su posjetili Aleksandar Radinović, direktor JU „Kakaricka gora“ i njen štićenik Samir. Konzulka Australije Melinda Rio posjetila je našu školu.

APRIL

Učenici su posjetili Prirodno-matematički fakultet, Univerzitet Donja Gorica. Organizovana je posjeta Vlade i ministartsva.

Vineta Vuksanović, iz Instituta za javno zdravlje posjetila je školu.

Nekadašnji učenik Gimnazije, J. Tuzović iz Maroka je posjetio Školu i donirao sadnicu za naše dvorište.

MAJ

Volonteri Gimnazije posjetili su Dječiji dom „Mladost“ u Bijeloj.

Preduzetnički klub posjetio je Institut za zdravu organsku ishranu „Agrovita“.

Ornitolog Darko Saveljić održao je predavanje o zaštiti ptica u Gimnaziji.

U Biblioteci je organizovano predavanje o procesu ulaska u EU, koje je održala Mila Brnović. Dva tima gimnazijalaca učestvovali su na 6. Sajmu mladih pronalazača.

Učenica Ksenija Koska i prof. Jasminka Milošević učestvovale su na XXIV Međunarodnoj filozofskoj olimpijadi u Gentu, Belgija.

JUN

Učenici su posjetili Institut za javno zdravlje Crne Gore gdje je direktor Centra za medicinsku mikrobiologiju održao predavanje o radu u laboratorijama.

JUL

AVGUST

SEPTEMBAR

OKTOBAR

Učenici naše škole bili su gosti na promociji hercegnovskog Strip festivala.

Maturanti su posjetili Ekonomski fakultet gdje je održana prezentacija o fakultetu.

Učenici sportskog odjeljenja ugostili su vaterpolistu Nikolu Janovića koji je govorio o iskustvima iz karijere.

Učenici su u Ulcinju prisustvovali seminaru na temu „Zaštita ulcinjske solane”.

Maturanti su posjetili predstavništvo kompanije ERNST&YOUNG.

Času istorije prisustvovali su Lana Kendibović iz britanske ambasade i Sindi Lester iz Džordžije.

NOVEMBAR

DECEMBAR

U okviru saradnje sa UNICEF-om, učenici su posjetili kompanije Generali, Siemens, Volf, Hilton i Microsoft.

Biološka sekcija posjetila je Skadarsko jezero.

Gimnazija je bila domaćin prezentacije Biltena o ljudskim pravima čiji je govornik bio dr Suad Numanović.

Učenici OŠ „Dragiša Ivanović“ posjetili su našu školu.

Predstavnici naše škole posjetili su OŠ „Šćepan Đukić“ u Ljevoj Rijeci i tom prilikom donirali domaćinu dva kompjutera.

Ministarstvo prosvjete je u Gimnaziji organizovalo Info dan o projektima „Europass 2016“ i „Podrška evropskom okviru kvalifikacija u Crnoj Gori“. Prezentaciju je održala Marija Đurišić iz Ministarstva prosvjete.

Bivši reprezentativac i ministar sporta, Nikola Janović, poručio gimnazijalcima:

POTREBNA JE ČELIČNA VOLJA!

Crnogorski vaterpolista i bivši reprezentativac, a sada i ministar sporta u našoj državi, Nikola Janović, posjetio je Gimnaziju „Slobodan Škerović“ i u svečanoj sali odgovarao na pitanja učenika sportskih odjeljenja, vidnozahvalnih na ukazanoj prilici da čuju sve o njegovim sportskim uspjesima i porukama iz prve ruke.

Možete li nam reći koje su žrtve koje sportista mora da istripi ne bi li postao broj jedan?

Ima mnogo truda, zalaganja. Odricanja u djetinjstvu su možda i ključna-treniraš, živiš paralelno sa životom koji vode tvoji vršnjaci. Kada dostigneš reprezentaciju nemaš velikih odmora. Godine i godine odricanja vuku za sobom zapostavljanje drugih stvari, porodice, odnosa do kojih ti je stalo.

Kolika su, po Vama, i da li su dovoljna ulaganja države u sport?

Definitivno nije dovoljno ulaganja u nešto toliko bitno kao što je sport. Vaterpolo je donio najviše rezultata državi, a infrastruktura i dalje mora biti mnogo bolja. U svakom slučaju - kasni se i treba da se ulaže u sport.

Kakva su predviđanja za budućnost vaterpola?

Smjena generacija je neminovala, no to je veoma osjetljivo pitanje. Kostur koji imamo treba da se nadogradi mladim sportistima. Ja vjerujem da smo veoma talentovana nacija kada je u pitanju sport i predviđam velike uspjehe.

Šta odvaja prosječnog od vrhunskog sportiste?

Po mom mišljenju u pitanju je pogrešna percepcija da je sve u talentu. Znam mnogo primjera gdje je talenat propao jer je ljudima falilo nešto drugo, a to je psihička stabilnost, čelična volja! Poraze i pobjede treba savladati u sebi na pravi način, to pravi razliku. Naoko male, a izuzetne razlike. Bilo kako bilo, želim da naglasim da je bitno baviti se sportom - nikada nisam sreo nekog ko se bavio sportom a da kaže da mu je to donijelo nešto loše.

Koliko je bitna ishrana?

Veoma je bitna. To je osnova zdravog života, a kao sportista vi vodite takav život, podređen strogim pravilima za čije su spovođenje najbitniji umjerenost i susdržavanje.

Da li ste ikada smatrali Vašeg mlađeg brata, konkurenjom?

Ne, Mlađana sam zapravo smatrao uvijek jednim-bratom. On je veliki igrač i može da doprinese. Mada, dešavalо se da se svađamo na terasi nako nnekog takmičenja pri čemu bi nas roditelji molili da uđemo u kuću, da nas ne slušaju komšije.

Da li smatrate da ste bolji sportista od Mlađana?

Normalno. Šalim se, naravno. Kada smo kući govorim mu da nema pojima, ali istina je drugačija. Mislim da je stvar ukusa, oba jica smo igrali slične pozicije - nezahvalno je praviti poređenja.

Jelena Šaković, III k

ZDRAV ŽIVOT KAO IZBOR

U današnjem svijetu informacija, jedna od glavnih vijesti na čiju aktuelnost uvijek možemo računati su brojne pandemije sa kojima se svijet bori. Zapravo, čini se da se informacije šire jednakom brzo kao i same bolesti, a s obzirom na njihovu čestu neistinitost, mogu biti jednakom štetne. Stoga, edukacija mladih u vezi sa navedenim temama ima poseban značaj za očuvanje i unaprijeđenje zdravlja. Srećom, Gimnazija ne zaostaje na ovom polju i pobrinula se da pomogne svojim učenicima da preveniraju negativne uticaje različitih faktora rizika po zdravlje.

Institut za javno zdravlje Crne Gore već duže vrijeme saradjuje sa Gimnazijom „Slobodan Škerović“ u vezi sa realizacijom zdravstveno-vaspitnih radionica u kojima učestvuju zainteresovani učenici. U okviru obilježavanja nedelje borbe protiv raka grlića materice Aktiv biologije je u 27. februara 2016. godine, organizovao za sve zaposlene i učenice III i IV razreda predavanje u saradnji sa Institutom. Na predavanju je bilo riječi o faktorima koji utiču na pojavu ove opake bolesti, kao i o mjerama prevencije. Cilj predavanja je bio podići svijest o ozbiljnim posljedicama ove bolesti na zdravlje žena, podstaći mladu žensku populaciju da razmišlja o vrstama zaštite, kao i o redovnim ginekološkim kontrolama koje su važan činilac rane dijagnoze i uspješnog liječenja.

Između ostalih, istakla bi hi predavanje dr Vinete Vukanović, mikrobiološkinje Instituta o značaju adekvatne upotrebe antibiotika, kao i o opasnostima njihove pogrešne upotrebe, koja može dovesti do pojave takozvanih super-bakterija, a savršeno ispravan antibiotik koji se koristio do tada mora biti odbačen. Takođe su bila značajna predavanja o štetnom uticaju neumjerenog konzumiranja alkohola i polno prenosivim bolestima, uvijek aktuelnim temama među mladim ljudima. Pored radionica, učenici prvog razreda dobili su priliku, u sklopu časa biologije, da lično posjeti Institut i vide rad u laboratorijama.

Učenici su pokazali i svoje praktično znanje na 44. Državnom takmičenju prve pomoći gdje su osvojili prvo mjesto i kvalifikovali se za međunarodno takmičenje. Tokom kasnijeg razgovora sa direktoricom gđom Zojom Bojanović-Lalović članovi tima su izrazili želju da organizuju brzi kurs prve pomoći za sve zaposlene u školi.

Ne ograničavaju se doprinosi gimnazijalaca kulturi zdravlja samo na takmičenjima i osvojenim trofejima, što ostale akcije ne čini manje bitnima. Čak 42 davaoca je školske 2015/2016. godine učestovalo u akciji prikupljanja krvi u Gimnaziji, uključujući i neke profesore. Štaviše, Zavod za transfuziju krvi Crne Gore se zahvalio Školi na dosadašnjoj posvećenosti aktivnostima na ovom polju i doprinosu razvoju želje učenika da davanjem krvi pomognu onima kojima je pomoći potrebna, ističući važnost mladih davaoca, jer su oni najčešće ti koji nastavljaju sa ovim vidom volontiranja. Naredne školske godine, učenici su ponovili akciju i ovog puta su je sami pokrenuli uz pomoći Crvenog krsta. Ovog puta kao davalac se pridružila i direktorka Gimnazije gđa Zaja Bojanović-Lalović, kao znak podrške ovom humanom gestu.

Preduzetnički klub Gimnazije dobio je priliku da posjeti Institut za zdravu organsku hranu "Agrovita" i da učestvuje u berbi najbolje kamilice u regionu. Domaćini su se posebno potrudili za ovu posjetu i pozvali učenike da probaju brojna organska jela, pripremljena upravo za ovaj susret.

Učenici koji su željeli da prodube svoje znanje dobili su priliku da učestvuju u Školi za promociju izgradnje zdravih stilova života, gdje su učili o bolestima zavisnosti, HIV-u, AIDS-u i reproduktivnom zdravlju na teritoriji Crne Gore, da bi zatim to znanje mogli da prenesu svojim vršnjacima.

Gimnaziju su posjetili i direktor JU za smeštaj, rehabilitaciju i resocijalizaciju korisnika psihoaktivnih supstanci „Kakaricka gora“, gospodin Aleksandar Radinović i Samir, nakadašnji zavisnik od opojnih droga. Ova posjeta organizovana je u cilju edukacije učenika. Samir spada u rijetke koji sebe mogu nazvati „bivšim zavisnicima“. Kao neko ko je prošao sva negativna iskustva koja mogu nastati konzumiranjem droga, Samir je dao jedno iskreno i dirljivo upozorenje gimnazijalcima na opasnosti takvog života. S obzirom na stalni pritisak pod kojim se tinejdžeri nalaze da se uklope u društvo, bez obzira na opasne zahtjeve prijatelja, Samirova životna priča je poslužila kao ogledalo u kome su prisutni mogli da vide kuda vodi put droge.

Kana Ljaljević, II e

Februar 2017.

VELIKI ODZIV NAŠIH ĐAKA

Prilikom posjete festivalu Otvoreni dani nauke učenici drugog razreda Gimnazije „Slobodan Škerović“ posjetili su Prirodjački muzej Crne Gore. Plan posjete toga dana obuhvatio je izložbe „Priroda nas spaja“ i „Znamenite biljke slovenačkih planina“. Prilikom posjete trećoj izložbi „Kamen krije znanje“ imali su priliku da se upoznaju sa stijenama, mineralima i fosilima koji se nalaze na teritoriji naše zemlje a koje je tokom šezdesetogodišnjeg naučnog rada prikupio dr Dušan Dragović.

Na ovom festivalu naši učenici učestvovali su i u genetičkoj

radionici uz pomoć profesorica biologije Sanje Ognjanović i Marije Kojić. Takođe su upoznali životinjski svijet na teritoriji Crne Gore kao i uticaj određenih prehrabrenih proizvoda na naš organizam.

Tokom susreta sa zmijama u okviru izložbe „Život sa zmijama - opasnost ili korist“ naši mladi naučnici pokazali su veliku odlučnost i hrabrost kako bi razumjeli ove životinje i njihov značaj.

Danilo Planinić, III k

Međunarodna škola preduzetništva u Baru

BUDI SPREMAN ZA EU

Ova međunarodna škola, koja je od 14. do 18. novembra 2016. godine bila održana u hotelu Princess u Baru, organizovana je u okviru projekta „Budi spreman za EU vrijednosti“ od strane Centra za monitoring i istraživanje (CeMI) u saradnji sa brojnim partnerima. Projekat je podržan od strane Evropske komisije u okviru programa Erasmus Plus.

Školu su poхађали studenti osnovnih studija i učenici crnogorskih srednjih škola, a cilj je bio vođenje diskusije o primjerima najboljih poslovnih praksi u EU, inicijativama za razvoj i promociju omladinskog preduzetništva, međunarodnom omladinskom poslovanju, kao i o mogućnostima saradnje mlađih iz Crne Gore sa iskusnim preduzetnicima iz Evropske unije.

Gimnazijalci koji su bili polaznici ove škole su: Kalezić Nina III a, Nikčević Nina III c, Dubak Mia III g, Zečević Vladislav III g,

Janković Kristina III h, Merdović Isidora III k, Vlahović Lazar IV i, Petričević Danilo IV i, Bulatović Ivana IV l, Marković Matija VI i Milić Aleksandra IV l. Ovi učenici su imali priliku da se edukuju kroz razna predavanja koja su držali eminentni stručnjaci iz raznih oblasti.

Izuzev klasičnih predavanja, u okviru škole su organizovane radionice i paneli na razne teme kao što su: mogućnosti studentskih i učeničkih razmjena, apliciranje za projekte, mogućnosti za pokretanje sopstvenog biznisa, prilike za poboljšanje studentskog aktivizma u Crnoj Gori i mnoge druge.

Na kraju, polaznicima Međunarodne škole „Preduzetničke ideje mladih u EU“, kojih je bilo 60, svečano su uručene diplome.

Isidora Merdović, III k

AMERIČKA RAZGLEDNICA

Kao jedan od malobrojnih stipendista američke Vlade u okviru FLEX stipendije (*Future Leaders Exchange*) pružena mi je prilika da iskusim novu kulturu i proširim svoje vidike. Za ovih pet mjeseci naučio sam mnogo (na primjer, da se nikad nema dovoljno čarapa), a takođe sam se susreo i sa velikim brojem noviteta i izazova, a jedan od najinteresantnijih je vjerovatno američka srednja škola.

Predmeti u američkoj školi se mnogo razlikuju od onih u Crnoj Gori. Prije početka svake godine, učenici zakazuju sastanke sa svojim savjetnikom u školi koji im pomaže da izaberu predmete koje bi oni htjeli da izučavaju te godine. Spektar ponuđenih predmeta je širok – od svjetske literature do kuvanja, obrade metala, glume ili forenzičke. Oni takođe mogu da biraju da li hoće da savladavaju gradivo ubrzanim tempom ili lakše i sporije. Učenicima je dat broj kredita iz svake oblasti koji moraju da ispune tokom četiri godine školovanja, te zbog toga ne može doći do toga da neko „zaobiđe“ neki predmet, na primjer matematiku (iako bi mnogi od nas to sa zadovoljstvom uradili). Kada učenici izaberu predmete, njihovi savjetnici im prave rasporede za to školsku godinu. U mojoj školi, imam pet časova dnevno (dva traju 90, a ostali 50 minuta) i raspored se ne mijenja tokom nedelje. Zapravo, raspored se mijenja svakog tromeđečja.

Kao posljedica tolike mogućnosti izbora, nemoguće je da učenici budu svrstani u odeljenja. Učenici idu iz kabineta u kabinet i na svakom času su u društvu novih lica. Nerijetko su razredi pomiješani međusobno te učenici iz trećeg i četvrtog razreda mogu da imaju neke zajedničke časove. Profesore/profesorice oslovljavamo sa „gospodine“ i „gospodjo/gospodjice“. Predavači pridaju veliki značaj domaćim zadacima kao i grupnim projektima. Učenici rade test nakon svakog završenog poglavlja a iznenadni mini-testovi nisu rijetkost. Takođe, usmeno ispitivanje ne postoji.

Prosto ne mogu da pričam o Americi a da ne pomenem sport. Sport čini važan dio tinejdžerskog života u Americi. Gotovo sve sportske i atletske aktivnosti zbijaju se u krugu Škole. Učenicima je data šansa da se oprobaju u kros kantri, američkom fudbalu, fudbalu, odbojci, plesanju, rvanju,

plivanju, košarcima, nordijskom skijanju, hokeju, bejzbolu, atletici i mnogim drugim sportovima. Sportske aktivnosti su podijeljene u tri sezone – jesenju, zimsku i proljećnu. Treninzi se održavaju prije i poslije časova šest dana nedeljno, dok se takmičenja održavaju svake nedjelje. Kao jesenji sport izabrao sam kros kantri i pokazalo se da je to najteži sport kojim sam se ikad bavio. Na svakom treningu bismo pretrčali oko 6-7 kilometara. Međutim, ne žalim što sam oprobao u tom sportu. Naučio sam da nikad ne treba odustajati od onoga što radiš, ma koliko teško bilo, a ta lekcija postajala je sve korisnija kako je vrijeme prolazilo. Naučio sam i zbog čega Amerikanci toliko vole sportove, a to je njegovanje timskog duha. Zapanjio sam se koliko je aspekt tima bitan i koliko to vrednuju. Treneri i kapiteni daju sve od sebe da to promovišu a isto se očekuje i od ostalih članova tima.

Kada napune 16 godina, Amerikanci mogu da dobiju vozačku dozvolu te gotovo svi tinejdžeri voze i imaju svoj automobil. Nakon nastave, veliki broj američkih tinejdžera radi u nekom supermarketu ili restoranu brze hrane. U slobodno vrijeme, često odu sa društvom na pizzu ili organizuju nešto u svojoj kući kao, na primjer, gledanje filmova ili *sleepover*. S obzirom da se svakodnevni život tinejdžera na Balkanu i život tinejdžera u Americi toliko razlikuju, to je za mene bio jedan od najvećih kulturnih šokova koje sam ovdje doživio.

Sve u svemu, iako sam se suočio sa dosta razlika u Americi, kako jezičkih tako i kulturnih, naučio sam dosta toga o sebi ali i okolini. A najvažnija stvar koju sam naučio do sada je da, kada su u pitanju kulture, ništa nije bolje, niti gore već samo drugačije.

Damir Pupović

U ZAGRLJAJU SASEKSA, NA OBALI

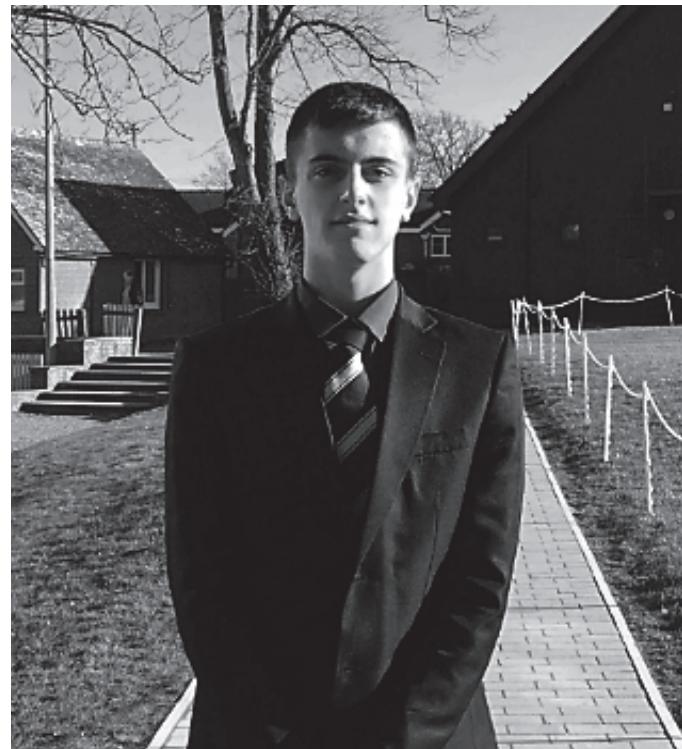
Ispitni centar & NVO London Bridge u saradnji sa Headmasters` & Headmistresses` Conference – HMC (Velika Britanija) svake godine raspisuju konkurs za izbor nove generacije stipendista koji će svoje školovanje nastaviti u jednoj od britanskih srednjih škola.

Sve je počelo 14. novembra 2015. godine kada sam se probudio nervozan i uplašen zbog testiranja koje je trebalo da uslijedi. U pitanju je bila provjera znanja iz engleskog jezika kao prvi eliminacioni krug na dugom putu za dobijanje stipendije HMC. Ušao sam u amfiteatar pun nepoznatih ljudi gdje smo svi odjednom bili isti – napeti i spremni da oborimo svaku prepreku da bi došli do glavnog cilja – akademске stipendije za školovanje u Velikoj Britaniji. Nažalost, samo nas nekoliko srećnih prošlo je do sljedećeg kruga, a još manje doguralo do kraja. Za razliku od osjećanja koje sam opisao na početku teksta, danas se budim srećan u svojoj sobi, u prelijepoj engleskoj školi Bede's Senior School.

Govoreći u ime svoje HMC generacije, jedan od uzbudljivijih dana koji smo proživjeli do sada, bio je dan kada su nam javili imena škola koje ćemo pohađati. Poнаšali smo se kao CIA agenti u špijunaži naših budućih profesora, predmeta, sportova itd. Pomisao na novu školu mi je okupirala misli i postala prioritet. Sve je moralо da bude savršeno razrađeno do 2. septembra, kada je trebalo krenuti iz početka. Prošli smo kao kolektiv kroz stresne trenutke (apliciranje za vizu, sakupljanje dokumenata itd.) ali je na kraju sve ispalо dobro po nas jer smo naučili neke vještine koje će nam biti jako korisne u budućnosti.

Kažu da pamtiš životne događaje po uticaju koji su isti ostavili na tebe. A ja se, najiskrenije, ne sjećam ničeg iz tog perioda sem svog odlaska koji je zasijenio sve ostalo. Dolazak u Englesku pamtiću po nervozni i strahu da sam ušao u pogrešan voz/taksi i da sam izgubljen daleko od kuće. Međutim, dolazak u školu predstavlja je pravo rasterećenje. Sedamdesetak ljudi mi je izašlo u susret, da vide novog učenika i poželete mu dobrodošlicu. Osjetio sam komfor i toplinu, baš kao kod kuće i od tada sve ide na bolje. *Boarding* kuća je mjesto gdje su svi isti, svi dijele i svi su jedna velika porodica. *Housemaster* ima funkciju roditelja i tu je da daje savjete, pomaže svakodnevno, ali i da kuću čini zabavnom i punom događaja u svakom trenutku. U svoju kuću sam se zaljubio na prvi pogled.

Već prvog dana u školi mnogo stvari se izdešavalо. Sjećam se prvog oblačenja uniforme i kravate, čudnog osjećaja, doduše već isuviše poznatog sada. Upoznao sam svoje profesore i istovremeno našao dodirnu tačku sa svima. Na prvim časovima nisam bio aktivan jer koliko god da ste sigurni u svoj engleski, potpuno je drugačija stvar pratiti i učiti na istom. Međutim, to sam posmatrao kao prepreku koja mora biti prevaziđena, tako da sam se trudio da sto brže razvijem jezičke vještine kako bih mogao da pratim na času a i da se uključim u diskusiju.

Upoznao sam ljude sa kojima sam osjetio bliskost. Dobio sam cimera prvi put u životu i, iskreno, veoma je lijepo dijeliti sobu sa nekim jer stignete da se bolje upoznate, naučite nešto o ljudskoj psihologiji, kako da dijelite stvari, pravite kompromise kako bi bilo najbolje za obojicu. Upoznao sam Školu – enterijer, eksterijer i predivno predgrađe engleske regije Saseksa.

Nego, dolazimo do teme koja nije najomiljenija medju čitaocima. A to je škola i sistem obrazovanja. Što se tiče Velike Britanije, postoje dva glavna obrazovna sistema. A – Levels, gdje učenici uče 3-4 predmeta i International Baccalaureate, gdje učenici uče šest predmeta, od kojih biraju koje će izučavati na visokom a koje na regularnom nivou. U mojoj školi se isključivo rade A – Levels tako da sam dobio mogućnost da učim četiri predmeta u kojima stvarno uživam i koji polako postaju dio mog života. To je vrlo važan aspekt HMC škola – učenje onog što voliš. Za mene su to Fizika, Hemija, Matematika i Napredna matematika. Mogućnosti u odabiru predmeta su jednostavno nevjerojatne. Od biznisa, ekonomije preko plesa i glume, matematike i prirodnih nauka pa sve do amaterskih veterinarskih nauka - opcije su nepresušne. Međutim vi ste ti koji birate smjer u kojem idete a kada birate četiri predmeta već sužavate svoje izbore za dalje obrazovanje.

I na kraju dana kada se vratite iscrpljeni (svakako u dobrom smislu) vratite se *boarding* kući. Većina kuća je

familijarno orijentisana i članovi se međusobno paze, oslanjaju jedno na drugo. Čak i kada imate neki problem koji nije za prijatelje, tu je uvijek neko od kućnog osoblja da pomogne. U kućama je često opuštena atmosfera, svi se smiju, druže pa čak i *matroni* koji ispunjavaju majčinsku ulogu u kući (paze da se niko ne prehladi, uvijek su tu da popričaju sa svakim...). Često igramo bilijar, stoni tenis, stoni fudbal, Sony Play Station, ali upražnjavamo i raznovrsne oblike rekreativne aktivnosti.

Osamostaljivanje je nešto čega se većina ljudi plaši i iz ličnog iskustva mogu reći da mi je bila strašna pomisao da sa 16 godina odem u stranu zemlju, gdje je većina stvari nepoznata. Samo je pitanje vremena kada će se taj momenat dogoditi nekom, kad shvati da mora da kreira svoj život bez pomoći roditelja. Drugo pitanje je koliko su ljudi spremni da žrtvuju kako bi došli do svog cilja. Kao jedan od upečatljivih momenata u mom ostrvskom iskustvu zapamtio sam šetnju pored jezera u središtu školskog parka, oblačno nebo preko vode koja se

presijava, tamnozeleni pejzaž i svoju školu u pozadini. Gledao sam učenike koji prolaze pored svega toga i ne primjećuju ljepotu, nesvesni luksuza, koji su im njihovi roditelji priuštili. Zaključio sam da je čar upravo u tome što čovjek počne da primjećuje ljepotu kad je sam sebi omogući, on/ona, ne njegovi roditelji. To je upravo ono što ova stipendija izvlači iz čovjeka, da se borite za svoje mjesto pod suncem i da potpuno nesebično na kraju da budete ponosni na sebe zbog cilja koji ste ostvarili. Takođe se smatram veoma ponosnim što ovo čitaju budući HMC polaznici iz moje gimnazije i što mogu da prenesem nekom svoja iskustva jer je to nešto što je i meni bilo prijeko potrebno. I naravno, svim gimnazijalcima želim puno sreće, jer Gimnazija nije uopšte drugačija po prilikama, samo morate da ih pronađete ili nekad čak i stvorite. Tražiti prilike i iskoristiti iste je možda teško, ali uvjeravam vas da čak i put od hiljadu milja počinje prvim korakom

Marko Brnović

BUĐENJE UZ MUZIKU GAJDI

Učenica naše škole, Mia Vujačić, dobila je stipendiju preko HMC organizacije zahvaljujući kojoj provodi školsku 2016/17. godinu u Škotskoj. Ovo je organizacija koja traži mlade ljude, učenike drugog razreda, koji su spremni da školsku godinu provedu u Engleskoj, Španiji, Austriji... Istakle je da HMC procjenjuje uspješne učenike i to da li oni posjeduju skup karakteristika koji odgovara školovanju u inostranstvu. Kako biti izabran? Ne zna čak ni ona! Kaže da niko od stipendista (među kojima su i Lazar Lukić i Marko Brnović) nije siguran koji je zapravo magični miks koji dovodi do stipendije jer su i sami različiti i imaju drugačija interesovanja. No, ono što su svi morali da prođu jesu testovi iz engleskog jezika koji su trajali nekoliko sati, aplikacije koje broje preko dvadeset stranica i ispituju do detalja način razmišljanja, kao i intervju sa rektorima ove organizacije. Gimnazijalka kaže da je ovo, iako je bilo stresno, pomoglo da bolje upozna sebe. Reducirana stipendija koju je dobila nosila je sa sobom i mogućnost biranja jedne od osamnaest škola. Fascinirana običajima, ljudima i istorijom Mia je željela baš Škotsku. Kaže da nije pogriješila i otkrila nam je da tradicija curi iz svake šupljine u zidu njene škole koja je izgrađena 1818. Budi je vješto sviranje gajdi njene komšinice, a čak i oni kao stranci plešu ceilidih kao da su rođeni i odgojeni tu. Grad, koji nosi ime *Dollar*, nije velik, ali se nalazi blizu većih gradova tako da imaju gdje ići da se zabave. Interesantno je i to da su podijeljeni po kućama kojima pripadaju- *Argyll, McNabb and Tait i Heyworth*. Njenoj kući, *Argyll*, najveća konkurenca je muška kuća *McNabb*, no uprkos tome uspjeli su da ih savladaju na ovogodišnjem takmičenju koje se održalo za vrijeme Božića. Nije *House Cup*, ali nas ipak podsjeća na *Hogwarts*.

Ova stipendistkinja sebi je dala izazov uhvativši se u koštač sa zahtjevnim predmetima koje je birala- biologijom, matematikom, istorijom, hemijom i engleskom literaturom. Njihov način ocjenjivanja je drugačiji pa konačnu ocjenu predstavlja finalno, testiranje. „Smatram da ovo iskustvo veoma utiče i na ličnost. Stiče se sasvim nov osjećaj za odgovornost, uči se nov način rješavanja problema - začudim sebe načinom na koji reagujem na određene situacije. Stekne se i neki osjećaj ponosa jer si svjestan da možeš mnogo više”, otkrila je Mia.

Jelena Šaković, III k

February 2017.

53

DA JE VJEĆNA CRNA GORA!

U okviru obilježavanja desetogodišnjice od obnove nezavisnosti Crne Gore pod sloganom „Decenija nezavisnosti – s ponosom slavimo“ Ministarstvo prosvjete je 20. maja 2016. godine organizovalo svečanost u Crnogorskom narodnom pozorištu, a podgorički gimnazijalci su i ovoga puta svojim učešćem osvjetlali obraz Škole.

Tom prilikom se prvi put nakon nekadašnjih sletova u čast proslave 25. maja, Dana mladosti, sastalo toliko učenika na jednoj umjetničkoj smotri u Podgorici. Doprinos proslavi dalo je više od 300 osnovaca i srednjoškolaca iz Podgorice. Sve škole u gradu prijavile su svoje učesnike na Konkurs koji je raspisalo Ministarstvo, ali samo najbolji imali su čast da nastupaju pred punom salom CNP-a. Izvođači su pripremani od strane svojih predavača u matičnim školama, a za koordinaciju svih učesnika i režiju svečane akademije odabrane su dvije profesorice - za osnovce Andrijana Nikolić iz OŠ „Pavle Rovinski“, a za srednjoškolce Gordana Vučinić, predavač u našoj školi. Imale su težak zadatak, trebalo je organizovati 300 učenika, organizovati probe, tehnički i umjetnički osmisiliti program svečane akademije, ali ovacije oduševljene publike tokom manifestacije bile su najvrednija nagrada za sve učesnike. Na svečanosti je govorio i tadašnji ministar prosvjete g. Predrag Bošković, koji je na kraju svečanosti dodijelio nagrade najuspješnijima među učesnicima likovnog i literarnog konkursa „Crna Gora – neugasiva baklja slobode“ za osnovce i „Ponosni na prošlost - gledamo u budućnost“ za srednjoškolce.

Među gimnazijalcima koji su svojim doprinosom uljepšali proslavu su Hana Rastoder, koja je vodila program, Todor Mitrović, koji je veoma umjetnički i nadahnuto govorio pjesmu Radovana Zogovića „Instrukcija maslini“ i školski hor pod upravom profesorice Darije Šćepanović, kome je

dopalo da izvodeći državnu himnu otvori svečanu akademiju i da je završi pjesmom „Crna Goro“.

Dakle, bili smo alfa i omega umjetničkog izraza omladine u obilježavanju ovog značajnog jubileja, a pored učenika naše škole svoj doprinos svečanosti dali sui učenici drugih škola kroz zanimljive i živopisne nastupe folklornih, muzičkih i glumačkih grupa, koje su odabranim igrama, kompozicijama, pjesmama i tekstovima slavili i veličali Crnu Goru i njene ljude.

Jana Obradović, IV a

SIMPTOMI LJUBAVI

Ne sjećam se kada su počele naše pripreme za izvođenje recitala Simptomi ljubavi. Možda krajem januara 2016. Nastavili smo da vrijedno radimo tokom februara sve do 18. i proslave Dana škole. Da li je zato to ostao mjesec ljubavi u mojim sjećanjima?

Prva slika - audicija! Eto nas. Najvažniji kriterijum bio je - ko će bolje osjetiti stih. Neki ljudi, s više ili manje dara, a svi s okeandom ljubavi za lijepo! Prvaci, maturanti, prirodnjaci ili umjetnici, nema veze. Odmah obaramo teorije. Simptom je univerzalan. Bolujemo od zanosa, hrabrosti, božanske ljepote... Upoznaješ Sapfo i Šekspira. I gle! Kako se vole, ko djeca, taj Majakovski i Vislava... A mi? Ne znam više.. Je li se onaj Neruda opet rodio ili je to, ipak, bio neko drugi? Mi smo se samo voljeli sve više, učeći se Velikoj Vještini, učeći od naših profesora! Tri puta nedjeljno u školskoj svečanoj sali, prije časova ili poslije. Nekada su morale sačekati i uvažene dame Matematika i Fizika. A onda dođe i veliki dan! Najблиži, voljeni, uvaženi - svi su tu. Rijetko se osjeća takva bliskost kao što je ona iza zavjese, tamo gdje glumce ne vidite drhtave od blagog straha, uzbuđenja. Muzičari nas ispituju budnim svojim očima, samo za takve prilike, traže signale, iščekuju riječ, da

podignu ton, da promijene ritam. I osjećamo opet... Niko se ne voli bolje od umjetnika na sceni. Hor nas kupi pjesmama pa odvede negdje u zlatne dubine na leđima riba.

Već smo se pomirili s krajem. Život je jurcao dalje, ali Ljubav nam se nastavlja i van sale. No, svidjela se naša igra mnogima, pa smo na veliku nam radost bili pozvani u Kotor da pred učenicima Gimnazije i Srednje pomorske škole ponovimo recital. S našom režiserkom prof. Gordonom Vučinić i koordinatoricom, prof. Anom Bojović, što su pravdale časove, družile se i uživale sa nama tih mjeseci neprestano, pošli smo u Kotor da još neko proživi makar dijelić onog što smo i mi. Prosto se zapitam nekad, ako je oduševljenje publike zaista bilo onoliko koliko su im glasni bili aplauzi, a lijepi komentari, šta se to u nama dešavalo? Sad znam samo da bilo je sto puta snažnije! Možda ne znate za takav osjećaj. Nekad vas emocije kasno stignu, jer budu prevelike za jedan tren. Ne mari sad. Jos uvijek se samo sa ljubavlju sjećamo tih dana i sunčane Gimnazije. A sad, kad je zapisano, ostaje izazov nekim novim đacima da ispune salu još jačim emocijama.

Hana Rastoder, III f

Dan škole 2016.

Poetsko-muzički recital „Simptomi ljubavi“

I recitatorska cjelina - antička i narodna književnost

Robert Grejus: „Simptomi ljubavi“ (Ognjen Sekulić)

Sapfo: „Očekivanje“ (Hana Rastoder)

Sekst Propercije: „Muze ipak postoje“ (Lazar Rondović)

Albije Tibul: „Pjesnik veliča ljubav“ (Marko Stanojkovski)

Sarmad: „Ljubavna bitka“ (Sanja Crvenica)

Narodna lirska pjesma: „Izgledanje dragoga“ (Lenka Mirković i Lazar Malešević)

Narodna lirska pjesma: „Oj, vesela veselice“ (Andrej Vukčević i Ljubica Simonović)

Narodna lirska pjesma: „Bosioče, sitna tvoga lada“ (Ksenija Kavarić)

Narodna lirska pjesma: „Oj, djevojko selen velen“ (Luka Pejović)

HOR: „Oj, djevojko selen velen“ (solista Vuk Radović)

II recitatorska cjelina – renesansa, romantizam, simbolizam, akmeizam i imažinizam

Viljam Šekspir: CXLIX sonet (Todor Mitrović)

Mea culpa: (Ljubica Smolović)

Mihail Ljermontov: „Rastali smo se“ (Lazar Rondović)

Šarl Bodler: „Ja te obožavam“ (Marko Stanojkovski)

Marina Cvetajeva: „Htjela bih da zaspim“ (Andrea Mićanović)

Ana Ahmatova: „Tebe se ja ne sjećam baš često“ (Ksenija Kavarić)

Sergej Jesenjin: „Ti ne voliš i ne želiš mene“ (Lazar Malešević i balerina Maša Vušanović)

HOR: „Samo jednom se ljubi“ (solista Andrijana Ivanović)

III recitatorska cjelina – ruski futurizam

Vladimir Majakovski: „Oblak u pantalonama“ - odlomak (Ognjen Sekulić)

HOR: „I'll be missing you“ (solista Lazar Čavić)

IV recitatorska cjelina – avangarda, kasni modernizam, postmoderna

Pedro Salinas: „Duša ti je bila“ (Marko Stanojkovski)

Vislava Šimborska: „Preblizu sam“ (Hana Rastoder)

Marija Pavlikovska-Jasnoževska: „Ljubav“ (Lenka Mirković)

En Hebert: „Postoji sigurno neko“ (Ljubica Simonović)

Ivan V. Lalić: „Zavičaj labudova“ (Todor Mitrović i balerina Marija Vušanović)

HOR: „I love you, baby“ (solista Andrijana Ivanović)

V recitatorska cjelina – nadrealizam, kasni modernizam, postmoderna

Kacumi Tanaka: „Slučajni susreti“ (Lazar Rondović)

Vislava Šimborska: „Nenadni susret“ (Lenka Mirković)

Česlav Miloš: „Kad je mjesecina“ (Luka Pejović)

Marija Vine: „Ljubi me“ (Andrea Mićanović)

Oskar Davičo: „Volim tvoje ruke“ (Dušan Janjić)

Vito Nikolić: „Umjesto molitve za daleku“ (Todor Mitrović)

Sofija Andresen: „Strašno je voljeti te“ (Maša Vušanović)

Vito Nikolić: „Prvi snijeg“ (Marko Marković)

Vito Nikolić: „Gimnazijalnike na snijegu“ (Dušan Janjić)

HOR: „Ain't nobody“

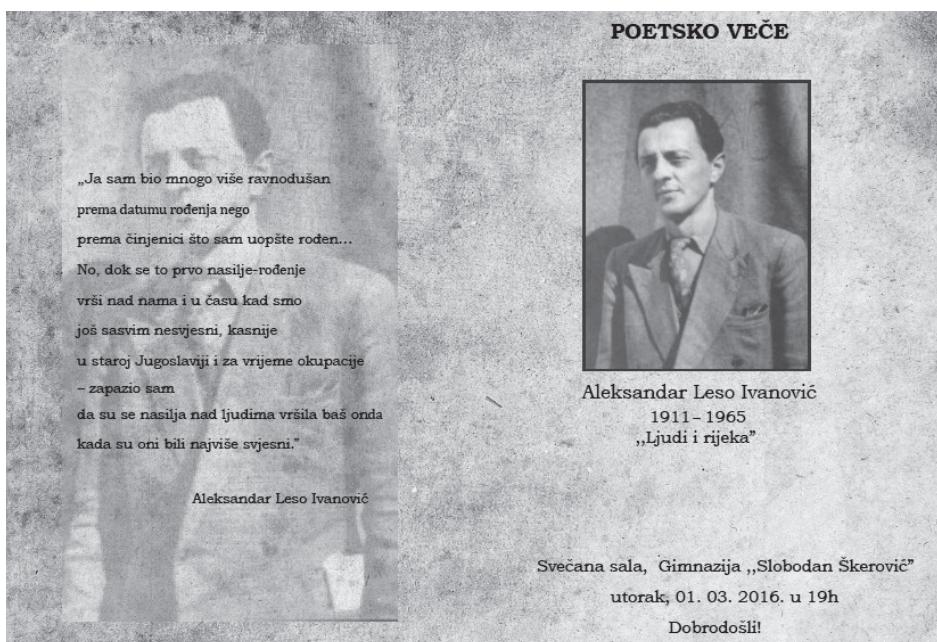
NA LINIJI STIHOVA I MUZIKE

Povodom pedesetogodišnjice od smrti poznatog crnogorskog pjesnika Aleksandra Lesa Ivanovića (1911-1965), učenici Gimnazije „Slobodan Škerović“ su sa profesoricom crnogorskog - srpskog, bosanskog, hrvatskog jezika i književnosti, Irenom Ivanović, 1. marta 2016. u svečanoj sali naše škole priredili poetsko veče pod nazivom „Ljudi i rijeka“.

Program su sastojao iz tri dijela. Prvi dio, naslovjen „Ljudi sjenke“ sadržao je uglavnom refleksivnu poeziju (*Lokva, Jesen, Slomljenom oknu, Poslije mladosti* i dr.). Početak ovog dijela označen je Pisom prijatelju. Drugi dio pod nazivom „Pohodi na Crnu Goru“ bio je sačinjen od rodoljubive poezije motivisane ratom, nemaštinom, stradanjem i brigom za porodicu: *Poruka, Poslije rata, Proljeće u okupiranom gradu, Motiv iz bombardovane Podgorice*, a treći dio, naslovjen kao „Varka“ sadržao je ljubavnu poeziju (*Djevojčica iz djetinjstva, Niti neuhvatljive, Jutra jugova, Krilo u magli* i dr.).

Svaki od navedenih djelova najavljen je muzičkom interpretacijom pjesama Miladina Šobića, sastava Bijelog dugmeta, Perpera i dr. U programu je učestvovalo 27-oro učenika/ca. Među prisutnima bili su članovi pjesnikove porodice, sin Momo i kćerka Zagorka Vušurović koji su svojim prisustvom uveličali ovo veče.

Kako to izgleda kada književna riječ zaživi kao muzika, kada se pjesma u pjesmu slije, pokazao nam je interpretator

narodne muzike, gospodin Zoran Kalezić koji je kao ljubitelj poezije Aleksandra Lesa Ivanovića, izrazio želju da ovu noć kruniše muzičkom interpretacijom Ivanovićeve pjesme Kari Šabanovi.

Takođe, isti program izveden je 3. marta 2016. u sali Dodesta-a, u KIC-u „Budo Tomović“ u prisustvu brojnih građana Podgorice koji su poklonici lijepo riječi, a naročito poezije Aleksandra Lesa Ivanovića. Tokom priprema programa svesrdnu pomoć i podršku dala je Uprava Škole.

Priredila profesorica Irena Ivanović

„Ljudi i rijeka“	
I dio „Ljudi sjenke“	
Pismo prijatelju	Balet
Kari Šabanovi	Marija Boljević
Lokva	Itana Radović
Jesen	Gitara:
Otvaranje jednog prozora	Mihailo Šaranović
Slomljenom oknu	Lazar Rondović
Poslije mladosti	Bubanj:
Kiše jesenje	Nikola Šćepanović
	Solistkinje:
II dio „Pohodi na Crnu Goru“	Hana Rastoder
Pohodi na Crnu Goru	Sanja Crvenica
Čapur u kršu	Marija Dašić
Proljeće u okupiranom gradu	Dordina Terzić
Poruka	
Motiv iz bombardovane Podgorice	Konferansije
Poslije rata	Vasilije Rakočević
	Lara Petrović

III dio „Varka“

Dvije jasike

Djevojčica iz djetinjstva

Niti neuhvatljive

Jutra jugova

Prozorska stakla

Krilo u magli

Oblak

Po lišću kišne kapi

Veče poezije posvećeno pjesnicima Aleksi Šantiću i Jovanu Dučiću

STIHOVI LJUBAVI I PRIJATELJSTVA

Aprilsko veče, svečana sala Gimnazije, napolju prohладно ali iza scene, se ta hladnoća ne osjeća. Uzbuđeni smo jer je došlo vrijeme da prikažemo sav rad i trud uložen prethodnih mjeseci. Virnemo ka publici, mjesto se popunjavaju, što smo bliži početku stvara se sve veća napetost. Profesorica, najveća podrška u organizaciji ove večeri, Violeta Zečević, uvjerava nas da će sve biti u redu. Sva mesta do jednog su popunjena, veče posvećeno poetama Aleksi Šantiću i Jovanu Dučiću počinje.

Zavjesa se otvorila i Ksenija Biberdžić vještima pokretima prstiju na klaviru, odmah na početku, oduševila je publiku. Tada na scenu stupaju Lazar Lukić i Nina Nikčević koji objašnjavaju zašto su upravo ova dva velikana poslužila kao inspiracija za večerašnje okupljanje. Mene to podsjeti kako je sve počelo... Na časovima književnosti često smo obrađivali poeziju te smo nakon nekog vremena došli na ideju da sve to uzdignemo na novi nivo. Trebalo je vremena da iz mora pjesnika izaberemo ono što će odgovarati svima. Šantić i Dučić, čije su riječi zabilježile ljubav i život, činile su se kao pravi izbor. Po licima oduševljene publike, bila sam sigurna da nijesmo pogriješili.

Bogomdani talent nije jedino što povezuje dva jugoslovenska pjesnika. I pored toga što ih je život poveo na različite strane, oni su prijatelji, zato smo prvi dio programa posvetili djelima kroz koja pokušavaju objasniti prijateljstvo i smijestiti ga u težak ondašnji život. Luka Burić, gitarista, uz nježne tonove koji su pratili recitatore odjeljenja IIc, učinio je atmosferu prijatnjom što je pozitivno djelovalo i na nas iza scene. Gromoglasni aplauz publike dao nam je snagu da damo

Klavir
Marković Matija
Biberdžić Ksenija

Gitara
Burić Luka

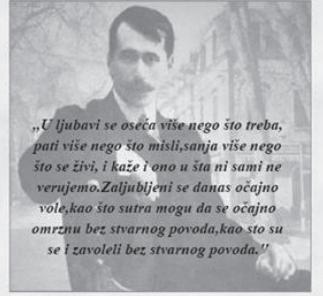
Solistkinje
Andušić Željka
Boljević Tijana

Recitatori/ke
Kovačević Marina
Kovačević Milica
Perošević Marija
Ratić Filip
Đorđević Tamara
Čirović Jovana
Miličić Marko
Damjanović Nikola
Radusinović Anja
Milošević Vasilisa
Jeramink Lukas
Ljumović Đorđe

Konferansije
Nikčević Nina
Lukić Lazar

Poetsko Veče
, „Stihovi ljubavi i prijateljstva“

Svečana sala Gimnazije „Slobodan Škerović“
Ponedeljak, 25.april 2016. u 19h
Dobrodošli!- odjeljenje IIc

„U ljubavi se oseća više nego što treba, pati više nego što misli, sanja više nego što se živi, i kaže i ono u sta ni sami ne veruju. Zajubljeni se danas očajno vole, kao što sutra mogu da se očajno omrznu bez stvarnog povoda, kao sto su se i zavoleli bez stvarnog povoda.“

sve od sebe i prenesemo emociju na sve prisutne. Doživljaju je pomogla Tijana Boljević, učenica tada prvog razreda koja je izvela pjesmu, „Što te nema“. Uz pratnju balerina, scena je djelovala magično. Iako smo sve to na probama čuli bezbroj puta i ovoga puta, i nas kao i publiku, Tijanin glas je ostavio bez daha.

Drugi dio programa posvećen je ljubavi jer pjesnici su poznati po tome da vole, vole bezuslovno i da zato često i pate. Đorđević Tamara otvorila je ovaj dio Šantićevom pjesmom Ponoć. Svetla, te scena upotpunila su doživljaj ove pjesme. Sjećam se da sam uputila pogled ka profesorici i vidjela zabrinutost na njenom licu, a tada je uslijedila scena koja je iznenadila sve prisutne. Anja Radusinović i Filip Ratić su sa dvije strane sale, iz mase počeli recitovati stihove pjesama Vjeruj i Ne vjeruj. Publika se iznenađeno okretala pokušavajući da shvati odakle dolazi zvuk. Matija Marković, učenik iz Srednje muzičke škole pobrinuo se da kompozicijom na klaviru isprati

Anju i Filipa koji su se recitajući sreli na sceni i zajedno završili recital. Vidjela sam užah olakšanja na licu profesorice.

Ređali su se zatim Jovana, Luka, Marina, Milica, Nikola, Marija, Đorđe i ja, a publika je i dalje uživala. Na kraju, kako dolikuje, priredbu smo završili pjesmom Emina u izvođenju Željke Andušić. Duge haljine, scena u orijentalnom stilu, učinile su da na trenutak pomislimo da se nalazimo u nekom sokaku i posmatramo Šantićevu Eminu. Publika je ustala i zajedno sa nama pjevala dobro poznate stihove. Dug aplauz i silne pohvale koje smo dobili na koktelu organizovanom nakon priredbe, potvrđili su nam da se rad isplatio i da smo našu ljubav prema poeziji uspjeli prenijeti na sve prisutne.

Vasilisa Milošević, III c

I dio- Neraskidivo prijateljstvo dva pjesnika
Priatelju- Aleksa Šantić
O prijateljstvu, odlomak iz knjige „Blago Cara Radovana“- Jovan Dučić
Priča- Jovan Dučić

II dio- Sjećanje na minulo doba
Naš stari dome- Aleksa Šantić
Što te nema- Aleksa Šantić

III dio- Nestvarna ljubav u poeziji
Pesma ženi- Jovan Dučić
Kraj- Aleksa Šantić
Jablanovi- Jovan Dučić
Ekstaza- Jovan Dučić

IV dio- Poesija prožeta čežnjom neostvarene ljubavi
Emina
I opet mi duša sve o tebi sanja
Nisi samo srcu mila
Jedna suza
Vjeruj- Ne vjeruj

V dio- Krila mašte
Vozare, pohitit!- Aleksa Šantić
Krila- Jovan Dučić
I opet mi duša sve o tebi sanja-solo izvedba
Šantićev pismo upućeno Jovanu Dučiću

VI dio- Sudnji dan
Pesma umiranja- Jovan Dučić
Oživi mene- Aleksa Šantić
Pesma mraka- Jovan Dučić
Kradem ti se u večeri- Aleksa Šantić(solo izvedba)

Februar 2017.

57

QUOT LINGUAS CALLES, TOT HOMINES VALES

Kaže se da koliko jezika znaš toliko ljudi vrijediš. Učenici naše gimnazije su pokazali da su, između ostalog, nadareni za učenje stranih jezika. U čast toga tokom posljednja dva mjeseca prošle nastavne godine u Školi su održane večeri stranih jezika. Bilo ih je šest, a organizovane su sljedećim redoslijedom: Veče španskog, Veče francuskog, Veče ruskog, Veče italijanskog, Veče engleskog i Veče njemačkog jezika.

Programi su bili izuzetno zanimljivi i raznoliki. Naravno, nisu svi doživjeli jednak uspjeh, a on je varirao u zavisnosti od organizacije, pripremljenosti, uslova i publike. „Nikada ne bismo uspjeli bez požrtvovanosti, posvećenosti i preusretljivosti naših profesora, razrednih starješina i, naravno, Uprave koja se trudila da nam omogući sva potrebna sredstva. U to ime svi učesnici su im veoma zahvalni. Saglasni smo da su pripreme bile naporne, ali i zabavne, te da se sav trud isplatio. Ni publika nije bila nezadovoljna, jer su vidjeli i čuli dosta toga lijepog, interesantnog i novog.

Španski jezik je predstavljen kroz kulturu šest zemalja u kojima se ovaj jezik govori. Svaka se zemlja predstavila rečitalima, igrom i pjesmom. Voditelji su se stalno smjenjivali i bio je stvoren osjećaj putovanja oko svijeta. Za inspiraciju im je poslužila misao Pabla Pikasa: „Ugasi sivilo u svom životu i zapali boje koje nosiš u sebi“. Pored učenika koji uče ovaj jezik, u program je učestvovao i školski hor predvođen profesorkom Darijom Šćepanović. Zanimljiv program bio je propraćen podrškom velikog broja posjetilaca.

Veče francuskog jezika je maestralno izvedeno, a najupečatljivije tačke bile su izvođenje hitova Edit Pjaf i recitovanje poezije Žaka Prevera.

Učesnici Večeri ruskog jezika pripremili su mjuzikal sa nazivom „Cigani“. Većinu numera pratio je hor čije su članice bile obučene kao ruske Ciganke kako bi atmosfera bila što autentičnija.

Hranom se najlakše stiže do čovjekovog srca, te su sto-

ga učenici odlučili da predstave Italiju nacionalnim jelima te zemlje. Cijelog dana gimnazijalci su mogli svratiti i probati neki specijalitet. Izbor jela bio je veliki i posjećenost. Ovo je jedina promocija stranog jezika koja nije priređena u svečanoj sali naše škole već u predvorju sale i umjesto samo u večernjim satima, trajala je od jutra do večeri.

Najveću odgovornost osjećali su oni koji su pripremali Veče engleskog jezika, zato što nam je to svima prvi strani jezik koji izučavamo. Uprkos pritsku, pripremljen je odličan program. Tema večeri bila je srednji vijek, te su na sceni bili izvedeni recititali, pjesme i plesovi karakteristični za to doba, kao i odlomci Šekspirovih drama *Romeo i Julija*, *Hamlet*, *Otelo*, *Bura i Mnogo buke ni oko čega*. Odlični performansi ostavili su publiku bez daha.

Posljednje u nizu bilo je Veče njemačkog jezika. Učenici su se potrudili da ovu zemlju i njihovu kulturu predstave u što boljem izdanju, što im je pošlo za rukom. Igrao se bečki valcer, svirale kompozicije čuvenih njemačkih kompozitora, pjevalo se i recitovalo. Najjači utisak te večeri ostavila je predstava *Faust* zahvaljujući velikom talentu glumaca, dobroj muzičkoj pratnji i, prije svega, umjetničkom kvalitetu ovog Geteovog djela.

Ne može se sa sigurnošću reći koje je veče bilo najbolje ili najuspjelije, ali je sigurno da će se učenici potruditi da ove školske godine postignu još veći uspjeh.

Nevena Ivanović, IV a

KAD MAŠTA PROGOVORI...

Dana 9. juna 2016. godine mnogobrojna publika uživala je gledajući parodiju Šekspirove tragedije „Romeo i Julija“. U ulozi tekstopisaca, reditelja i glumaca našli su se učenici naše škole koji su svojim talentima, harizmom i predanošću zadivili sve koji su se te junske večeri našli u svečanoj sali Gimnazije. Većina elemenata Šekspirove tragedije je modifikovana, pri čemu su tekstopisci zadržali jedino likove i rimu kao odliku renesansnog stvaranja drame. „Jomeo i Krulija u pet scena“ sastoji se iz dvije strukturne cjeline.

Prvu scenu pisala je i režirala Nikolina Pavićević, IIh. Svi glumci i naratori prve scene učenici su pomenutog odjeljenja. Zanimljivo viđenje ljubavnog para iz Verone, ova mlada umjetnica prikazala je kroz šest povezanih scena u kojima se smjenjuju mjesta, likovi i komični zapleti. Ona je zadržala originalne nazive likova i rimu, a uvela je naratore kao kopču XVI vijeka i savremenog doba. Naratori su nosili kostime koje im je ustupilo Crnogorsko narodno pozorište. Prva scena ima srećan kraj za razliku od stvarnog ishoda. Mlada režiserka je pokušala da predstavu prilagodi modernom dobu upotreboru slenga, internih šala, svakodnevnih anegdota kao i mjesta koja oslikavaju prostor školske učionice, dvorišta i nekih poznatih podgoričkih sastajališta.

Drugu strukturu cjelinu čine četiri motivski nepovezane scene. Tekstopisci i reditelji drugog dijela učenici su odjeljenja IIj: Andjela Aletić, Alekса Janković, Đana Čabarkapa, Milena Ćuković i Isidora Radonjić. Kolektivno su režirali drugi dio programa. Kroz lik Julije željeli su da prikažu savremen tip djevojke koja vapi za materijalnim bogastvom pri čemu ljubav shvata kao put do bogatstva.

U jednoj od scena uveli su motiv zavisnosti od psihohaktivnih supstanci, čime su htjeli da stave fokus na probleme i bolesti društva ovog doba. Parodičnim situacijama lako su postigli uspješne reakcije publike na ovu temu što je i bio poduhvat, a publika je prepoznala njihovo djelo kao ismijavanje loše stereotipije XXI vijeka.

Koordinatorke projekta su profesorice crnogorskog srpskog, hrvatskog i bosanskog jezika i književnosti: Lela Korać-Raičevska i Sonja Šaković. Sumirajući utiske, moramo reći da su naša očekivanja prevaziđena. Drago nam je što smo u vrevi školskih aktivnosti uspjeli da opustimo i zasmijemo publiku. Dio stare ekipe i dalje radi na spremanju istog komada u nešto bogatijoj radnji i formi i priprema se za dalja izvođenja ove predstave.

Milica Đukić, III h

UMJETNOST JE JEDINI NAČIN DA SE POBJEGNE, A DA SE NE NAPUSTI DOM

Zapravo, svoju ljubav prema pozorištu i svemu što ono predstavlja i nosi, otkrila sam neočekivano. Sjećam se, na času književnosti, obrađivali smo Šekspira i njegovu svevremenu tragediju,, Romeo i Julija''. Profesorica je predložila da neko od nas napiše parodiju i meni je sinula ideja. Ubrzo, nakon jedne scene izvedene pred odeljenjem, proširila sam tekst na tridesetominutnu predstavu od VI scena.

Taj proces stvaranja zapravo je širenje energije, oslobođanje, prenošenje dijela duše na papir i tada, kada sam završila sa pisanjem, ostalo je još da to podijelim sa publikom.

Na početku, nesigurna da li će i moja uloga rediteljke biti uspješna i da li će uspjeti da prenesem glumcima svoje ideje, podrška profesorica je ono što mi je bilo neophodno, pa su me njihove kritike i iskustva koja su podijelili sa mnom, držale za ruku kroz taj vrtlog.

Onda su počele probe. Svaka proba predstavljalja je novo iskustvo i drugačiji doživljaj. Imali smo nešto manje od dva mjeseca da sve pripremimo, a ja sam se u hodu upoznavala sa svim neočekivanim nedaćama koje bi nas zadesile. „ Sve pada na reditelja”, rekla mi je profesorica Sonja kada me je pozvala na razgovor kod nje poslije časa, primjetivši da se ne nosim najbolje sa pritiskom. Nije trebalo dugo da shvatim da je pozorišna režija mnogo više od davanja instrukcija glumcima, to je stvaranje novog svijeta na sceni, stvaranje svijeta koji će kod publike probuditi emocije: dobre ili loše, natjerati ih da se nasmiju, uozbilje ili začude. A ja sam htjela da ih nasmijem i zabavim, da dok su u publici zaborave na sve probleme svakodnevnog života i uživaju gledajući kako izgleda moj svijet.

Iako nismo uspjeli sve stvari da obezbijedimo za scenu, u našim glavama imali smo sliku kako bi scena u svakom trenutku trebalo da izgleda. Jednog vikenda, Milica, jedan od naratora, došla je kod mene da napravimo scenografiju. I odjednom, počele smo da živimo predstavu, moja dnevna soba postala je scena, a stolice u trpezariji bile su stolice za publiku. Iščitavale smo tekst, dajući ideje gdje bi trebalo šta da se nalazi. I tako, rodila se misao da jedan narator u odgovarajućem trenutku slika na platnu, da drugi ima crvenu ružu, a da onda zajedno časkaju uz kafu i kolače.

A onda, još jedno divno iskustvo, posjeta pozorištu kako bismo pozajmili kostime. Osjećali smo se važno što ulazimo na sporedni ulaz i što možemo da vidimo sve te kostime koje su glumice rado isprobavale, birajući one koji najbolje pristaju njihovim ulogama. Iako naizgled malo iskustvo, bili smo i te kako zadovoljni što smo hodali hodnicima CNP-a kojima hodaju talentovani glumci, reditelji i kostimografi.

Nedugo zatim, došao je i taj 9. jun. Ulazim u svečanu salu, noseći kesu sa ogledalom i bademantilom za drugu scenu, ton majstor već povezuje kablove pored bine,

jedan od mojih glumaca sjedi i ponavlja fiziku, a ubrzo ulazi i drugi, nasmijan i srećan, jedva je čekao da nam kaže, a već smo znali šta je - popravio je matematiku!. Da, većina moje ekipe (a i ja među njima), redovno završava svoje obaveze, pa smo i tada, na samom kraju školske godine, imali ocjene koje trebalo zaokružiti. Radili smo i to brzo i nije nas omelo da sve obavimo na vrijeme. Čim bismo završili sa odgovaranjem, izvinili bismo se profesoru i rekli da odmah moramo da idemo u svečanu salu.

Osim moje ekipe, IIh, tu je bilo i IIj koje je poslije nas trebalo da odigra svoje četiri scene. Naša dva odeljenja tog dana su sarađivala, trudili se da odagnaju tremu jedni drugima, pomagali da pripreme kostime i da se našminkaju za svoju ulogu. Profesorica Lela bila je uz nas sve vrijeme tokom priprema i trudila se da sve prođe dobro i bila je veoma pažljiva, pa su na stolu, isped svečane sale, bile postavljene kiflice i razni kolači, kako bismo imali osvježenje nakon odigrane predstave. Mi smo unosili stolove i pripremali scenografiju za prvu scenu.

Petnaest minuta do početka. Publika je počela pristiže.

Deset minuta do početka. Uzbuđeni smo i nestrpljiv. Pokušavamo da provirimo kroz zavjesu, provjeravajući koliko je ljudi došlo.

Pet minuta. Naratori se pripremaju, uzimaju mikrofone. Svi glumci koji učestvuju u prvoj sceni su na svojim mjestima. Dejana sjedi za katedrom, nesigurno držeći naočare, čekajući da predstava krene i njena uloga profesorice počne. Okrenula se nervozno put mene: „ Nina, pomagaćeš mi. Imam tremu. Zaboraviću tekst. Samo mi šapni ako zastanem. ” Rekoh joj da ne brine i da će biti sve vrijeme tu. Pokušavala sam da im smanjam tremu iako sam je, što nisam umjela da sakrijem, ja imala još više.

Još minut. Sad svi umirujemo jedni druge. Svi se osvrćemo pomalo nesigurni. Nadamo se da će se naše vježbanje isplatiti. Zavjesa se povlači. Sala je puna. „ Ima jedna priča... ”, narator počinje.

I tada je izgledalo kao vječnost jer nisam znala kako će publika reagovati, a zapravo je prošlo samo par trenutaka doprvog smijeha publike. U tom trenutku znala sam da su sve probe, sva vježbanja, problemi koje smo imali sa zakazivanjem proba, sa terminima, sa scenom, sa likovima... sve, sve je tada bilo vrijedno toga. I tada sam osjetila olakšanje, znajući da će sve dobro proći. Publika je bila naš prijatelj. I mi smo uspjeli da je nasmijemo. Uspjeli smo da natjeramo sve te ljudе da uživaju dok je predstava trajala, postigli smo najbitnije.

Scena za scenom je brzo prolazila, a svaka je naišla na odobravanje od strane publike.

Došlo je vrijeme za poklon. Poklonila sam se prva, zajedno sa naratorima, Milicom i Ksenijom. Čujem aplauz. Vidim ljudе iz publike kako ustaju. Nervoza polako prolazi. Povukle smo se sa početka scene i čekale ostale da se poklone i stanu do nas. Ksenija se polako okreće put mene, i govori mi: „Bravo“ sa blagim osmijehom. Nasmijala sam se, držeći nju i Milicu čvrsto za ruku kao da će mi ih neko oteti svakog trenutka jer ne bih mogla ovo da izvedem sama.

Za nama se poklanjaju po parovima. Već se vidjelo da publika ima svoje miljenike i da su ih pojedini glumci posebno šarmirali. Svaki par je bio ispraćen ogromnim aplauzom. Na kraju su se graciozno i uz osmijeh, poklonili glavni likovi, Jomeo i Krulija. Tada smo svi stajali u red, držeći se za ruke i onda, polako počeli da silazimo sa scene, stajući tačno pred publiku, ostavivši mjesta za IIJ da se pokloni. U tom trenutku osjetila sam koliko sam ponosna na svoje odeljenje i na to što smo ovo uspjeli

da izvedemo. Stajali smo tako, nasmijani i pomalo zbujeni, ponosni i zahvalni, svjesni da ćemo ovaj događaj još dugo prepričavati.

Sjutradan, dok sam još bila pod snažnim utiscima, bila sam sa profesoricom do pozorišta da vratimo kostime. Po povratku, razgovarale smo i odlučila sam da ove godine napravimo korak dalje i prijavimo se za Festival dramskih amatera.

Proširila sam predstavu i nedavno smo počeli sa probama. Juče sam pročitala mejl. Uskoro nam dolazi selektor da odluči da li prolazimo. Zabrinutost zbog predstojećih izvođenja, ali i želja za radom i napretkom ponovo se osjećaju u vazduhu. Rad na predstavi pomočao mi je da osvijestim dio sebe za koji nisam ni znala da postoji i naučio me mnogo čemu. Zapravo, sigurna sam da ću gimnazijalne dane pamtititi upravo po ovom divnom i nezaboravnom iskustvu.

Nikolina Pavićević, III h

Međunarodno takmičenje Kup matematičke gimnazije

ZLATO ZA PODGORIČKE GIMNAZIJALCE

Na međunarodnom takmičenju „Kup matematičke gimnazije“, održanom u Beogradu, učenici Gimnazije „Slobodan Škerović“ iz Podgorice takmičili su se u tri kategorije: matematika, fizika i programiranje. Na „Kupu matematičkih gimnazija“, četvrtom po redu, u svakoj kategoriji učestvovalo je po 100-120 učenika iz 20 zemalja Evrope. Podgoričku Gimnaziju predstavljali su četiri učenika, koji su osvojili pet medalja.

Najuspješniji je bio Stevan Đurašković, koji je osvojio 1. mjesto i zlatnu medalju iz fizike. David Pantović osvojio

je dvije medalje – srebro iz fizike i bronzu iz matematike. Bronzane medalje osvojili su i Lazar Gazdić iz fizike, a Marko Perunović iz programiranja. Vođa tima bio je profesor Božo Baković.

Direktorka Zoja Bojanović-Lalović primila je naš tim i čestitala im izuzetan uspjeh u ime svih profesora i učenika Škole. Ponovo je istakla da su ovakvi uspjesi najbolji način promovisanja jedne obrazovne institucije, dokaz kvaliteta nastavnog procesa i potvrda njenog već stečenog ugleda.

Redakcija

MATEMATIČKI KALEIDOSKOP

U Gimnaziji su, tradicionalno, i prethodne godine 16-19. maja održani *Dani matematike*. Prvog dana održano je takmičenje u rješavanju logičkih zadataka u školskoj biblioteci. Pored tima naše škole, u rješavanju zadataka, takmičili su se i timovi iz danilovgradske i cetinjske gimnazije. Timovi su bili sastavljeni od tri učenika.

Prvo mjesto, sa osvojenih 85 bodova zauzeo je tim Gimnazije "Slobodan Škerović" koga su činili učenici Marko Brnović i Filip Stanišić iz odjeljenja II a i Ognjen Đuković iz II g. Drugo mjesto, sa osvojena 84 boda zauzeo je, takođe, tim naše škole koga su činili učenici Andjela Gazdić i Tamara Knežević iz III h i Lazar Gazdić iz I d. I treće mjesto, sa osvojenih 80 bodova, zauzeo je tim podgoričkih gimnazijalaca koga su činili učenici Petar Danilović, Andrija Živković i Karanfilović Dimitrije iz odjeljenja II l.

Takmičenju su prisustvovali sastavljači testa prof. dr Srđan Kadić i prof. Aleksandar Dlabač ((PMF i MENS-a). Učenici zainteresovani za testove logičkih zadataka mogu ih naći na sajtu: www.page.dlabac

Drugog dana ove manifestacije održana su dva predavanja:

1. *KRIPTOGRAFIJA - KLJUČ ZA TAJNE*

dr Vladimir Božović,

2. *SLUČAJNOST - DA ILI NE ?* – Dragić Krstajić IV b

DA LI JE 1=1+1? – Marko Vuksanović, IV b.

Trećeg dana prof. dr Žana Kovijanić održala je predavanje *PLATONOVA TIJELA –OD PITAGORE DO OJLERA*. Predavanje *VIŠE LICA BESKONAČNOSTI* u toku četvrtog dana održale su učenice IV d: Ksenija Brakočević, Ljubica

Smolović, Andrea Vujisić, Jelena Srđanović, Bojana Kraljević, Ljubica Simonović, Tijana Radojičić i Lana Bulatović.

Posljednjeg dana druženja matematičara svi su uživali u prezentaciji *MATEMATIČKI KALEIDOSKOP*.

Snažnu podršku i nadahnuće članovima Matematičke sekcije pružale su prof. matematike Ivona Adžić i Mirjana Pješčić, prof. filozofije Smilja Vukićević i IT koordinator Mladen Janković.

Veče matematike

TAJNA PAHULJE

U okviru Večeri matematike dana 1. decembra 2016. godine, u Gimnaziji „Slobodan Škerović“, druge godine za redom učenici su pripremili zanimljiv i poučan program. Tema kojom su se učenici III I, Marija Lazović, Ksenija Žižić, Sara Savković, Andrija Živković, Dimitrije Karanfilović i Lara Dragović, i učenici III j, Andjela Simović, Milena Ćuković, Andjela Aletić i Luka Vučinić, bavili, sarađujući sa profesoricom matematike Mirjanom Pješčić, je u duhu prvog zimskog mjeseca i nosi naziv *Pahulja*.

Naizgled nepoveziva sa matematikom, pahulja je svojim pravilnim oblikom, simetrijom i jedinstvenošću, dobila mjesto u matematičkom svijetu. Profesori i učenici bili su u prilici da čuju zanimljive činjenice na ovu temu koja je zaintrigirala i najveće naučnike 17. vijeka.

Maša Vušanović, IV g

PLIVAČI PO OKEANU DUŠE

Psihologija – etimološki označava nauku o duši. Iako je njen definicija do danas poprilično promijenjena i usavršena, njenu suštinu je upravo njeno izvorno značenje.

Još od djetinjstva, moje interesovanje za proučavanje ljudi oko sebe bilo je izraženo, zanimale su me njihove misli, potrebe, osjećanja... Kako sam odrastala, neke druge stvari su na neki način potisnule tu potrebu, ali ona nikada nije sasvim iščezla, samo je jedan period bila uspavana. Sjećam se jednog trenutka kada sam pohađala I razred gimnazije i kada sam saznala da će naredne godine izučavati toliko željeni predmet – psihologiju. Radovala sam se činjenici da će imati barem jedan predmet koga će izučavati sa uživanjem.

Na prvom času psihologije u II razredu, nova profesorica pitala je svakog šta očekuje od ovog predmeta. Kako je išla redom, po klupama, a ja sjedjela u poslednjoj, do mene je stigla tek kad je zvonilo za kraj časa, međutim, došla je do mene i sačekala moj odgovor. Rekla sam joj da na časovima očekujem da saznam više o drugima, ali i o sebi.

Eh, kako sam se samo prevarila! Mnogo suvoparne teorije za mene jedva da se razlikovalo od učenja istorije ili geografije. Ipak, učilo se. Kao i sve ostalo.

Sredinom oktobra, profesorica Mirjana Jovanović došla je na ideju da zajedno sa zainteresovanim učenicima organizuje Psihološku sekciju. Odlučih da se priključim Sekciji.

Na samom početku bilo nas je malo. Međutim, već i tada, Sekcija je ispunila sva moja očekivanja koja sam prvo bitno imala od časova psihologije. Predivna atmosfera, opuštena, bez pritiska i napetosti vladala je dok smo kroz neke projektivne tehnike (poput pričanja priče prema slici) vježbali da prepoznajemo osjećanja, potrebe kao i vrijednosti jedni

drugih. Vremenom se grupa uvećavala što je otvaralo mjesta za još više različitih profila, mišljenja, emocija... Pokretane su nove teme, poput nekih moralnih dilema, tako da su diskusije o tome ponekad bile veoma žustre jer su neki znali da se snažno užive u dokazivanje svog mišljenja, ali opet, sve sa dozom humora (zbog čega je profesorica znala i da nas više puta opomene jer se često desi da pretjeramo) i neizostavnog poštovanja tuđeg mišljenja. Kasnije smo počeli da sprovodimo tehnike opuštanja, kao i „vođene fantazije“ (poput zamišljaja našeg idealnog mjesto za odmor), koje bismo potom prezentovali grupi, a poslije kojih sam se stvarno osjećala prijatno i opušteno.

Postoje, naravno, i određena pravila: sjedimo u krugu (tako da smo svi jednaki i imamo jednaka prava mišljenja i govora); nema kašnjenja preko 5 minuta; dok jedan priča, ostali čute (iako to pravilo često biva prekršeno jer imamo potrebu da nešto prokomentarišemo ili dopunimo); ono što se desi na Psihološkoj – ostaje na Psihološkoj i na kraju - svi poštujemo mišljenja drugih (ma koliko da ponekad nismo saglasni sa njima).

Većinu učenika ove sekcije i ove godine čine prošlogodišnji članovi, sada učenici III razreda (među kojima sam i ja), a kojima su se priključili učenici svih ostalih razreda. Svi odlično funkcionišemo kao grupa i ako neko zainteresovan za psihologiju odluči da se priključi, sigurna sam da se neće razočarati. Dovoljno će biti da zatvori oči, udahne duboko i dodirnuće okean svoje duše.

Nikoleta Radević, III h

PUT POD NOGE, SKIJE I TOČKOVE

Profesor Miroslav Radulović osmislio je slogan *Oprezno i veselo* pod kojim se sprovode sve aktivnosti u Sekciji, čiji rad koordinira. Biciklistička sekcija je i prošle i ove školske godine u potpunosti postigla svoj cilj, a to je razvijanje zdravih stilova života, ekološke svijesti i osjećaja zajedništva učenika, kao i obilaženje svih lijepih mjesta na teritoriji Podgorice.

Pored opštег zdravlja, ova sekcija preko druženja razvija i socijalno zdravlje. Druženje je obuhvaćeno raznim aktivnostima kojima članovi ispunjavaju slobodno vrijeme i "pune baterije". Neke od aktivnosti su biciklijade i ture koje se redovno održavaju. Predstavljamo vam neke u kojima su se gimnazijalci već oprobali:

1. *Gradska tura* po biciklističkim stazama Podgorice,
2. *Tura Pet rijeka* - obilazak svih pet rijeka podgoričke opštine,
3. *Tura Trgaje* - obilazak mjesta u kanjonu Cijevna,
4. *Tura Tri brda* - obilazak brda Gorica, Ljubović i Trijebač,
5. *Tura Duklja* - obilazak starog grada između ušća Morava i Zete i
6. *Tura za najhrabrije Spartanac*, od Gimnazije „Slobodan Škerović“ do Danilovgrada, i nazad.

Pored biciklizma, ova sekcija okuplja i zaljubljenike u skijanje i planinarenje. Profesor Radulović je, žečeći da se učenici bave fizičkim aktivnostima tokom cijele godine, došao na ideju da svako godišnje doba nosi svoju aktivnost. U jesen i proljeće voze se bicikli, dok se zimi organizuje skijanje na Bjelasici i Savinom kuku na Žabljaku kao i planinarenje tokom maja i juna.

Profesor Radulović, kao uspješni biciklista, izdvaja da su za bavljenje svim ovim sportovima potrebne sljedeće osobine - ozbiljnost, upornost i posvećenost, pa ako ih posjedujete, savjetujemo vam da se priključite našoj sekciji.

Uslovi za gradsku vožnju biciklom povećali su se nakon izgradnje biciklističkih staza, tako da nove generacije imaju bolje uslove za bavljenje ovim sportom. Svakim danom se na podgoričkim ulicama može uočiti sve više biciklista, čak i čitavih porodica koje se tako rekreiraju. Velika želja članova Biciklističke sekcije i profesora Miroslava Radulovića, je da što veći broj učenika i profesora u školu dolaze biciklom, tj. da steknu zdrave životne navike. Zato - bicikl u ruke i krećemo!

Maša Raičević, I a

POMIRENJE ČOVJEKA I PRIRODE

Biološka sekcija osnovana je s ciljem da dodatno razvije interesovanje učenika za biologiju i ekologiju, uz koordinaciju profesorica Sanje Ognjanović i Koviljke Bandović. Ovaj vrijedni tim to postiže kroz terenski rad, laboratorijska istraživanja, posjete institucijama, zanimljivim predavanjima i projektima. U ovoj sekciji uđestvuje oko 30 učenika, koji zajedno sa profesoricama posjećuju razne institucije koje izučavaju biologiju ili se u svom radu oslanjaju na ovu nauku (PMF - Odsjek za biologiju, Prirodnački muzej, Institut za javno zdravlje, Skadarsko jezero, Centar za rehabilitaciju i resocijalizaciju korisnika psihoaktivnih supstanci „Kakaricka gora“ itd.). Učenici uživaju u timskom radu i laboratorijskim istraživanjima, ali su pojedinci zainteresovani za različite oblasti biologije. Najčešće posmatraju zasadivanje bakterija, izradu antibiograma, fotografiju i analiziraju biljke i ptice.

Članovi Sekcije zajedno sa prof. Sanjom Ognjanović ove školske godine ponosno realizuju projekat „Ishrana iz prirode“. Ciljevi ovog projekta su:

- da se obnovi i čvrsto veže davno pokidana veza između čovjeka i prirode;
- da se učenicima gradskih sredina omogući kontakt sa prirodom i
- da se postigne multidisciplinarni pristup određenim problemima.

U okviru ovog projekta učenici su dobili zadatak da snime reportažu o tradicionalnim jelima iz prirode. Imali su i izazovnije zadatke: pripremanje entomoloških zbirki, izrada herbarijuma, boravak u botaničkim baštama. Profesorica Sanja je izjavila:

Zidne novine

JAVI SE, PROLAZNIČE

Učenik ulazi u Gimnaziju i umornim pogledom razgleda oko sebe. Vjerovatno razmišlja o sljedećem testu ili domaćem koji nije uradio, pa sad smišlja kako vješto da se izvuce iz te nevolje. Odjednom, pažnju mu privlači šareno prozorče sa lijeve strane. Prilazi i počinje da čita. Zavisno od teksta koji mu je privukao pažnju, možda će se nasmijati, ili zamisliti, ili možda saznati nešto novo što do tada nije znao. U svakom slučaju, misli su mu, bar, na trenutak skrenule sa škole na neke zanimljivije teme, a čekanje zvona više ne izgleda tako naporno kao prije.

Za ovo su zaslužne zidne novine Prolazniče, koje su ove školske godine objavile svoj 30. broj. Za njihovo postojanje zaslužni su brojni učenici, koji su izdvojili vrijeme u svom gustom rasporedu da podijele ljubav za pisanjem, ili možda samo ljubav za širenjem informacija. Međutim, treba istaći one koju su prošli kroz sve poslate radove, korigovali ih, a zatim pretvorili u skladno djelo koje vidite u holu škole. Za to su zasluzni editori, maturanti koji ostavljaju jedan od svojih poslednjih tragova u našoj školi, a ove godine to su Ksenija

Lalić, Sanja Crvenica i Milena Radović. Ipak, nikako ne smijemo zaboraviti glavnu koordinatorku koja je pokretački duh i koja nas je motivisala da doprinesemo da se Prolazniče "čuje" sa zida u glavnom holu - profesoricu filozofije Smilju Vukićević.

Ko god je zainteresovan i želi da se njegov tekst nađe iza stakla, može da pošalje svoje rade na prolaznice@gmail.com. Jedini uslov je da pišete o nečemu što volite i da budete kreativni, a sve ostalo je na prolaznicima!

Kana Ljaljević, II e

„U mnogim učenicima vidim svoje buduće kolege i često im kažem da je posao prosvjetnog radnika najljepši posao“.

Ministarstvo poljoprivrede i ruralnog razvoja 22. aprila 2016. godine sprovedlo je ekološku akciju sadnje drveća povodom Dana planate Zemlje. Cilj akcije je očuvanje prirode, podizanje svijesti građana o značaju šuma i očuvanje biodiverziteta. U akciji sadnje 500 sadnica u park šumi na Zlatici učestvovalo je 45 učenika Gimnazije predvođenih profesoricama Anicom Medenicom i Marijom Kojić.

Sa sigurnošću tvrdim da su učenici zbog ovih sekcija sve više zainteresovani za biologiju.

Jovana Petričević, I a

LIKOVNI PODUHVATI NAŠIH UČENIKA

Za sve ljubitelje slikanja i crtanja naša škola je osnovala Likovnu sekciju, koju vode profesorice Gordana Trebješanin i Gorica Braunović. Svakog petka nakon časova naši učenici mogu se oprobati u raznim likovnim izazovima. Takođe, svake subote održava se likovni matine gdje učenicima biva postavljen model koji prenose na papir različitim tehnikama. Osim toga, naše divne profesorice se trude da što više informišu učenike o trenutnim umjetničkim događajima vodeći učenke na razne izložbe. Treba

napomenuti da su ove školske godine bile posjećene sve izložbe koje su održane u gradu. Ovim putem učenici zalaze u svijet umjetnosti i unapređuju svoje znanje o likovnim tehnikama, ali takođe stiču opštu kulturu.

Slikarstvo svakome od nas daje priliku da smisli svoju geometriju stvarnosti i ideja i omogućava nam da bar kratko stupimo u jednu novu dimenziju.

Milena Đukanović, IV c

Ugledni čas

PROFESOR U ULOZI REŽISERA

Profesor geografije Zoran Pejović održao je 27. januara 2017. redovan čas na kome se obrađivala nastavna tema o kršnim reljefnim oblicima. Sve bi to bilo sasvim uobičajeno i ustaljeno da se profesor nije odvažio da napravi svoj filmski privijenac i održi čas na jedan sasvim nov i moderan način, ali ipak sa stavom tradicionalnog

i prekaljenog profesora, čija predavanja plijene pažnju.

Naime, profesor Pejović je prikazao film „U pohode kršu“ u čijem potpisu стоји упрано он. Radnja se dešava u Komanim, a protagonisti ovog kratkometražnog filma su lično profesor, vrsni komanski reljefni predstavnici krša i, u sporednoj ulozi, milozvučne ptice čiji je crvut dao sasvim originalnu muzičku podlogu ovom filmskom ostvarenju. „Filmska sala“ bila je ispunjena do posljednjeg mjesta, tražila se i karta više... Nepuni školski čas koliko je trajala projekcija, proletio je brzo, a sigurna ruka ovog režisera i scenariste debitanta nije dozvolila da se trepne, a kamoli da se pomisli na nešto drugo van Komana, van krša, van reljefa...

Sve pohvale „mladom“ režiseru i njegovom filmskom prvijencu, najprije zbog želje da se oplemeni i osvježi nastavni proces, a potom i zbog nesvakidašnje intresantnog predavanja o kršu o kojem i najšira laička javnost sada, sasvim nesvesno, zna mnogo više.

Preuzeto sa FB stranice Škole

I GIMNAZIJA IMA SVOJ BIOSKOP

Početkom maja prošle godine, tri učenika odlučila su da forme još jednu sekciju i tako dodatno oplemenje vannastavni život Škole. Na ovaj potez odlučili su se, kako kažu, da bi podstakli svoje drugare da prepoznaju kako pravu vrijednost filma, tako i kulture uopšte. „Na ideju osnivanja Kluba ljubitelja filma došao sam nakon nekoliko razgovora sa Ivanom. Htio sam da na neki način uputim ljudi ka kvalitetnim filmovima, kako klasika tako i novijih izdanja. Miloš se kao vrsni poznavalac sedme umjetnosti rado priključio inicijativi“, rekao je Stojan Ilić, mozak cijele operacije. Odabir filmova vrše zajedno, a uvažavaju i glas publike.

„Odlučili smo da prikazujemo filme koje smatramo izuzetno vrijednim gledanja. Faktori glume, naracije i slojevitosti filma bitni su za naš odabir i stoga želimo da našoj publici obogatimo znanje o kvalitetnoj kinematografiji. Žanrovi variraju kao rezultat naših različitih ukusa, raspoloženja i interesovanja publike“, dodao je Stojan.

Uz podršku i pomoć Uprave Škole kao i profesorica latinskog i italijanskog jezika Ivane Vujović i Valentine Popović kao i drugih radnika Škole (bibliotekara i domara) već je održano preko 20-ak projekcija. „Prve projekcije održavali smo u školskoj biblioteci, ali njenim renoviranjem preselili smo se u odgavarajuće kabinete koji su često bili mali za sve gledaoce. Nadam se da ćemo se početkom nove godine vratiti na staro mjesto kako bi imali cjelokupan filmski doživljaj“, kazao je Ivan Ivanović, jedan od organizatora popularne sekcije. Ivan nam je rekao da se glas o prikazivanju filmskih hitova pročuo i van zidina Škole: „Kontaktiralo nas je par domaćih portala kojima se

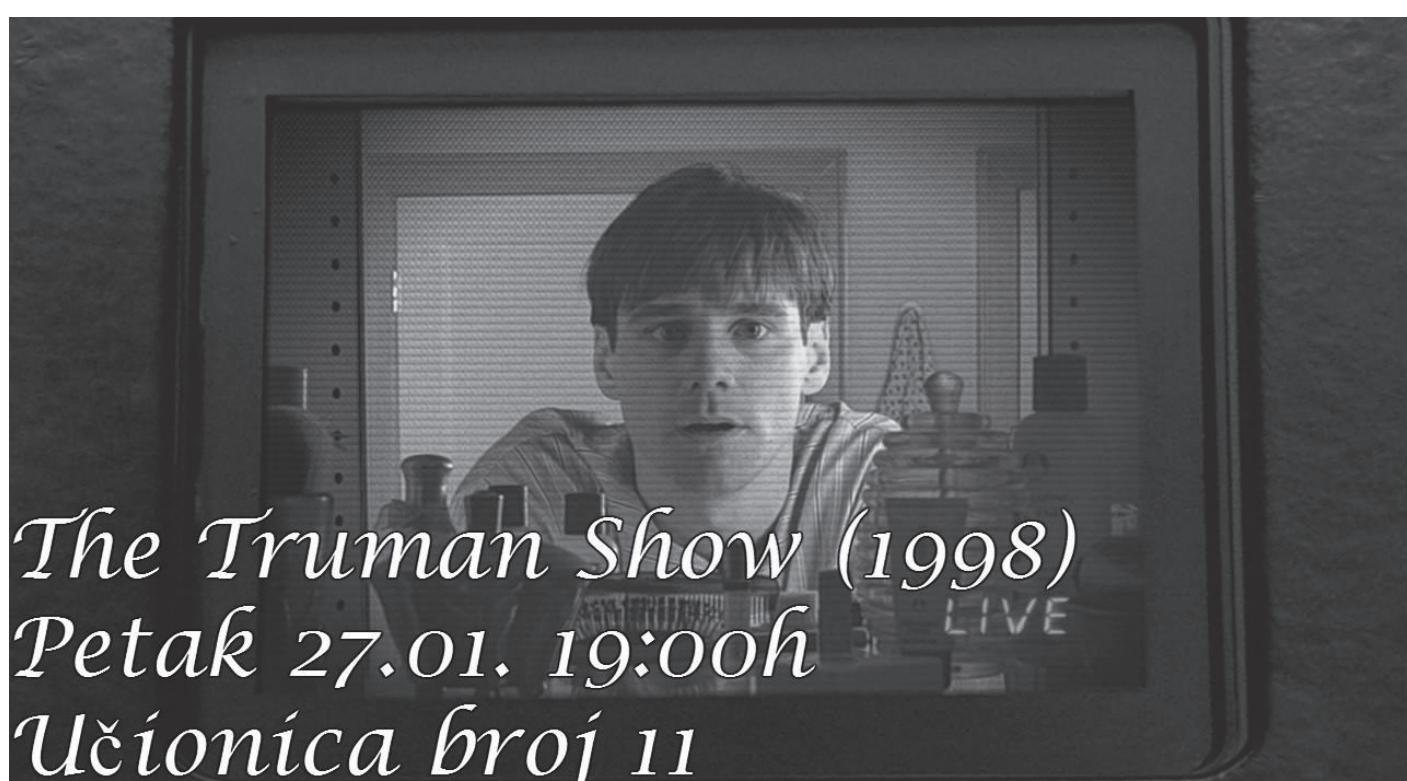
svidjela cjelokupna naša ideja. Čak smo jednom prilikom sve ovo predstavili na nacionalnoj televiziji u jutarnjem programu. Interesovali su se i da li ljudi sa strane mogu da prisustvuju našim projekcijama, ali im nažalost nismo mogli izaći u susret zbog samog kapaciteta“.

Treći član ove postave Miloš Drobnjak kaže da su odzivom publike više nego zadovoljni. „Izuzetno sam zadovoljan brojem učenika koji posjećuju projekcije, mogu slobodno reći da je iznad mojih očekivanja. Što je najvažnije, ne dolaze samo učenici završne dvije godine, već su i mlađi pokazali veliku želju za učenjem o sedmoj umjetnosti“, rekao je Miloš.

Dalji planovi vezani su im za neke manje poznate a kvalitetne filme I pažnju će prije svega posvetiti i domaćoj kinematografiji. „Što se tiče daljih planova Kluba ljubitelja filma, s obzirom na to da su osnivači maturanti, moramo pronaći poznavaoce i ljubitelje filma iz nižih razreda da bi se prikazivanje filmova nastavilo i kad nas trojica izađemo iz učionica. Drugo polugodište će takođe biti ispunjeno projekcijama, a ponavljivo ćemo posvetiti pažnju domaćim filmovima. Mišljenja smo da je naša kinematografija bila jedna od boljih u svijetu i da zасlužuje veliku pažnju“, zaključio je Drobnjak.

Filmski klub će svakog petka prikazivati po jedan film s početkom u 19 sati, a mjesec mart će obilježiti domaći filmovi. Pozivamo sve ljubitelje filma da prisustvuju projekcijama.

Ivan Ivanović, IV c

DIVILI SU SE NAŠOJ VISINI

Zemlja svile, poznata po riži, čaju, država uređena komunističkim sistemom gdje je ljudima ugled jedan od najvažnijih životnih dostignuća, zadržavajući zemlju koja čuva i promoviše kulturu staru više od tri hiljade godina. Kina. Najmnogoljudnija zemlja. Moja destinacija.

Ovu zemlju sam prošle godine posjetila dva puta. U pitanju su boravak u ljetnjem kampu i takmičenje „Kineski most“. Marta 2016. godine prijavila sam se na tromjesečni kurs čija će se nastava, u saradnji sa Institutom Konfucije na Univerzitetu Crne Gore, koji mi je i omogućio ovo putovanje, odvijati u Gimnaziji. Profesorica Mila Zeković naučila nas je osnovama kineskog jezika i prenijela na nas svoje iskustvo. Uspjela je da u nama probudi želju da jednog dana posjetimo Kinu, osjetimo istočnačku kulturu, usavršimo kineski jezik, steknemo nova iskustva.

Iz Gimnazije „Slobodan Škerović“ na Ljetnji kamp pošle smo Ivona Iva Jovanović i ja. Tog 7. jula, nas dvadesetak putnika zaputilo se ka Dalekom istoku. Gradovi Čangša i Peking bili su naše boravište naredne dvije nedelje. Čangša, glavni grad provincije Hunan, nalazi se u samom srcu Kine i nije poznat kao turistički, već kao studentski grad. Boraveći u Čangši upoznali smo način života studenata u Kinu. Tamošnji stanovnici divili su se našoj visini, svjetlostom tenu, a koliko su Kinezi općinjeni strancima pokazuje to da nas je puno prolaznika zamolilo da se osmijehnemo kako bi naše prisustvo ovjekovječili objektivima svojih kamera.

Iz Čangše smo ponijeli prelijepе uspomene, vježbali smo jezik razgovarajući sa ljudima na ulici, u tržnom centru, u marketima, studentskom kampu. Polako smo se navikavali na korišćenje štapića umjesto viljuške i noža, poprimali smo neke navike Kineza, pili smo čaj svakog jutra, imali smo časove kaligrafije, taidjia (vrsta kineskog sporta koja objedinjuje fizičku aktivnost i meditaciju). Posljednje noći u Čangši je organizovano veče u CCTV-u, to je zapravo mjesto gdje se

mladi u Kini provode uz karaoke, što je tamošnji napopularniji vid večernjeg izlaska.

Zatim, nakon sedmočasovnog putovanja jednim od najbržih vozova svijeta, stigli smo u glavni grad Kine. Prvo što smo posjetili je Kineski zid koji impresionira svojom veličinom, načinom izgradnje. To da je padala kiša posljednjeg dana Ljetnjeg kampa, dana kada je trebalo posjetiti neke od najznačajnijih mjesta Pekinga, samo je učinilo ovo razgledanje zanimljivijim. Potpuno pokisli, šetali smo po trgu Tjenanmenu do Zabranjenog grada, gledali čudesne lokvanje u najvećem dvorištu svijeta, da bismo došli do Ljetnje palate.

Pored učenja o kineskoj kulturi, glavni razlog našeg odlaska na Ljetnji kamp bio je učešće na ceremoniji. Tamo smo predstavili dio crnogorske kulture pred ostalim zemljama istočne Europe i Kinezima. Nastupilo je šestoro crnogorskih učesnika, od kojih su dvoje svirali na klaviru i gitari, a ostali predstavnici otpjevali su pjesmu „Ivanova Korita“. Zatim su izabrani predstavnici svake zemlje nastupili zajedno i otpjevali pjesmu na kineskom jeziku. Ova ceremonija je putem televizije bila prikazivana u svim djelovima Kine.

Za takmičenje „Kineski most“ saznala sam upravo na Ljetnjem kampu. Dugo sam razmišljala da li je mudro otići u Kinu drugi put dva mjeseca nakon povratka s prvog putovanja. Zato bih morala uložiti više truda da postignem uspjeh u školi prije odlaska, ali bih s druge strane, ipak, mogla naučiti i vidjeti mnogo. Sada znam da je bilo vrijedno truda.

„Kineski most“ je takmičenje koje okuplja mlade govornike kineskog jezika iz 120 zemalja svijeta. Takođe, to je jedna od najgledanijih emisija u Kinu i veoma je popularna, posebno među osnovcima i srednjoškolcima. Organizator je Centralni Konfučijev institut u Pekingu.

U Pekingu smo obišli znamenitosti a mi, takmičari, trudili smo se da se bolje upoznamo, da pričamo o zemljama iz kojih dolazimo. Nakon tri dana provedena u Pekingu, zaputili smo

se u Kunming, grad gdje se odvijalo takmičenje.

Takmičenje je bilo podijeljeno na tri dijela, a predstavnici u dvije grupe. Prvi dio takmičenja bio je predstavljanje, tj. trebalo je ispričati kraću priču o sebi, u drugom dijelu se radio test kineskog jezika, a treći dio je podrazumijevao da takmičar izvede nastup na temu „kineska kultura“. Pored takmičenja u poznavanju kineskog jezika i kulture, svaki takmičar predstavlja je i svoju zemlju na kineskom jeziku. Za tu priliku Nikola Šćepanović, učenik nikšić-

ke gimnazije, i ja, kao predstavnici Crne Gore, nastupili smo u crnogorskoj narodnoj nošnji. Organizacija je bila fenomenalna. Pored profesora iz naših zemalja koji su išli sa nama, mlađi volonteri su nas uvijek pratili i pružali nam podršku.

Posebno iskustvo za mene bilo je noćenje u jednoj kineskoj porodici. To je bio pravi izazov jer nije bilo volontera pored mene voljnih da pomognu u konverzaciji sa članovima porodice koji nijesu govorili engleski jezik. Srećom, dobro raspoloženje i dobra volja učinili su da nam bude priyatno bez obzira na značajne jezičke barijere.

Matematičkih olimpijada

USPJESIMA DO TAJLANDA I KINE

Puno rada i odricanja, često i propuštanja regularnih školskih časova da bih postao dobar matematičar, vratilo mi se na najbolji način. Osvojivši brojne diplome i nagrade na državnim takmičenjima, izborio sam mjesto u timu Crne Gore na nekoliko međunarodnih takmičenja.

Balkanska takmičenja omogućila su mi da obiđem zemlje regiona, steknem prva međunarodna prijateljstva, kao i iskustva na takmičenjima koja se po kvalitetu i obliku puno razlikuju od onih u Crnoj Gori. Ipak, meni najznačajnija takmičenja su bila ona na Internacionalnim matematičkim olimpijadama (IMO), koja su bila održavana na Tajlandu i u Hong Kongu.

Na Tajlandu, olimpijada je održana u Čijang Maju, malom gradu duboko uvučenom u kopno. Očekujući duge pješčane plaže Tajlanda, male čamce i palme koje sam gledao na internetu, bio sam dubokom razočaranim onim što sam zatekao. Prvo što me je dočekalo kada sam sletio, bila je užasna vлага i oblačnost. U Podgorici, u kojoj je tada bilo preko 40 stepeni, vazduh je bio mnogo prijatniji. Vremenskim prilikama bili smo prisiljeni da većinu vremena provedemo u hotelu. Smješten na dvanaestom spratu, imao sam dobar pogled na grad koji i nije zračio posebnom ljepotom. U hotelu smo mogli da koristimo veliki bazen, usluge tajlandske masaže, a na samom prizemlju imali smo salu gdje smo igrali stoni tenis, stoni fudbal, razne društvene igre, razgovarali o zadacima i slično. I pored kiše, koja je neprestano padala, uspjeli smo da posjetimo Wat Phra That Doi Suthep, najljepši hram u blizini, kojeg krase brojne pozlaćene figure Bude, zmajeva i njihovog kralja kojeg su poštivali kao božansko biće. Posjetili smo i kamp slonova gdje ih dresiraju da slikaju, igraju fudbal i košarku, plešu... Čak sam i jahao slona, što za mene, koji se izuzezno boji visine, nije bilo najpriyatnije iskustvo. Jedino što me je razočaralo bila je njihova kuhunja. Miješanje slatkog, slanog, ljudog i pirinač mjesto hljeba nisu bili baš po mom ukusu, ali srećom restorana brze hrane nije falilo.

Misleći da sam navikao na sparinu iskustvom sa Tajlandom, očekivao sam da će mi klima u Hong Kongu više odgovarati. Bilo mi je to sasvim logično jer je Hong Kong sjevernije, ali prevario sam se. Iako nije bilo kiše kao na Tajlandu, tu je bio smog koji je vazduh učinio nepodnošljivijim. Uslova sa zabavu kao na Tajlandu nije bilo. Smješteni u nekoliko odvojenih

Ono što ostaje od takmičenja su uspomene, posebni trenuci i ljudi koje ćemo zauvijek pamtitи. Mi smo uspjeli premostiti gorrone, vjerske i nacionalne razlike i nadam se da ćemo, kada se opet negdje sretнемo, uspjeti da iznova sagradimo neki „kineski most“. Bogatim nas ne čine stvari, materijalna dobra, već iskustva, uspomene, trenuci. Moje putovanje činilo se u početku nemogućim, dalekim, nedostignim.

Kristina Mićović, III e

zgrada studentskog kampusa, nijesmo bili u mogućnosti da se previše družimo. Bazen nijesmo mogli da koristimo, niti smo se mogli kupati u moru zbog zagađenosti, pa je jedini vid zabave bio fudbalski teren. Potrebe za većim druženjem, ipak kao da nije bilo - svi smo željeli više vremena za obilazak grada. Najviše su me fascinirali neboderi, koji, ne samo da su oduševljavali izgledom, već i večernjim svjetlosnim i muzičkim spektaklom *Symphony of lights*. Pogled na sve to bio je najbolji sa velikog točka, koji je omogućio i pogled na zgrade sa susjednog ostrva. Posjetili smo i neke periferne djelove grada, Diznilend, nekoliko vidikovaca i marketa. Kineskom hransom nisam bio razočaran. Nije bilo drastičnog miješanja ukusa kao na Tajlandu, tako da pomalo slatka pačetina nije bila problem. Sve u svemu, kao i na Tajlandu, bili su to 8 savršenih dana.

Ono što sam na ovim putovanjima uočio je to da su naša klima i hrana najljepše. Jedina žal koja ostaje su neosvojene nagrade. Nažalost nisam imao uslova za bolje spremanje. Ali, vremena ima, biće još takmičenja i potruđiću se da se vratim sa medaljom, ne samo sa nezaboravnim iskustvom.

Ognjen Đuković, III g

JUL U NJEMAČKOJ

Šetam uskom kaldrmom *Duderstadt*, gradića na sjeveroistoku Savezne Republike Njemačke i smijem se svom nevještom izgovoru francuskog jezika. Djevojka pored mene veselo mi se podsmjejuje, ali i dalje uporno pokušava da me nauči par osnovnih riječi na jeziku svoje zemlje, Burkine Faso.

Odustala je brzo. Odustala sam i ja, jer treba slomiti jezik da bi „*Je viens du Monténégro*“ zvučalo iole ispravno. Krećemo se put glavnog trga koji krasí mala crkva, puno poslastičarnica i kafića iz kojih dopire kikotanje, a miješaju se različiti jezici svijeta. Namršteni ljudi brane se od jakih zraka sunca. Na ulici je gužva, bezbroj turista iz različitih krajeva svijeta. Razmišljam kako u gomili stopljenih stranaca, koja navire i siječe mi put, prepoznati Njemce. Nešto mi govori da su plava kosa, blijeda put, užurban hod i čest pogled na ručni sat opis koji mi je potreban.

Istina, bilo je i takvih, ali i onih koji su bezbrižno i polako hodali, uživajući u toplini julskog jutra ili onih što su sjedjeli na obližnjim drvenim klupama i razgovarali uz smijeh. Približila sam im se ne bih li uspjela da razumijem o čemu pričaju, ali baš tada nam je u susret došla djevojka sa Tajvana i bilo je već kasno. Nas tri nastavile smo da se krećemo glavnom ulicom i odmah sam šaljivo zabranila da iko pokušava da me nauči ijednu riječ kineskog jezika.

Dok smo šetale, osjetila sam da sam jako daleko od svog doma. Ali ne u geografskom smislu. Taj pojam daljine više se odnosio na činjenicu da hodam sa dvije djevojke - sa tri smo kontinenta, iz tri različite države, živimo drugačije, u našim zemljama se poštuju drugačiji običaji, pričamo različitim jezikom pa i fizički smo različite. Boja naše puti nije ista, oči su nam drugačijeg oblika, nismo iste tjelesne građe, različita nam je boja kose i nosimo prilično drugačiju odjeću. Ono što nam je zajedničko je životno doba a želja za znanjem, ista interesovanja i uzbudjenje načinili su nevidljivu sponu među nama, strankinjama koje su se jednom sastale, a onda poznanicama koje su se rastale i možda se više nikada neće opet sresti.

Imale smo sreću da, zahvaljujući saradnji naših škola i *Goethe-Instituta* za strane jezike, dobijemo stipendiju za učenje njemačkog jezika i provedemo oko tri nedelje u *Duderstadt*, gradu koji je u mnogome promijenio naš pogled na svijet i pružio nam iskustva i znanja za cijeli život, koja ne bismo spoznali da nismo na kratko napustili svoje domovine i sreli se u srcu Evrope. Ovo je daljina o kojoj govorim.

Kada sam došla u *Duderstadt*, u odmaralište u kom smo bili smješteni, radoznašlo i uplašeno gledala sam lica potpunih stranaca. Lica koja će biti moja porodica na neko vrijeme. Povezati se s njima izgledalo mi je teško i već u tom trenutku nedostajala mi je Podgorica, činilo se da njen miris dopire do mene, a postajala je sve opipljivija kako je melanolholija rasla. A sa danima koji su prolazili, bila je sve dalja, obavijena maglom dogodovština koje su mi pokazale da biti daleko od kuće ipak ima svoju čar.

Uživala sam u svakodnevnim izletima, časovima njemačkog jezika, isprobavanju specijaliteta njemačke kuhinje, a najviše u dugim razgovorima sa vršnjacima iz svih krajeva svijeta, koje sam već nakon dvadesetak dana mogla nazvati prijetaljima. Onda je došlo vrijeme da spakujem kofer i da se po ko zna koji put, razočarana u nemilosrdnost vremena, koje zna samo da prolazi - vratim u svoju zemlju.

I čudno je to da nas jedne za druge ne mora vezati blizina, niti pripadnost istoj naciji. Čudno je to kako nas doživljaji koje dijelimo, znanje koje smo zajedno sticali, iskušenja koja smo zajedno prošli povezuju zauvijek. Krajem jula Njemačkoj sam rekla *Aufwiedersehen*, a *Willkommen* uspomenama koje će pažljivo čuvati negdje između nedostajanja i zahvalnosti. Često poželim da vratim vrijeme i ponovo uhvatim sebe kako pričam na nekoliko jezika istovremeno, ali sam i zahvalna što sam iznad svega naučila da smo svi posebni na svoj način i da nas razlike koje nas često razdvajaju, ipak mogu čvrsto i vječno ujediniti.

Andrea Mićanović, IV g

NEZABORAVAN BORAVAK U DUDERSTADTU

Tokom boravka u *Duderstadt* od 10. do 31. jula Andrea Mićanović i ja imale smo priliku da zajedno sa 57 učenika iz 13 zemalja širom svijeta koji uče njemački kao strani jezik upoznamo Njemačku i njenu kulturu. Goethe Institut u okviru PASCH projekta, omogućio nam je da poboljšamo znanje njemačkog jezika, proširimo vidike kao i da upoznamo različite kulture i njihove posebnosti. PASCH je globalna mreža 1500 škola širom svijeta koje poštuju njemačku kulturu izučavajući njemački jezik. Ona je pokretač inicijative "Škole: Partneri u budućnosti". PASCH je nastao na inicijativu Saveznog ministarstva vanjskih poslova u saradnji sa Središnjom agencijom za škole u inostranstvu (ZfA), Goethe-Institutom (GI), Njemačkom akademskom službom za razmjenu (DAAD) i *Educational Exchange* službom stalne konferencije ministara prosvjete i kulture u Saveznoj Republici Njemačkoj (PAD).

Pri prvoj posjeti gradu ostale smo bez riječi čim smo ugledale bajkovite kuće *Duderstadta*. Toplu dobrodošlicu priredio nam je gradonačelnik Wolfgang Nolte u Gradskoj

vjećnici koja je ujedno i najstarija vjećnica Njemačke. Članakom u novinama *Eichsfelder Tageblatt* ovjekovječena je naša posjeta Gradskoj vijećnici.

Organizatori i profesori trudili su se kroz razne igre, zabavne časove, piknike, okupljanja oko logorske vatre, projekcije njemačkih filmova, izlete i posjete *Leipzig*, *Wolfsburg*, *Göttingen*, *Volkswagenovoj* fabrici i muzeju automobile (*Autostadt*), Naučnom muzeju *Phaeno*, *Rabensteiner Stollen* rudniku i Graničnom muzeju – naš boravak u Njemačkoj učine nezaboravnim.

Poslednje dane provele smo pripremajući se za „Veče država“ u kojem je trebalo da predstavimo Crnu Goru, njene običaje i kulturu i završavajući projekte putem kojih smo prikazale ono što smo naučile o Njemačkoj.

Ovaj program omogućio nam je ne samo da poboljšamo znanje njemačkog jezika već i da stekemo prijateljstva sa ljudima širom svijeta.

Leila Alibalić, IV a

Gimnazijalci na Sajmu knjiga u Beogradu

U CARSTVU PISANE RIJEĆI

Veče 27. oktobra 2016. godine učenici drugog i trećeg razreda gimnazije „Slobodan Škerović“ nestrpljivo su iščekivali zbog odlaska na 61. Međunarodni beogradski sajam knjiga.

Najzad, kada smo se okupili ispred Škole, ispunilismo atmosferu žagorom i dovikivanjem. Sve nas je ujedinilo nestrpljenje, radost, iščekivanje... Veselje i umor a zatim i tiha muzika u autobusu doprinijeli su da mnogi utonu u san i prespavaju veći dio puta.

Već pri ulasku u Beograd osjetili smo čari velikoga grada: visoke građevine, prostrane ulice, rijeke automobile i prolaznika... Sve je odisalo žurbom karakterističnom za velike gradove.

Po smještaju u hotel "Srbija" uslijedio je obilazak grada. Uz dobrog vodiča uspjeli smo da saznamo mnogo o istorijskoj prošlosti Beograda. Iz autobusa smo mogli vidjeti brojne kulturne spomenike, značajne građevine, pozorišta, ambasade mnogih država, zatim stadione, tržne centre, parkove... Zatim smo posjetili Kalemegdan odakle smo vidjeli ušće rijeke Save u Dunav. U prošlost nas je vratila šetnja Knez Mihailovom ulicom kojom su nekada šetale mnoge značajne ličnosti sa jugoslovenskih prostora.

I najzad, stigli smo na veliko Beogradsko sajmište, mjesto održavanja Sajma knjiga. Uzbuđenje se miješalo sa divljenjem. Koliko knjiga na jednom mjestu! Na prvi

pogled, djelovalo je nemoguće obići četiri hale prepune štandova. Knjige, uredno raspoređene kako po piscima tako i po epohama bile su dostupne znatiželjnim postjetiocima različitim uzrastu. Brojni izdavači reklamirali su i nudili knjige nove i stare naslove, kako društvenih, istorijskih, književnoumjetničkih, psiholoških, obrazovnih tako i političkih sadržaja. Svako se zadržavao pored onih knjiga ili pisaca, koje najviše voli, poznaje ili želi. Pogledom sam tražila raspevanog Radičevića, ozbiljnog Domanovića, nasmijanog Nušića, crnogorske i svjetske autore.

Pored mnoštva stranih i domaćih djela iz književnosti, moglo se naići i na stručnu literaturu predviđenu za škole i fakultete. Moju pažnju zaokupila je stručna literatura iz medicine. Štand je bio obogaćen velikim knjigama i posterima anatomske građe čovjekovog tijela. U ponudi je bilo i mnogo knjiga za najmlađe. Prostrane hale odisale su mirisom knjiga i mamile vjerne ljubitelje čitanja, čak i onih iz stranih država, što se lako dalo primjetiti.

Ovaj trodnevni izlet učinio je da se učenici A i B smjene naše škole bolje upoznaju i zblže, što zbog različitih smjena i mnoštva školskih obaveza nismo često u prilici kada smo kod kuće, u Podgorici. Ovo zajedničko druženje proteklo je u najboljem redu zahvaljujući budnoj pažnji naših profesora koji su nas pratili na ovom putovanju.

Jelena Cmiljanic, II c

Februar 2017.

71

AUTOBUSOM KRENUSMO NA DALEK PUT,

Autobusom krenusmo na dalek put,
Bol u trtičnoj kosti bješe velik i dug.
Carine, bogu hvala, pređosmno lako
Čudili se profesori što je bilo tako.

Ćefu nam je svakom udovoljeno bilo,
Dogovorom sve smo rješavali.
Džepu našem jedino nije bilo milo, ali zato
Đonovi nam se nisu nikad umarali.

Ekskurzija rutu klasičnu sprema:
Francuska, Italija, Španija i
Grupa kakve niđe nema.

Haos, ludilo i sve što uz to ide,
Jedva su čekali svi
Kataloniju da vide.

Lido di Jesolo i probušena tenda
Ljoret de Mar i fejk majice svakog brenda.

Monte Karlu ostavismo sve pare
Ništa nam poslije značile nisu barselonske Zare.

Njuškali samo po outletima mi smo,
Otišli praznih ruku ipak nismo.

Panorame Monaka, Venecije, Barselone
Rezbarile nam u glavi oči.
Sjaj Nice spriječio je misao na
Šugavi dan povratka da nas koči.

Šeđeli na plaži, pijuckali piće,
Tropiks zatim pravo,
Utopijski srećno bilo je naše biće.

Veronski zidovi još čuvaju poneko naše ime,
Zauvijek u srcu nosićemo putovanje ovo, đe god
nas nosile
Života plime.

Sara Dragičević, IV c

POVEZALI NASTAVU I IZLET

U cilju upoznavanja sa istorijskim i kulturnim znamenitostima u Trebinju, o kojima je razgovarano na časovima Crnogorskog-srpskog, bosanskog, hrvatskog jezika i književnosti, organizovan je izlet za učenike III c odjeljenja JU Gimnazija „Slobodan Škerović“ iz Podgorice, koji su sa razrednim starješinom posjetili Trebinje (BiH), početkom maja 2016. godine.

Učenici su posjetili Saborni hram Svetog preobraženja, mjesta u kojem je sahranjen pjesnik Jovan Dučić, a kasnije i njegov spomenik ispred kojeg su se učenici fotografisali i prisjećali stihova njegovih najlepших pjesama. Nakon toga posjetili su Arslanagića most ili Perovića most, zadužbinu Mehmed-paše Sokolovića, istorijskog lika iz romana „Na Drini ćuprija“ Iva Andrića.

U centru Trebinja, naspram spomenika Jovana Dučića, nalazi se i prvi spomenik podignut Petru II Petroviću Njegošu, duhovnom i svjetovnom vladaru Crne Gore. Takođe, iskoristili su priliku da posjete i manastir Tvrdoš iz kojeg je potekao Sveti Vasilije Ostroški.

Učenici su se nakon obilaska istorijskih zameni-

tosti u blizini grada družili upoznajući se sa lokalnim specijalitetima.

Milena Pavićević, IV c

Gimnazijalci učestvovali u izradi kratkoga filma

NAUČILI DA PRAVE FILM

Troje učenika podgoričke gimnazije učestovali su u video radionicama „Ulcinjska solana – ugroženo prirodno blago ekološke države Crne Gore“ u Ulcinju u periodu od 17. do 22. oktobra prošle godine.

Glavni cilj ovoga projekta jeste bio da ukaže na turistički potencijal i biodiverzitet naše solane kako bi se podigla svest u društvu po tom pitanju i kako bi se samim tim stalo na put potencijalnoj izgradnji turističkih kompleksa. Projekat je sproveden u djelo pod pokroviteljstvom Goethe Instituta iz Beograda u saradnji sa Ambasadom Savezne Republike Njemačke u Crnoj Gori.

Popodneva 17. oktobra doputovali smo u Ulcinj i odmah nakon smještaja u hotelu, krenuli smo sa radom. Dvije najveće prepreke, ali ujedno i motive, bile su činjenice da je komunikacija bila isključivo na njemačkom jeziku i da mi nikako nijesmo bili upoznati sa rukovanjem silnom tehnikom koja nam je stavljena na raspolaganje. Poslije kraćih igara kroz koje smo se upoznali sa našim vršnjacima, ili bolje reći kolegama iz ulcinjske i beranske gimnazije, počeli smo s analizom glavnih pitanja na koja bi ovaj film trebalo da odgovori i kao i sa upoznavanjem s opremom koju smo koristili u pravljenju filma. Podešavanje fokusa, zvuka, svjetlosti, zuma - samo su neke od najvažnijih vještina sa kojima smo se upoznali na

našem zadatku.

Poslije dva dana teorijskog obučavanja, došlo je vrijeme da izađemo na teren i teoriju pretočimo u praksi. Podijeljeni u grupe sa jasno definisanim ulogama (ko intervjuje, ko snima, ko drži mikrofon itd.) krenuli smo u akciju. Na različitim lokacijama (Solana, gradske ulice, plaža, Stari grad) intervjuisali smo što više ljudi kako bi se vjerodostojnije i iz što više perspektiva prikazala važnost ovoga pitanja. Pored velikog broja građana, bivših zaposlenih i turista, značajan doprinos realizaciji projekta učinili su otvorenosću za saradnju Dritan Abazovic, poslanik u Skupštini Crne Gore i Zenepa Lika, bivša gradonačelnica Ulcinja.

Posljednja dva dana proveli smo tako što smo od sakupljenog materijala birali samo one najkvalitetnije djelove i prevodili ih na njemački jezik. Pored stečenog iskustva i znanja u toku izrade filma, u lijepom sjećanju ostaće nam svakako i slobodno vrijeme koje smo proveli u zajedničkim šetnjama, druženjima i večerama, kao i naravno rezultat našega rada, koji se može naći na adresi <https://www.youtube.com/watch?v=NNJzoD1vwgo>.

**Nikolina Petrićević, III h,
Luka Nakić, III i Andrija Pavićević, IV e**

NO PASARÁN, JARAN!

Serijal *Perspektiva* realizuje Radio Slobodna Evropa u saradnji sa NED-om (*The National Endowment for Democracy*), Nacionalnim fondom za demokratiju. Cilj projekta je srušiti zid koji su stvorili ratna prošlost, obrazovni sistem i mediji između mlađih ljudi različitih nacionalnih pripadnosti. Kroz serijal se provlače aktuelne društvene teme, koje su od ključnog značaja za zdravu budućnost mlađih - ljudska prava, nacionalna i vjerska netrepljivost, ljubav i mržnja, nasilje, komunikacija mlađih različitih nacionalnosti, stereotipi i istine, mješanoviti brakovi, rodna jednakost, selektivni abortusi, odnos prema LGBT populaciji i tolerancija. Kao voditelji i moderatori gostuju angažovani mlađi muzičari iz regionala, kao što su Marko Šelić (Marchelo), Edin Osmić (Edo Maajka), Brano Jakubović iz benda *Dubioza kolektiv* i Mirela Priselac Remi iz *Elementala*.

Podgorica, upravni, politički, privredni, saobraćajni, naučni i prosvjetno-kulturni centar Crne Gore, bila je jedna od stanica na putu šarenog autobusa *Perspektive*. Pored svih povoljnijih karakteristika našeg glavnog grada, kolektiv emisije prepoznao je i veliku zastupljenost nasilja i stereotipa među mlađima.

Pored učenika Stručne medicinske, Srednje ekonomsko i Građevinsko-geodetske škole u razgovoru sa Marko Šelićem učestvovali su i učenici Gimnazije „Slobodan Škerović“, kao neizostavni učesnici svih važnih događaja za omladinu u regionu. Projekat je realizovan kroz nekoliko priča učenika različitih škola, dok je posljednja emisija uključivala učenike svih škola i njihove komentare na viđene priče.

Glavna tema bila je nasilje i diskriminacija osjetljivih društvenih grupa. Učenici su dali svoje viđenje ovog velikog problema današnjice, kao i primjere iz ličnog iskustva. Zaključili su da su u Podgorici zastupljeni svi oblici nasilja: psihičko, fizičko, seksualno, vršnjačko nasilje, nasilje nad ženama, kao i *cyber* nasilje. Mlađi su izuzetno upućeni u temu, neki su čak izveli eksperiment kojima su ukazali na nezainteresovanost odraslih da ih podrže i pomognu u rješavanju problema.

O moralu

VRLINE U SFERI IDEALA I IDEJA

„Možeš me zvati kako god hoćeš, jer ja nisam Ime“, Bjesovi

Moral je oduvijek bio osnova ljudskog dostojanstva, pečat ljudskih djela i načina razmišljanja. Jedna od rijetkih stvari kojoj naučnici ne vide početak, ali koja je konstantna kroz sve civilizacije u svojim najvišim i najnižim oblicima. Čak i u svojim najstrašnijim padovima, kao i pri usponima, dakako zbog čudi ljudi, nikad nije od svih poštovan i uvijek su se pronalazili pojedinci koji su se bunili protiv opšteg (ne) morala. Još jedna istina vezana za moral jeste da je usko vezan

Pokazali su da su spremni da otvoreno govore o zadatoj temi.

Vasilisa Milošević, učenica III c naše škole, prenijela nam je svoje utiske: „Kada sam čula da ekipa *Perspektive* dolazi u grad, odlučila sam da se prijavim, iako isprva nisam znala koji je cilj i koncept emisije. Međutim, nisam se pokajala! Tema je bila bliska svim učenicima Gimnazije. Bila sam iznenađena kada sam čula koliko različitih viđenja ovog problema postoji. Tokom snimanja smo imali veliku pomoć i podršku moderatora, a momenti iza kamere bili su čak interesantniji i iskreniji od onih snimljenih. Mislila sam da emisija neće biti propraćena od strane mojih prijatelja, ali mnogo njih mi je nakon emitovanja dalo pozitivne kritike, tako da je izuzetno dobar osjećaj biti dio nečega što mlađi prate.“

Nasilje jeste veliki problem i koliko god zatvarali oči pred njim, jednog dana ćete naći sebe kako ga kao trn vadite iz oka. Učenici naše škole ga prepoznaju i spremni su da se protiv njega zajedno bore. Sada samo treba zasijati sjeme ljubavi i dobrote, zalijevati, okopavati, uništavati korov, da bismo na kraju dobili zdrave plodove, ali i pomoći komšiji koji još nije upoznao sve čari ratarstva.

Ilma Jarović, II e

za religiju i tradiciju, te za odnos prema Apsolutu i duhovnosti. Osnova mu je razumnost i pravda. Takođe je bitno naglasiti i to da moral, pravda sa empatijom i zakon nisu jedno te isto. Moral je ogledalo pravde, a zakon ogledalo morala, od kojih prvo može biti polomljeno, a druga i suviše sitno da bi davalо potpunu i jasnу sliku. Zakon može biti neosjetljiv i grub, moral može biti izopačen, a pravda sa empatijom je uvijek dobra. Zakon se može prepraviti hiljadu puta za života jednog čovjeka, moral naroda, kao i njegova svijest, mijenjaju se decenijama i stoljećima, a Pravda je vječna i nedodirljiva, postoji, u sferi idealja i ideja

(Platon), i onda kada je niko ne upražnjava (baš kao i Istina, Ljubav i druge vrline). Do nesporazuma u današnjici dolazi kada se smatra da izopačenost ne postoji.

U osvit posljednjeg dana

Izgleda da je cilj današnje filozofije da čovjek uzme što više najrazličitijih uživanja jer „život je kratak, i „ne živi se do vijeka“. Kao prkos prema tradiciji i nečemu zaostalom, svaki savjet koji religija ima da ponudi odbacuje se kao lanac koji čovjeka sputava da dođe do zadovoljenja svih svojih želja, što bi mu konačno dalo smisao života. Od ulaska liberalizma kao društvenog uređenja sve je postalo „slobodno za uraditi“, dok god ne šteti drugima (kakva okrutnost i egoizam). Ona istinska osjećanja, uzvišena osjećanja koja, trenutno, jedino još uvijek podupiru filozofi, pjesnici i vjernici, od kojih svaki živi u nekoj sopstvenoj zabludi“. Ljubav se zamjenjuje bludom ili, pak, čistim računom, samlost se smatra glupom greškom, a trpljenje i uzdržanost su osobine slabih i nemoćnih. U svijest čovjeka se ubacuje misao relativnosti: „sve je relativno“, tj., da se sve razlikuje od čovjeka do čovjeka, pa stoga treba pratiti svoju misao, kako, ionako, nijedna stvar se ne može dokazati apsolutno ili ispitati. Ovakvu misao najbolje sročava izjava Ernesta Hemingveja: „O moralu znam samo toliko da je moralno ono posle čega se dobro osjećate, a nemoralno ono posle čega se loše osjećate“. Umjesto univerzalnog morala, danas, imamo univerzalni nemoral, koji ako ga ne poštujemo: propadamo ili bivamo proglašeni lucidnim i iluzivnim ljudima, a oni koji na sumnjiv način, „uspiju“ u životu (što podrazumijeva imati što više zadovoljstva i živjeti kao „kralj“) daju primjer drugima. Imajući usađenu pogrešnu sliku o tome šta je cilj i svrha života, ljudi se odaju isto tako pogrešnim putevima za postizanje istog. Bez svijesti kao sudije i savijesti kao zakona, spadamo na stepenicu beslovesnih životinja. Neki će se i pored toga zapitati zašto o tome da brinu kada im je, opet, tako ljepše, naravno, ne spoznajući da su dugotrajnija uživanja zasnovana na ljubavi, te da duže drže čovjeka srećnim od džointa, bureta alkohola ili „seksa na brzinu“. **Iz svega ovoga vidimo da je Dostojevski proročki podijelio ljudi budućnosti na Ivane (ljudi „slobodne“, i ateistički postavljeni), Dimitrije (bekrije, fanatike koji prelaze iz jedne u drugu krajnost), Aljoše (smjerne, smirene i moralne ljudi) i Fjodore (bludnike i licemjere) Karamazove. Ostaje da vidimo da li će preporod zaista donijeti Aljoša.**

Posljednja prava pobuna

Ovakav položaj morala ne bi se dogodio bez odobravanja moćnih pojedinaca, korporacija i država koje žele da vide mrtvo i mutavo čovječanstvo - čovječanstvo koje se ne buni, dok god dobija novce kojim omogućava sebi razne strasti. Najbrži put do postizanja toga jeste suptilna indoktrinacija mladih. Podsvjesno se djeci i njihovim roditeljima nameću stavovi i zanimanje, odnosi koji prerastaju u potrebu. Egoizam, nezainteresovanost i apatija su siguran način za razbijanje svake mogućnosti udruživanja protiv ovakvog svjetskog poretku. Uspjeh se mjeri parama i popularnošću, a on je bog u konzumernom društvu. Umjesto prema djelima, vrijednovanje osobe prema popularnosti postao je dio mode i ponašanja

„idola“ Zapada (koji su svoju popularnost stekli uglavnom „otkačenošću“, ili, rjeđe, talentom) i uviđanjem kako su oni „srećni“ (jer imaju para, pa mogu da rade što im se prohtje). S druge strane, to je i pokušaj da, u ovom „globalnom selu“, ne budemo generični i prosječni (što je produkt egoizma). Pritisak društva koje gazi nejake i želja za uspjehom, koja se mjeri u što lakšem zarađivanju novca, dovode do depresije i usamljenosti, koji se liječe pronalaženjem „sreće“ u raznim skupim ili po zdravlje štetnim stvarima (prvenstveno mislim na prekomjernu upotrebu alkohola, drogu, cigarete). Dvoličnost nikada nije bila veća, zahvaljujući moralu koji se zasniva na učitivosti i toleranciji iza koje se kriju najpodlijili planovi i želje. Usađuje se misao o „američkom snu“, u kojoj čovjek ne može biti srećan bez velike kuće u predgrađu i zadovoljavanja svih svojih hirova. U svemu tome poenta je biti kul, odnosno primjećen i prihvaćen od drugih. Između ostalog, to je i tazlog zašto se rano stupa u seksualne odnose i konzumiraju razne psihoaktivne supstance. Iz takvih hirova dolazi do uništenja zdravlja, abortusa i opterećivanja roditelja dodatnim troškovima. Pod ljubavlju se prije smatralo samopožrtovanje, empatija i poštovanje, a sada je ljubav srozana na nivo sredstva kontrole ili, pak, na nivo obožavanja neke osobe. Čak je izbrisani i osjećaj za pravičnost, a vjera koja je govorila protiv svega ovoga, zamijenjena je i potisнутa bilo kojim drugim načinom razmišljanja, koji ujedno umiruje našu savjest i bodri nas da činimo što god mi nađemo za ispravno. Možeš se isticati samo onako kako se ostali istiću.

U svijetu koji prilično liči na krčmu gdje se ne zna ko piće, a ko plaća, te u kojoj se budale prave pametne, a pametni blesavi i ludi, poslednja pobuna, kao izraz volje i svijesti slobodnog čovječanstva biće protiv ovakvog sistema vrijednosti i pritiska nekolicine, koja diktira politiku čovjekovog odnosa prema sopstvenom životu. Ko će mi zabraniti da radim za sitne pare, da svojevoljno uništим nešto što čitav život gradim ili da se ubijem? Niko! U tome i leži problem, u tom grmu leži problem slobode. Naravno da čovjek ima slobodnu volju i da može da radi kako hoće (ne i dokle hoće), ali društvena nezainteresovanost, mlakoća i njegovo gaženje po nejakima je poražavajuća. U tom smislu, ovo je apokalipsa, ne zato što će početi da padaju meteori sa neba, već zato što ćemo izgubiti jedinu ljudsku stvar koja traje i posle smrti (tumačite ovo kako hoćete), a to je dostojanstvo koje se ogleda u ispravnom ophođenju prema drugima i prema sebi. Kaznu koju Bog toliko obećava, za naša zlodjela, sami smo sebi izrekli, a to je mrtvo čovječanstvo bez savijesti, tijelo bez samosvijesti, a razum bez duha. Ova pobuna koju moramo otpočeti se ne podiže sabljom i puškom, niti se podiže protiv fizičke tvari i čovjeka, već se podiže kao čin prkosa samome sebi i svojim pomislima. Ova pobuna traje cijeli život, a prođu li tri generacije ljudi bez pečata te pobune, čovječanstvo će zasigurno propasti.

Odgovor na latinsku poslovnicu, „Fiat justitia pereat mundus“ (Treba li svijet da propadne da bi se izvršila pravda), Kant, u svoje i naše ime, smjerno odgovara: „Ako bi nestalo pravde, ljudski život na zemlji bio bi besmislen“, a u tome i leži poenta koju sam htio da izložim i da vam je predočim.

Aleksa Petković, II e

LEMONI SNIKET: SERIJA NESREĆNIH DOGAĐAJA

„Ako vas interesuju knjige sa srećnim krajem, bolje bi bilo da uzmete da čitate neku drugu knjigu. Ova ne samo da nema srećan kraj, nego nema ni srećan početak, a vrlo je malo srećnih stvari između... Žao mi je što vam ovo govorim, ali tako ide priča.“

Ovo su prve riječi prvog romana iz Snicketovog ciklusa, „Serija nesrećnih događaja“. Teško je odoljeti knjizi sa ovakvim početkom, što je dobro, jer ko god se odvazi da pročita ovo djelo, sigurno neće zažaliti uprkos tome što je upozorenje sa početka knjige u potpunosti opravdano. Ono što se nalazi na ostalim stranicama, nimalo nije priyatno. Srećan život troje sirote djece: Violete, Klausu i Sani Bodler završava se upravo onog trena kada čitalac otvori knjigu. Najprije im poginu oba roditelja u strašnom požaru, zatim su primorani da idu od jednog do drugog staratelja... i sve što nadalje slijedi bio je *niz nesrećnih događaja*.

Iako ideja jeste originalna, mnogi bi prepostavili da će pisac baš zbog ovako nezahvalnog odabira teme morati da pribegne ili otužnoj sentimentalnosti ili jeftinoj patetici i da bi samim tim čitanje ovog djela bilo potpuno tračenje vremena. Ali svi koji bi se poveli za ovom prepostavkom, napravili bi grešku. Lemoni Snicket s velikom dozom sarkazma i crnog humora uspijeva da svoje pripovijedanje učini zavodljivim. Vrlo vješto stavlja i samog čitaoca u položaj Bodlerovih, čime izaziva empatiju pa čak i frustraciju. Violeta, Klaus i Sani su djeca i po presudi odraslih iz samog djela, nesposobni su za razumijevanje komplikovanih izraza i situacija. Zato se ni Snicket ne ustručava da čitaocu postepeno objašnjava značenja riječi poput „nedruželjubiv“, „taksi“, „udova“... No, glavni junaci ovoga djela, uprkos tome što srljaju iz jednje nevolje u drugu, uvijek uspijevaju da se iz neprilika izbave zahvaljujući svojoj slozi i sposobnostima. Violeta, najstarije dijete Bodlerovih, četrnaestogodišnji je pronalazač. Ima običaj da kosu veže mašnom kako joj misli ne bi bile ometane i u tim trenucima sposobna je da smisli rješenje i za naizgled bezizlazne situacije. Klaus je zaljubjenik u knjige i znanje koje se kroz njih stiče. Ne odolijeva ni jednoj knjizi koja mu dopadne šaka i baš zahvaljujući tome je uspio da osuzeti mnoge zle planove negativnih likova ovog djela. I posljednji preživjeli član porodice Bodler je šestomjesečna beba, Sani, koja mnogo voli da grize stvari i njena četiri zuba predstavljaju moćno oružje.

Kroz sve romane neizostavno je prisutan još jedan lik, kojeg ma koliko to željeli, ne možemo da ne pomenemo. To je grof Olaf, zlokobni rođak Bodlerovih, i njihov prvi zakoniti staratelj. Samom svojom strašnom pojavom, sastavljenim obrvama, sivim odijelom i tetovažom oka na lijevom članku ostavlja užasan utisak na troje siročadi i prije nego što je počeo da ispoljava svoju zlobu. U kratkim crtama: on je sadista, višestruki ubica kojem je jedino stalo da se dočepa bogatstva Bodlerovih prepisanog na Violetino ime. Najprije je pokušao

da na podmukao način stupi u brak sa Violetom, a kada mu to nije pošlo za rukom i kada mu je starateljstvo oduzeto, odlučuje da pod raznim maskama progoni djecu gdje god da krenu kako bi se domogao svog cilja. Ni sa ostalim starateljima nisu imali mnogo sreće, jer su ili imali paničan strah od svega, ili galvu u oblaku dima ili su veoma brzo umrli. Iako su često bili izgladnjeli, iznureni i uplašeni, siroti Bodlerovi su uvijek ostajali složni, dosjetljivi, pa čak i podmukli. Ostali likovi ovog djela spadaju u sumoran i realistički svijet odraslih. Svi su bili ili previše nesposobni ili previše zaokupljeni svojim problemima da bi pomogli Bodlerovima.

Pored svih svojih očiglednih i neosporivih kvaliteta, ovo djelo ima i mnoštvo skrivenih, na prvi pogled neiskusnog čitaoča - nebitnih, detalja koji samo dočaravaju veličinu i umijeće pisanja Lemonija Sniketa. Cijela serija romana posvećena je Beatriče, pokojnoj voljenoj našeg pisca. Ona u ovom djelu predstavlja majku Bodlerovih, koja je na sličan način poginula kao i Snicketova ljubav. Ali, Beatriče nije njen pravo ime, već jasna aluzija na Dantea i njegovo grandiozno djelo i još više na ljubav koja ga je podstakla da to djelo stvori. Teško da ćete u ovome djelu naći i jedan lik čije ime nema neko posebno značenje, da ne predstavlja aluziju na neko drugo djelo. Siročići nose prezime ukletog francuskog pjesnika, čuvenog po knjizi „Cvijeće zla“, a po drugom ukletom pjesniku, Edgaru Alanu Pou, njihov nesposobni zaštitnik dobija ime, Edgar i Albert. Čak i ime strašne škole u kojoj siročad bivaju maltretirana (Prafrok) zasniva se na liku iz poeme T.S. Eliota... Baš u ovim draguljima leži čar ove sage i za iskusne, starije čitaoce. Međutim, knjiga ni tu ne prestaje sa iznenađenjima.

Lemoni Snicket je u stvari pseudonim, a pravi piščev identitet je vješto sakrivan. Na koricama originalnih izdanja pojavljivao sa leđima okrenutim kameri ili sa samo isjećcima zamagljenih fotografija. I u biografiji je štedio na informacija-ma. Ali, da još jedna misterija bude razriješena, njegovo pravo ime je Daniel Handler. Danijel je prije serije o Violeti, Klausu i Sani napisao dva romana za odrasle, zanimljivu komediju o incestu i o serijskom ubici u srednjoj školi. A povod za stvaranje ovog djela je u stvari bio pokušaj izdavanja jednog od tih romana (*The basic eight*) izdavačkoj kući Harter Kolins. Kako oni nisu bili zainteresovani za izdavanje ovoga djela, predložili su Danielu da napiše roman za mlade. I tako se rodila idea o *gotskom romanu o odrastanju kroz grozne situacije* što je oduševilo izdavačku kuću, na Handlerovo iznenađenje, jer je njemu to u početku djelovalo kao užasna ideja. I tako je 30. juna 1999. godine izdata prva knjiga *Seriјe nesrećnih događaja* - „Loš početak“. Nadalje je prati još 12 knjiga, a posljednja, pod nazivom „Kraj“ iz štampe je izašla baš na petak trinaesti, 2006. godine. Takođe, pod pseudonimom Lemoni Snicket ovaj autor je izdao knjigu novella, „Sva pogrešna pitanja“, Lemoni Snicket; „Neautorizovana biografija“, „Pisma Beatriče“, „Mrak“,

Palačinka koja nije mogla da prestane da vrišti" i mnoga druga djela. Što se tiče Serije o Siročadi Bodlerovih, na našem jeziku je izdato tek četiri knjige, a peti dio je još u fazi prevođenja. Bilo bi krajnje nepristojno zaboraviti Bret Helkvesta, ilustratora svake knjige Serije nesrećnih događaja, kojeg je Snicket veoma cijenio.

Da bi sve bilo i još zanimljivije, ova knjiga je takođe obrađena kao film, u režiji Breda Silberlinga. A sada se, nakon 10 godina od izdavanja posljednje knjige, snima i TV serija koja

će biti dostupna na Netflix-u a sam Danijel Handler će biti glavni scenarista. Ali to govori samo o popularnosti Sniketovih junaka. Oni koji se odluče da pročitaju dostupne knjige Serijala koji od svega srca preporučujemo, uvidjeće na osnovu čega je ta popularnost stečena, ali će uvidjeti i druge kvalitete ovih knjiga. Vjerujem da će među njima biti i onih koje ovdje nijesmo stigli da pomenemo.

Ana Ivanović, III k

O današnjoj muzici

IKONE POP KULTURE - MORALNE KARIKATURE

Kako opisati muzičku scenu naših prostora gdje se publika pravda zbog slušanja nekvalitetne muzike govoreći da je to jedino što im izvođači nude, dok se ti isti izvođači zbog stvaranja tako loše muzike pravdaju govoreći da je to jedino što se publici dopada. Jedan način da se to opiše bio bi nazvati ga licemjerjem, ali možda je bolje upotrijebiti riječ paradoks.

Neki kažu da stanje u umjetnosti uvijek reflektuje moralno stanje društva, a onaj koji pogleda našu muzičku scenu sigurno zna da je to tačno. Mi smo jedinstven primjer u svijetu da se svakodnevno, progresivno i konstantno zapostavlja kvalitetna muzika dok se ljudi sve više okreću šundu i prihvataju i slave ono što je više produkt nego umjetničko djelo i što se jedva može nazvati muzikom. Pjesme koje su trenutno najpopularnije, za nesreću najviše među našom generacijom, su upravo one u kojima se ne čuju instrumenti, već kompjuterski generisani zvukovi, a koje ni nemaju teksta. A ako teksta i ima, nema ljudskog glasa koji bi ga otpjevao, već velika većina izvođača koristi *autotune* tehniku koja čini da kompletan pjesma zvuči kao da ju je otpjevao robot. O čemu taj tekst govori sasvim je druga priča; sve se svodi na nabranjanje modnih i drugih marki i opisivanje načina života koji ni ivođači tih pjesama ni oni koji ih slušaju nikad nisi vodili niti će ikad voditi, a o kojem, upravo zahvaljujući ovakvim pjesmama, sanja većina srednjoškolaca. Oni koji su toliko posvećeni postizanju onoga o čemu te pjesme govore odu da uživo vide ovakve,, umjetnike" koji ni sami ne vjeruju u svoja djela, a njihovi nastupi,, uživo" sastoje se od puštanja pjesama na *playback* i izvođenja neke vrste koreografije.

Dakle, imamo izvođače kojima se ne sviđa muzika koju prave, publiku kojoj se ne sviđa muzika koju sluša, pjesme bez instrumenata i glasa, nastupe uživo u kojima se pjevač samo pretvara da pjeva i tekstove koji promovišu način života od kojeg muzičari u drugim zemljama pokušavaju da pobegnu.

Sve ovo savršeno pokazuje u kakvom stanju moralne dekadencije i paradoksalnosti mi odrastamo. Možda je

prošla era turbo-folka gdje muzičari plačaju nekoga da za njih napiše pjesmu i čak im odredi kako će je pjevati, ali ova sadašnja era je po umjetnost još opasnija, upravo zbog onoga što ljudi danas nazivaju pjesmom.

Zašto je to tako, teško je reći. Malo ko može da objasni zašto smo se mi oduvijek ugledali na one koji se u svakom ostalom društvu preziru i marginalizuju. Možda mi i jesmo oni koje *autotune* najbolje oslikava, robotizovani, gdje svi liče jedni na druge. Ono što je sigurno je da muzika koju nam svakodnevno serviraju ne pomaže da se to promjeni, i da bi barem mogli da se malo više okrenemo muzici koja nas upućuje da mislimo našom vlastitom glavom, postavljamo pitanja i osjećamo. To je, na kraju, ono što nas razlikuje od robota ili životinja. Nažalost, ljudi ne shvataju da je apsorpcija ovakve kulture u krajnjoj mjeri i autodestruktivna, jer ako je ovo moralno stanje društva u kojem ćemo jednog dana odgajati našu djecu, moramo očekivati da će nam se to nekad obiti o glavi. Upravo zbog svega rečenog, preporučujemo da poslušate pjesmu iz naslova ovog članka koju izvodi grupa S. A. R. S.

Savo Vukčević, II c

U SUSRET SAMIMA SEBI

Dokle pogled seže je predstava koju je režirao poznati i priznati mađarski režiser Arpad Šiling za Kraljevsko pozorište Zetski dom na Cetinju, čije se premijerno izvođenje bilo u novembru 2016. godine. Tekst za predstavu nastao je na nesvakidašnji način. Naime, režiser je družeći se sa glumcima i u razgovorima sa ovdašnjim stručnjacima iz oblasti psihologije, sociologije, istorije, novinarstva saznavao šta ih muči, čemu streme i šta bi mijenjali. U predstavi igra osam glumaca, koji tumače dvadeset pet različitih karaktera. Oni ubjedljivo i sa lakoćom igraju prvenstveno sebe, a onda i svakog od nas pomalo. Sve situacije su poznate i njima i publici jer ih i sami preživljavamo ili smo informisani o njima. Kako Šiling ističe – bitna je povezanost teatra i društvene stvarnosti jer jedino se iz te veze može roditi autentični umjetnički doživljaj. Još jedna specifičnost predstave je što glumci direktno učestvuju u stvaranju teksta. Ima li veće slobode od mogućnosti da kažemo ono što mislimo?

Vrijeme u kom se radnja dešava je aktuelno, današnje, vrijeme tranzicije. U skladu sa tim, ogoljena scena bez rekvizita i scenografije je u stvari ogoljena istina o toj tranziciji koja sa sobom nosi različite probleme, kao što su nezaposlenost, moć jednih i nemoć drugih, priče o nestalim idealima, razočaranju, beznađu, a iznad svega o odlasku mladih iz zemlje. Da li će se oni ikad vratiti? Šta će tamo naći? Predstava je, dakle, skoncentrisana na ljudske odnose i turbulentne teme današnjice, specifične za Balkan, kao i za nerazvijeni dio evropskog kontinenta.

Reditelj je očekivao nastavak predstave ispred Pozorišta po završetku predstave, jer demokratija tako nešto zahtijeva i podrazumijeva. Predstava se bavi svima nama, karakteri koje glumci predstavljaju tjeraju nas na prepoznavanje i razmišljanje. Razgovor je neizbjježan jer za sve se može naći rješenje ako postoji i spremnost za razgovor. „Sreću se sa samim sobom“, riječi su jednog od likova, što znači da će stvari nazvati pravim imenom i biti iskren prema sebi. Akcenat u radnji je na pojedinca koga prati pitanje kakav je u stvari on sam. Taj pojedinac problem traži u sebi jer je za njega prebacivanje krivice na drugoga bježanje od odgovornosti. On se preispituje, želi da dođe do spoznaje samoga sebe, da otkrije ko je on sam, ko smo mi kao društvo, kako postupamo u životnim situacijama, da li i u kojoj mjeri prihvatom sopstvenu krivicu. Prihvatići realnost i promjene, krivicu i odgovornost je ono što je za našeg pojedinca od neizmjerne važnosti. Mišljenje da neko drugi, ko je na odgovornijem mjestu ili na većoj društvenoj ljestvici, treba da riješi problem pojedinca samo po sebi je pogrešno, iako je tačno da i oni snose dio odgovornosti. Dakle, opšti je zaključak da je najveća odgovornost na pojedinca i na spremnosti da se mijenja, prilagođava i bori.

Odsustvo vizuelnih i akustičnih efekata ima funkciju umjetničkog znaka. Naime, i pozornica i sala su tokom predstave osvijetljeni što kod posmatrača izaziva osjećaj

da je jednak bitan za predstavu koliko i glumci na sceni. Glumci su dio publike, svi su jedinstveni i pripadaju istom kolektivu. Gdje nam se životi stapaju, da li smo u interakciji, jedni druge da učimo, oplemenjujemo, mrzimo, volimo. Ako se malo dublje pozabavimo tom situacijom zaključićemo da u njoj i nema mnogo toga stranog jer je svaki pojedinačni život predstava za sebe i jer svaki glumac živi uporedno dva života, jedan koji otkriva svijetu na pozorišnim daskama i drugi, samo njegov, intimni. Koliko god da sama predstava u određenim momentima poprima vid tragedije, zbog socijalnih pitanja kojima se bavi, kao što su bezvoljno i osiromašeno stanovništvo, ipak je njen cilj da rastjera malodušnost i da natjera publiku na razmišljanje o tome šta čovjek kao pojedinac može da uradi da bi mu u životu bilo bolje.

Sami rad predstavlja kritiku neoliberalnog kapitalizma i svega što je sa sobom donio. Umjesto autentičnosti svakog pojedinca i osnaženja njegovog izbora, pružaju nam se prividne slobode i mogućnosti, divljenje, ne ljepoti već bahatosti. Svijet živi u strahu od nasilja i poretku moći, etika je ono što se iskorjenjuje, a sve je manje pretpostavki za opstanak i lični razvoj. Siromašni su ugnjeteni, okrivljeni za svoju nesposobnost a imućni su ugnjetači koji uživaju u svojoj kritici i uvjerenju da se drugi slabo snalaze ili ne razumiju na način na koji bi to trebalo.

Pomenuli smo već da glumci igraju više likova različitih karaktera a da njihova smjena nekada čak ne podrazumiјeva odlazak sa scene, tj. dešava se u okviru iste pojave. Glumica je jednim profilom siromašna majka, a u drugim ministrova žena. Glumac je u jednom trenutku obezbijeđenje ispred banke, a u drugom glupi, nadmoćni biznismen. Svojim stalnim transformacijama pokazuju nam da čovjek mora biti vrlo prilagodljiv u teškom vremenu otuđenosti i borbe za preživljavanjem, a ipak se truditi da ne izgubi svoju ličnost i ljudske kvalitete koji ga krase. Oni koji nisu imali snage za tako nešto, najčešće su etiketirani društveni pojedinci. U svakom kvartu postoji makar jedna osoba koja je odustala od borbe i prepustila se porocima kao što su pijanstvo, kocka i sl. U situaciji kada je ta osoba naš bližnji na ispit u porodica, prijatelji, komšije i samo društvo u kome se mora ogledati spremnost da mu pomogne onda kada je on već izgubio nadu. Slabost takve vrste ne smije se prihvatići, i ne prihvatom je! Za čovjeka postoje nada i rješenje. Rođeni smo da budemo srečni i zadovoljni. „Smisao i dostojanstvo puta postoje samo utoliko ukoliko umijemo da ih nađemo sami u sebi“, rekao je Dostoevski.

Sve ovo na mene ostavlja jak utisak i podjeća me na to da svi ljudi duboko u sebi poseduju plemenite emocije i težnje, da se u nama odigrava vječita borba između božanskog i đavoljeg i da je, u najmanju ruku, smiješno kada misliš da u životu trguješ na malo a u stvari daješ sebe nepovratno; da smo određeni ljudima koje sretnemo

i situacijama koje dozvolimo, da su mnogi u istoj sredini i okolnostima samo pojavno drugačiji, da svi mučno nose svoje maske.

Na kraju, možemo zaključiti da predstava ima kružnu kompoziciju jer se završava tamo gdje je i počela - pričom o jednoj svemogućoj mašini kao metafori čuda koje treba da se dogodi kako bismo postigli izgubljenu ravnotežu. Kada zastanemo moramo da se zapitamo koja nas to prepreka sputava i da li je bolje živjeti u gorčini optužujući drugog, razvijajući nezadovoljstvo ili dati svom životu svrhu kroz rad koji će biti naš putokaz ka otkrivanju ljudske nesalomivosti. U čovječjoj prirodi je da se bori za opstanak, da se na razne načine izražava i bude kreativan a u tome ga ne može spriječiti ni državna niti globalna situacija.

Šekspir i Gogolj oživjeli na sceni

GIMNAZIJALCI PREŽIVJELI I BURU I REVIZORA

Izrazivši želju da zajedno sa profesoricom Biljanom Vučurović pogledaju predstavu, učenici naše škole posjetili su Crnogorsko narodno pozorište dva puta u prošloj godini. Na sceni su se probudili Šekspirova *Bura* i Gogoljev *Revizor*. Obje posjete su se odvijale identično - učenici bi se okupili na pozorišnim stepenicama, čekajući karte, a zatim bi ušli unutra, utonuli u mračnu salu i isključili svoju zainteresovanost za sve, sem za predstavu koju su i došli da pogledaju. *Revizor*, koji je i školska lektira za drugi razred, izazvao je takvu reakciju da su se dijalozi prepričavali i karikirali sljedećih nekoliko dana. Srećna okolnost, zaključili smo, jeste da smo mi došli u posjetu njemu, a ne on nama, a što smo ga planirali baš u vrijeme kada se analizirao na času!

Sa druge strane, *Bura* je scenografijom izazvala divljenje i muk. Scena se prerašavala pred nama, a istovremeno nas toliko zadivila da, kao slijepi, tre-

U završnoj situaciji, naši studenti vraćaju se iz Londona zbog Bregzita, boje se deportacije, smatraju da manje vrijede od ostalih i zbog toga imaju jaku motivaciju da idu u potragu za „mašinom“. Svjetla se isključuju tek na kraju predstave, nastaje apokaliptični mrak, i tada pojedinac dobija vrijeme da ostane sam sa sobom i svojom impresijom, da se osvrne na sopstvenu životnu kreaciju i da shvati pojmove konačnosti, suočenosti i nade! Kao što Srđan iz predstave reče: „Susret sa samim sobom i suočavanje sa potragom o sreći, ako ste Marsovac, mornar Popaj, vaskrsli Nušić ili vi sami dodite obavezno da upoznate dio sebe i naše stvarnosti!“

Jelena Filimonović, II c

nutak njene promjene nismo mogli jasno odrediti. Da se traži preporuka za jednu ili drugu, mišljenja bi bila itekako podijeljena. Doživljaja i komentara po okončanju predstava nije falilo, kako ispred pozorišta nakon izvođenja, tako i u učionici i školskom dvorištu narednih dana.

I mnogi drugi gimnazijalci su sa svojim profesoricama maternjeg jezika i književnosti često posjećivali CNP, katkad s ciljem pozorišnog oživljavanja pročitanog dramskog djela u okviru školske lektire, a katkad samo prateći lični umjetnički ukus. Tako nastavljamo lijepu tradiciju posjeta ovoj pozorišnoj kući, koja živo traje još od otvaranja nove pozorišne zgrade, 1997. godine.

Od naših profesora i učenika uvijek se može očekivati još ovakvih ideja, a ako ih ne oslušnete u narednim mjesecima, budite njihov pokretač.

Jelena Šaković, III k

STAR WARS: ROGUE ONE USTANCI SE GRADE NA NADI

Star Wars: Rogue One je osmi *Star Wars* film produkovan od strane Lucasfilma i baziran na karakterima George Lucasa. Od filma se, još od same najave, očekivalo mnogo. To je film, ne samo još jedan nastavak jedne od najpoznatijih franšiza u žanru naučne fantastike, već i film koji je imao obavezu da popuni prazninu između treće i četvrte epizode, koja je originalno ostavljena mašti gledalaca da je upotpune. Smatram poštenim da vas upozorim da ovaj tekst neće sadržati sažetu preporuku filma, već moje utiske i mišljenja o njemu u cijelini (to uključuje i spoglere).

Prva bitna osobina vrijedna pomena je njegova odvažna promjena atmosfere u odnosu na prošle instalacije. Prethodni djelovi su imali premisu veoma prikladnu za dobu u kojem su nastali, ali koju je današnja publika prerasla. Koliko god da cijenim klasičnu borbu dobra i zla koju su prethodni djelovi veoma primjetno promovisali, potajno sam se nadao da će dašak realizma koji sam osjetio u *The Force Awakensu* prerasti u revolucionarni vihor koji će totalno promijeniti utisak cijelog univerzuma i njegovih sukoba. Na moju radost, ta želja se ispunila veoma grandiozno. Pobunjenici koji su u prethodnim djelovima bili predstavljeni kao oličenje dobra prikazani su kao što im priliči, kao grupa terorizovanih ljudi koji se kriju ispod zastave koja im pomaže da pobijede strah od znantno dominantnije sile i koji su počinili veoma sramotne i traumatizirajuće zločine braneći ono što ta zastava simbolizuje. S druge strane, Imperija je depiktovana kao sve osim savršena povodom čestih unutrašnjih borbi za prevlast i nekontrolisanih izdaja. Prikazani su ljudi ispod tih zastava, što je meni omogućilo da se mnogo bolje uživim u konflikte i osjetim njihovu tenziju. Incidenti propagande, ekstremizma i okrutnih metoda ispitivanja su samo šlag na toj torti dekonstrukcije.

Kada su likovi u pitanju, primijetio sam izvandrednu dinamiku između heroine *Jyn Erso* i *Cassiana Andora*, lika koji je zaslužno dobio najviše vremena na platnu kao njen partner u „zločinu“. Na početku priče, *Jyn* je bila napušteni izgnanik, koji nikad nije imao luksuz da bira ispod čije zastave će voditi svoje borbe, dok je *Cassian* bio lojalni ubica, koji je svoja okrutna djela pogodno sakrivao iza njegove. Njihova međusobna interakcija im je podarila ono što im je tada najviše trebalo - njoj osjećaj pripadnosti i želju da se bori za ono u šta vjeruje, a njemu hrabrost da ne prati naređenja slijepo, već samo ona koja se poklapaju s njegovom zdravom presudom. Srceparajući zagrljav na kraju njihove avanture bio je posljednji dodir u tom prelijepom partnerstvu koje je promijenilo sudbinu „galaksije“. Među sporednim likovima isticao se dinamični duo *Baze Malbusa* i *Chirrut Îmwea*, par ratnika-monaha koji zbog opresije Imperije gube svoj hram i rodno mjesto. Kontrast Bazeove ratobornosti i vojničke nastrojenosti i Chirrutove smirenosti i odane vjere u Silu čini ovaj tandem nepredvidljivim i ve-

ma interesantnim. Njihove akcione scene su melem za oči (činjenica da je *Chirrut*ov lik dočarao glumac *Donnie Yen*, legenda tradicionalnih borilačkih vještina i glumac koji je tumačio lik *Ip Mana*, već preporučuje nekolicinu njegovih borbenih scena). Njihova konačna žrtva bila je snažan dinamički motiv, jednako bitan za progresiju radnje koliko i bilo koja akcija glavnih likova.

Naravno, ne bi bio *Star Wars* bez njegovog glavnog motiva na koji se svaki dio do sada oslanjao, a to je nada. Citat glavne heroine, „*Rebellions are built on hope*“, je najbolji način da se istakne ideja alii da se sažme radnja. Upravo je nada omogućila njenom ocu da efektivno žrtvuje svoj život da bi ugradio jedinu slabost na *Death Staru*; dala njenoj hrabroj grupi odmetnika želju da defektuju iz baze Pobunjenika i izvedu skoro nemogući poduhvat preuzimanja tih planova u srcu Imperije i dozvolila im da gledaju smrti u oči s osmijehom na licu. Ta ista nada učinila je da film, koji je objektivno gledano tragedija, bude ispraćen usklicima veselja i zanosnim optimizmom koji je zahvatio i preživjele likove i publiku. Borba je potresno izgubljena, ali je omogućila herojima da u četvrtoj, petoj i šestoj epizodi nastave rat za bolju sjutrašnjicu.

Moje jedine zamjerke bile bi povremeno trapava gluma i veoma alkavu napisan dijalog u nekim scenama, kao i preforsirani komični trenuci tipični od *Disneyja* (među kojima je bilo i nekih iskreno smiješnih, doduše). Uprkos tome, film je, po mojem mišljenju, bio veliki korak naprijed u poređenju sa hitom iz 2015. Iako je *The Force Awakens* digao franšizu iz pepela i postavio temelje za novu triologiju, *Rogue One* dao je fanovima zadovoljavajuću kombinaciju akcije, drame i nostalгије koja im je pomogla da zatvore pukotinu između dvije trilogije udaljene skoro dvije decenije. Film je, čak, je i srdačan prema novim fanovima koji bi ležerno mogli da odgledaju ovaj film bez skoro imalo predznanja o „univerzumu“. Moja nada je da će s tim fanovima uzbudeno čekati nove nastavke i polako otkrivati priču na platnu, koju će uvijek pratiti dobro poznate riječi: „*Long time ago, in a galaxy far, far away...*“

Danilo Raspopović, IV e

NEOGRANIČENI IZVOR MOGUĆNOSTI

Opšte mišljenje starijih generacija o kompjuterima je da su samo besmisleno tračenje vremena. Nažalost, u mnogim slučajevima to i jeste istina kada se ne koriste racionalno. Mladi uglavnom koriste kompjutere za igranje igrica, surfovanje netom i korišćenje socijalnih mreža. Ovakav način upotrebe kompjutera, iako doprinosi komunikaciji, činjenica kojoj bi se mnogi roditelji suprotstavili, veoma je neproektivn način trošenja vremena za kompjuterom.

Iako igrice mogu da pomognu u razvijanju mnogih psihofizičkih sposobnosti, poput koncentracije i refleksa, one su ipak neadekvatan način sticanja znanja i iskustava koje bi moglo biti od koristi kasnije u životu. Postoje mnogi sajtovi koji mogu biti od velike pomoći kada je potrebno unaprijediti znanje, sticati nove vještine ili čak i podijeliti svoje znanje i talenat sa drugim ljudima. Kompjuteri pomažu direktno tako što nas uče o nekim oblastima koje nas posebno interesuju ili koje pohađamo u školi, ali i indirektno, tako što nam dozvoljavaju da pokažemo naše talente svijetu i kroz kritiku, pozitivnu i negativnu, poboljšamo svoje vještine. Jedan od načina na koje nam kompjuter pomaže u učenju jeste usavršavanje engleskog jezika putem interfejsa. Zato je poželjno svoj Office paket ne prevoditi na maternji jezik već ga koristiti na engleskom jeziku. U nastavku će biti predstavljeni neki od načina na koji se računari i internet mogu iskoristiti u svrhe bolje informisanosti i sticanja znanja, a i roditelji vam tada ne mogu prigovoriti što vrijeme provodite ispred ekrana.

Khan academy:

Revolucionarni sajt za online edukaciju i dijeljenje znanja kroz svijet jeste *Khan academy*. Ovaj sajt je napravio indijski milioner *Salman Khan*, pokušavajući da pomogne siromašnim porodicama da steknu edukaciju koju inače ne bi mogli da priušte. Od njegovog otvaranja 2006. godine, sajt je evoluirao i postao mjesto znanja koje je dom za osobe koje žele pomoći oko gradiva u školi i za one koji prosti žele da nauče više. Ovaj sajt nudi veliki izbor tema o kojima bismo htjeli da učimo i informišemo se, kao što su: matematika (izbor po razredima), prirodne nauke i inžinjering, umjetnost, ekonomija i programiranje. Sajt je lak za upotrebu i možete da ga nađete prostom pretragom na *Googlu*. Postoji srpska verzija, ali ima manje izbora, zato preporučujem englesku verziju ukoliko smatrate da je vaše znanje engleskog jezika na adekvatnom nivou. Postupak je jednostavan: samo ukucajte *English Khan academy*. Za samu upotrebu sajta treba da se prvo ulogujete ili napravite account preko email adrese. Potom kliknite na link za predmet koji želite i zavisno od toga šta ste odabrali, imate detaljnije izvore (na primjer ukoliko ste se odlučili za oblast programiranja dobiceće izbor CSS, HTML, JAVA i druge jezike za programiranje). Pošto odaberete šta želite da učite, čas počinje. Svaki čas počinje uvodnim videom koji objašnjava pojma teme, zatim slijede zadaci i izazovi koje treba da uradite uz pomoć pisanih ili video uputstava. Na kraju svakog časa

imate projekat koji treba da odradite. Uvod najčešće traje par minuta, dok izazovi traju zavisno do vas i od toga koliko brzo možete da razumijete pojma, a projekti su često duži i mogu da traju koliko vi želite da traju.

Google Scholar:

Ako ste ikada imali poteškoća sa pronalaženjem adekvatnih knjiga i članaka o temi koju pišete prostom Google pretragom, tražili ste pogrešnim. Takozvani *Mainstream Google* je *search engine* za pretraživanje masovnih medija, a nije mnogo koristan za akademisku pretragu. Iako i na ovaj način možete da nađete naučne radove i članke, mnogo je teže i sporije. Zato je *Google Scholar* najbolji izbor za pretragu potrebne literature za školski rad. Na početnoj stranici imate "normalni" *Google search-bar*, sa nešto drugaćijim dodacima. *My Library* je folder gdje možete da sačuvate stranice koje želite da kasnije citate, *My Citations* je mjesto gdje možete da pratite citiranje vaših djela, *Alerts* je prosto folder za obavještenja i *Metrics* je pregled najpovjerljivijih izvora informacija. Potrebno je ukucati temu koju pišete i na prvoj stranici ćete naći naučne radove koje možete da koristite, ali je obavezno i navesti odakle ste dobili informacije. Odmah nakon pretrage, sa lijeve strane imate nekoliko izbora za promjenu pretrage, uglavnom vezano za godine izdavanja i radove pod patentom.

Duolingo:

Najbolji sajt za učenje osnova novih jezika je *Duolingo*. Sa izborom od 22 jezika od kojih možete da izaberete, ovo je veoma zabavan i koristan način za učenje. Nakon što napravite besplatni account i izaberete jezik, sajt vas pita koliko dnevno želite da učite i preko emaila vas podsjeća da treba da odradite vaš čas. Najniži nivoi počinju sa jednostavnim riječima i frazama koje učite kroz povezivanje slika i pisanjem riječi koje čujete. Sa redovnim radom i razumijevanjem prelazite polako nivoe i zadaci postaju sve kompleksniji. Kroz 10-15 minuta dnevno *Duolingo* vam pomaže da se naviknete na stalnu upotrebu novog jezika i razumijevanja izgovora.

Quora:

Za razliku od ostalih sajtova, *Quora* je forum gdje ljudi oko svijeta mogu da postavljaju i odgovaraju na pitanja i prave debate. Ovo je sajt gdje možete da pitate šta želite sa velikom vjerovatnoćom da ćete dobiti odgovor. Čak i na neka apstraknta pitanja za koja obično mislite da nećete dobiti odgovor! Možete da izaberete teme o kojima hoćete da bude obaviješteni i na koja želite da odgovorate. Ako imate neko pitanje za koje već imate vaš odgovor, a želite da pročitate i drugačija mišljenja, možete da diskutujete pomoću komentara. Potrebno je da napravite profil na sajtu preko imjela kako biste mogli da postavljate pitanja i komentarišete.

Survey Monkey:

Survey Monkey je jednostavan sajt za pravljenje anketa

i njihovo popunjavanje. Ovo je veoma koristan sajt ne samo za učenike, već se koristi i u profesionalne svrhe. Omogućava da vaše ankete vidi veliki broj ljudi. Besplatna verzija sajta ima neka ograničenja kao što je veličina ankete, ali uz razlike premijum ponude možete da otključate neograničene mogućnosti.

Ovo su samo neki od primjera sajtova koji mogu da vam pomognu u učenju i unapređivanju vašeg znanja. Na

internetu postoji još mnogo sajtova, besplatnih ili onih koje možete koristiti uz određenu nadoknadu, a mogu da vam pomognu u školi i životu. Sve ovo jeste dokaz da su kompjuteri i internet i te kako korisni ako znamo da iskoristimo sve ono što nam oni nude i da nam mogu pomoći u daljem razvoju i školovanju.

Igor Ćulafić, III g

Moje američko iskustvo

ŠIROKA SLOVENSKA DUŠA U MIČIGENU

Još u prvom razredu gimnazije imao sam ogromnu želju da treći razred završim negdje „na strani“. Bez mnogo razmišljanja donio sam odluku da će ta „strana“ biti 4936 milja daleka Amerika. U tom periodu nisam ni pomišljao koliko će ta promjena ostaviti snažan pečat na moju ličnost.

Način na koji američki obrazovni i vaspitni sistem oblikuje čovjeka od djeteta je jedinstven. Koliko je to dobro ili loše vrijeme će već pokazati, ali na meni je da pokušam da vam približim način života američkih srednjoškolaca.

Ukoliko se školujete u nekoj drugoj američkoj državi, moja priča može izgledati potpuno strana. Ja sam se zadesio u maloj, konzervativnoj gradskoj zajednici Dženison, u državi Mičigen. Živim u porodici samohrane majke sa dvoje djece, čerkom koja bi da je nekom slučajnošću rođena u Crnoj Gori, pohađala II razred, po mojoj slobodnoj procjeni, ekonomski škole i bratu koji bi, vjerovatno, bio maturant u gimnaziji. Otac ih je ostavio još dok su bili djeca i jedini način komunikacije sa njim ostvaruje se preko mejlova i čekova kojima plaća alimentaciju njihovoј majci, ne slobodnom voljom nego po sili državnog zakona. Sestra pati od depresije, od čega i boluje dvije trećine učenika moje škole, dok brat 90% svog vremena provodi na kompjuteru. Sa sigurnošću mogu reći da je moja nova „majka“ najhrabrija i najsnažnija osoba koju sam imao

prilike da upoznam. Sam podizati dvoje djece bez ičije pomoći i pritom svakodnevno ići na posao i održavati kuću zaslužuje svako poštovanje i veliko divljenje. Međutim, uprkos velikim razlikama koje nas dijele, uspio sam da pronađem zajednički jezik sa njima i sada ih zaista gledam kao moju porodicu, što, u neku ruku, i jesu. Kada je u pitanju ostatak zajednice imam samo riječi hvale. Možda nećete pronaći onu toplinu koju možete naći u našem narodu ali ćete zasigurno osjetiti veliko srce i prostu dušu. Kada bih morao da izaberem jednu njihovu manu i istaknem je, onda bi to bilo jednoumlje. Kao što rekoh, stanovnici ovog mjesta su ekstremno konzervativni tako da novine ne prihvataju lako.

Obrazovni sistem još uvijek nijesam uspio da dokučim. Koliko god su napredni u odnosu na ostatak svijeta u nekim stvarima, toliko su nazadni u drugim. Amerika je zaista zemlja šansi i prilika, a na vama je kako ćete ih iskoristiti. Ukoliko želite da pređete pola zemljine kugle da biste proveli godinu dana zabavljajući se i provodeći se - nemojte. Način na koji je sistem organizovan čini provod za srednjoškolce jednostavno nemogućim. Čak i ukoliko uspijete da nađete žurku, ona će najčešće biti organizovana u kući nekog od vaših drugova i biće u rangu rođendana nekog našeg dvanaestogodišnjaka. Usudiću se da kažem da je to jedan od razloga zbog kojeg je veliki broj učenika depresivan i suicidan. Previše vremena proveđenog u kući uzima svoj danak.

Najbolji način na koji ovdje možete da zamijenite noćni život na koji ste navikli u Crnoj Gori jeste da se bavite sportom. Skoro svaka srednja škola u Americi ima bazen, terene za fudbal, bejzbol, tenis, američki fudbal, laktros.. Zamislite bilo koji sport, oni imaju i taj tim i prihvatiće vas, čak, iako ne znate šta radite.. Vjerujte mi, prošao sam kroz to..

Za kraj - usudite se, podignite, vidite, proživite... Siguran sam da se nećete pokajati.

Ognjen Sekulić

NOVA BIBLIOTEKA GIMNAZIJE „SLOBODAN ŠKEROVIĆ“

